

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

Éljen a békét védelmező,
a szocializmust építő
magyar nép vezetője,
a Magyar Dolgozók Pártja!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VIII. évfolyam 48. szám.

ARA 50 FILLER

Kedd, 1951 február 27.

Rákosi Mátyás elvtárs beszámolója a Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusán

P. F. Jugyin elvtárs tolmácsolta a Szovjetunió Kommunista Pártja
Központi Bizottságának üdvözlését

Farkas Mihály elvtárs hozzászólása

Hosszú hetek óta hatalmas lelkesedéssel készült az egész ország dolgozó népe a Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusára. Ez a lelkesedés tükröződik a Kongresszus küldöttein is, akik az egész országból gyűltek össze Pestre.

Munkások, parasztlak, állami gazdaságok dolgozói, termelőszoövetkezeti tagok, gépállomások dolgozói, egyéniül gazdálkodó parasztlak, tudósok, művészek — a szocializmust építő népünk legjobbjai vesznek részt a Kongresszuson.

Nem egy küldött mellén büszkén csillognak a becsület és dicsőségé vált munka kitüntetései: a sztahanovista jelvény, a munkaérdemrend a Kossuth-díj. Az egész ország külsőleg is ünnepet tükröz. Ünnepi külsőt adnak a dolgozók a házak, gyárak és hivatalok épületeinek. Különösen szép díszítést öltött a Kongresszus színhelye, a MÉMOSZ székház. A Vilma királynő úti oldal teljesen betöltik a díszítések. Az épületnek a Dózsa György-úti szárnyára a Párt nagy, kiváltható jelvényét helyezték. Mellette a békéltör országainak zászlajai lengtek a szél. „Éljenek a testvéri Kommunista Pártok!” — hirdeti a felirat és felelt a kommunista testvérpártok vezetőinek, a nemzetközi békeharc vezetőinek arcképe tekint le a Párt Kongresszusára igyekvő küldöttekre. A bejárat felett az épület homlokzatán a Kommunista Pártok példaképe, a nagy Bolsevik Párt megteremtője, Lenin és Sztálin elvtársak arcképe látható. Középen ott van Lenin és Sztálin legjobb magyar tanítványa, a magyar dolgozó nép forrón szereplő vezetője, Rákosi Mátyás elvtárs arcképe. Alatta a Párt jelvénye és a világ népeinek újját dicsőítő felirat: „Dicsőség a legyőzhetetlen békéltör vezetőnek, népünk nagy barátjának, a bölcös Sztálinnak!”

Vasárnap reggel a Kongresszus megnyitása napján már 8 órakor sűrű sorokban igyekeznek a küldöttek a Kongresszus színhelyére fel. A kongresszusi tervben a Magyar Népköztársaság zászlói mellett vörös zászlók lobognak.

„Éljen a békét védelmező, a szocializmust építő magyar nép vezetője, a Magyar Dolgozók Pártja!” — hirdeti a felirat az elnöki asztal felett. A teremben elhelyezett többi felirat is a Párt vezetésével elért győzelmeket, sikereket élteti, új

harcokra mozgósít: „Előre a szocializmust építő öt éves terv teljesítéséért!” „Éljen Pártunk, dolgozó népünk bölcös tanítója, szeretett vezetője, Rákosi Mátyás!” „Éljen a munkások és dolgozó parasztlak szövetsége, népünk egységének, hatalmának szilárd alapja!”

A kongresszusi küldöttek mellett eljötték a Kongresszusra a barát államok budapesti külképviseleti szerveinek vezetői is. Fél kilenc után pár perccel nagy taps fogadja a Párt Politikai Bizottságának tagjait, akik Rákosi Mátyás vezetésével lépnek a terembe és foglalják el helyüket az elnöki asztalnál. Ott fogadják a Párt nagy, kiváltható jelvényét a Kongresszusra Magyarországra érkezett kommunista testvérpártok küldöttségeinek vezetői, élükön a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának küldöttei. A Kongresszus résztvevői helyükről felállva lelkesen éltetik az egész világ dolgozóinak vezetőjét, a nagy Sztálint, a Párt és egész dolgozó népünk vezetőjét, Rákosi Mátyás elvtársat.

Farkas Mihály elvtárs megnyitja a Kongresszust

Az ünnepélyes előtérrel Farkas Mihály elvtárs, vezérrezdes, honvédelmi miniszter, a Párt főtitkárhelyettese megnyitja a Kongresszust.

Megnyitó beszédében a többi közt ezeket mondotta:

— Az Egyesülési Kongresszus óta több mint két és fél esztendő telt el. E viszonylag rövid idő alatt hazánk hatalmas fejlődésen ment át. Három éves tervünket két év és öt hónap alatt teljesítettük; sőt, túlteljesítettük. Győzelmes úttára bocsátottuk öt éves tervünket, amelynek sikeres végrehajtásával lerakjuk a szocializmus szilárd, megdönthetetlen alapját hazánkban. (Taps.)

— Ezeket az eredményeket dolgozó népünk nagy Pártunk és Rákosi elvtárs vezetése alatt érte el. (A Kongresszus küldöttei felállva, ütemes tapsal hosszán ünneplik Rákosi elvtársat.)

— Az elért eredmények azonban nem égi mannaként hullottak az önkébe, azokért Pártunknak keményen meg kellett küzdenie. A Pártunkba befurakodott imperialista, titosta ügynökök volt csendőrök, horihysta katonasztek, kulák terroristák segítségével meg akarták dönteni vragzó Népköztársaságunkat, Pártunk Központi Vezetősége és Rákosi Mátyás elvtárs ébersége áthúzta ajsas számításait.

— Az elmúlt két és fél esztendő munkája és harca megerősített, megedzett bennünket, ezért ma büszkén jelenthetjük ki, hogy soha olyan egységes, erős és megingatlan nem volt Pártunk és népünk, mint jelenleg. (Nagy taps.)

— Pártunk történelmének ezen a nagy napján, amikor megnyitjuk II. Kongresszusunkat, a hála és szeretet érzésével fordulunk nagy felszabadítóink, a béke hatalmas őre, a Szovjetunió és a magyar nép szeretett nagy barátja, Sztálin elvtárs

felé. (Hosszantartó ütemes taps. Felállva ünneplik a haladó emberiség nagy vezetőjét. Felkiáltások: Éljen Sztálin!)

— Kongresszusunk munkája felé fordul az egész magyar nép figyelme. Népünk azt várja Kongresszusunktól, hogy világosan meghatározza nemcsak a Párt, de az egész magyar nép számára is azokat a feladatokat, amelyeknek sikeres végrehajtása tovább viszi előre a felemelkedés útján a magyar dolgozókat. Mindnyájunkat az a gondolat fűt, elvtársak, hogy Kongresszusunk után népünk büszkén mondhatta majd: Rákosi elvtárs vezetésével az egész magyar dolgozó Pártjának II. Kongresszusa. (Taps.)

— Kongresszusunk felé fordul, elvtársak, nemcsak a mi népünk, de a testvér kommunista és munkáspártok figyelme is. Ezt bizonyítja az az örvendetes tény is, hogy Pártunk Kongresszusára 25 ország kommunista és munkáspártjainak képviselői jöttek el, hogy segítsenek erősítsenek bennünket harcunkban. (Taps.)

Farkas Mihály elvtárs ezután a megjelent külföldi küldötteket üdvözölte, élükön a SZK(B)P küldöt-

teit Jugyin és Ponomarjov elvtársak. (A Kongresszus a külföldi testvérpártok küldötteit forró ünnepélyesen részesítette.)

Ezután így folytatta Farkas elvtárs:

— Még szeretettel üdvözölöm a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa elnökét, Dobi István barátunkat és harcosúrunkat. (Taps.)

— Még szeretettel üdvözölöm a küldött elvtársakat, Kongresszusunk minden résztvevőjét.

Farkas elvtárs ezután megnyitotta a Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusát.

Farkas Mihály elvtárs beszédét többször szakította félbe a Kongresszus résztvevőinek tapsa, harosny eljenzése. Szünni nem akaró tapsal köszöntötték a Kongresszus résztvevőit felszabadítókat, a magyar nép legjobb barátját, a nagy Sztálint. Hosszú percek át zúgott a kiáltás: „Éljen Rákosi!” Percekig tartó „hurra”-val, Sztálin életésével üdvözölték a Kongresszus résztvevőit a Nagy Bolsevik Párt Központi Bizottságának küldötteit.

Lelekesen éltették a kommunista testvérpártok vezetőit, amikor Farkas Mihály elvtárs egy-egy küldöt- tet üdvözölt.

A Kongresszus díszelnökségének és elnökségének megválasztása

Ezútan Mekis József elvtárs, a Rákosi Mátyás Művek Kossuth-díjas vezérigazgatója tett javaslatot a Kongresszus díszelnökségére és elnökségére.

Leírhatatlan lelkesedés közepette választották meg a Kongresszus díszelnökségébe minden kommunista példaképét, Sztálint.

Mekis elvtárs a díszelnökség tagjainak a következő elvtársakat javasolta:

Egyesült Munkáspárt vezetőjét, Boleslaw Bierut elvtársat, a Koreai Munkapárt főtitkárát, Kim-ir-Szen elvtársat, a Csehszlovák Kommunista Párt elnökét, Klement Gottwald elvtársat, a Román Munkáspárt főtitkárát, Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtársat, a Bolgár Kommunista Párt főtitkárát, Viko Cservenkov elvtársat, a Német Szocialista Egységpárt főtitkárát, Wilhelm Pieck elvtársat, a Francia Kommunista Párt főtitkárát, Maurice Thorez elvtársat, az Olasz Kommunista Párt főtitkárát, Palmiro Togliatti elvtársat, a Spanyol Kommunista Párt főtitkárát, Dolores Ibaruri elvtársnőt, az Albán Munkapárt főtitkárát, Enver Hodza elvtársat és a Vietnámi Népfőnt vezetőjét, Ho Si-Minh elvtársat. (A Kongresszus ünnepélyes díszelnökségbe javasolt elvtársakat)

Ezútan megtörtént a javaslatot az elnökség tagjaira:

Rákosi Mátyás elvtárs, az MDP főtitkára (Háromszoros hurra, percekig tartó ütemes taps. Éljen Rákosi! Éljen Rákosi!). Gerő Ernő, Farkas Mihály, Révai József és Kádár János elvtársak, Pártunk főtitkárhelyettesei, Kovács István, Horváth Márton, Apró Antal, Vas Zoltán, Rónai Sándor, Harustyák József, Zöld Sándor és Szabó István elvtársak, Pártunk Politikai Bizottságának tagjai, Zsófinyecz Mihály és Piros László elvtársak, a Politikai Bizottság pótagjai, Andics Erzsébet elvtársnő, a Központi Vezetőség tagja, Batta István elvtárs, honvédelminagy, Bernáth Lajos elvtárs, a turkevei Vörös Csillag tiszcs párttitkára, Borcsányi István elvtárs, pestmegyei küldött, tiszcs elnök, Dávid Ferenc elvtárs, a Szabolcsmegyei Pártbizottság titkára, Selen István elvtárs, a Központi Vezetőség titkára, Erdel-Grúz Tibor elvtárs, a Tudományos Akadémia főtitkára, Hegedűs András elvtárs, a Központi Vezetőség titkára, Hidas István elvtárs, a Központi Vezetőség tagja, Horváth Ede elvtárs, a győri vasgyár Kossuth-díjas sztahanovista esztergályosa, Horváth Vince elvtárs, a XIII. kerületi Pártbizottság titkára, Hrabnek Irén elvtársnő, budapesti küldött, a Rügyantagár sztahanovistája, Jegyivics András elvtárs, a Csongrádmegyei Pártbizottság titkára, Kaszapovics András elvtárs, a baranyamegyei küldött, a Délsláv Szövetség vezetőségi tagja, Kiss Károly elvtárs, a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke, Koczina Gyula elvtárs, a Rákosi Mátyás Művek pártbizottságának titkára, Kupor Zsuzsanna elvtársnő, a fehérgyarmati Károlyilányi tiszcs párttitkára, Lippai Sándor elvtárs, a szabolcsmegyei küldött, dolgozó paraszt, Nagy Imréné elvtársnő, vasmegyei küldött, a leg-

jobb magyar szövönő, Nagy Mária elvtársnő, a Budapesti Pártbizottság másodiktitkára, Nógrádi Sándor elvtárs, a Központi Vezetőség tagja, honvédelminagy, Nagy Pálné elvtársnő, csongrádmegyei küldött, Ormai Árpádné elvtársnő, a Hazai Fészfúzó Kossuth-díjas sztahanovistája, Péter Gábor elvtárs, a Központi Vezetőség tagja, Pinter András elvtárs, a Csongrádmegyei küldött, sztahanovista bányász, Póker Ignác elvtárs, az Egyesült Izzó sztahanovistája, Pöcze Tibor elvtárs, a Borsodmegyei Pártbizottság titkára, Pukánszki Ferenc elvtárs, a Keszthelyi Pártbizottság titkára, Ratkó Anna elvtársnő, a Központi Vezetőség tagja, egészségügyi miniszter, Solyomosi Józsefné elvtársnő, Demjén közösi alapszervezeti titkár, Somlay Artur elvtárs, a Magyar Népköztársaság Kossuth-díjas kiváló művésze, Somogyi Antal elvtárs, az Ózdi Vasgyár vezérigazgatója, Szabó László elvtárs, a Vasas Szakszervezet elnöke, Szilágyi János elvtárs, rendőrelvezres, Szűcs Lajos elvtárs, a DISZ főtitkára, Tatár-Kiss Lajos elvtárs, a Hajdúmegyei Tanács elnöke, Vasi Istvánné elvtársnő, az MNDSZ főtitkára, Zombori János elvtárs, a Szegedi Pártbizottság titkára.

Végül az elnökségbe javasolta Mekis elvtárs a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának képviselőjében megjelent P. F. Jugyin és B. N. Ponomarjov elvtársakat, valamint a külföldi testvérpártok küldöttségeinek vezetőit.

Farkas elvtárs szavazásra tette fel a javaslatot, amelyet a Kongresszus egyhangúlag elfogadott, majd az elnökség megválasztott tagjai elfoglalták helyüket.

A díszelnökség és elnökség egyhangú elfogadása után Farkas Mihály javaslatot tett a Kongresszus napirendjére.

1. A Központi Vezetőség beszámolója és a Párt feladatai. Előadó: Rákosi Mátyás elvtárs.

2. Az öt éves terv első évének eredményei és további feladataink a népgazdaság szocialista építése terén. Előadó: Gerő Ernő elvtárs.

3. A Központi Ellenőrző Bizottság jelentése. Előadó: Kiss Károly elvtárs.

4. A Magyar Dolgozók Pártja szervezeti szabályzatának módosítása. Előadó: Hidas István elvtárs.

Es végül a Központi Vezetőség és a Központi Ellenőrző Bizottság megválasztása.

A Kongresszus a javaslatot egyhangúan elfogadta, majd Rákosi elvtárs lépett a mikrofon elé és megkezdte beszámolóját:

Rákosi Mátyás elvtárs beszámolója

Tiszelt Pártkongresszus!
Kedves Elvtársak!
A Magyar Dolgozók Pártjának 1948 június 13-án és 14-én megtartott alakuló Kongresszusa ó a eitet jó két és fél esztendő munkájáról

szóó beszámolómban elsőnek ismertetni kívánom a nemzetközi helyzetet. Uána a Magyar Népköztársaság belső helyzetét, Pártunk fejlődését és az előttünk álló feladatokat.

I.

A nemzetközi helyzet

A nemzetközi helyzetet a Szovjetunió vezető békeábró sikerrel és növekvő erőfölénye jellemzi, melyet szemben az Amerikai Egyesült Államok és csatlós országainak imperialista — elék joggal, félnek a szocializmussal való békés versenytől — a Távolságok ellen a nyitá háború provokáció, az agresszív politikájára teríték át.

A haladás és a béke táborának tengelye és motorja felszabadított, a Szovjetunió, a Szovjetunió minden téren erőteljesen fejlődik. Gazdasága gyorsan káheverte a háború szörnyű sebeit: sikeresen befejezte az 1946-ban megkezdett öt éves tervét és ma már messze túlszárnyalta az 1.40-es év termését. A Szovjetunió ipari termése az 1950-es év folyamán 23 százalékkal nőtt és 70 százalékkal volt nagyobb, mint az utolsó háborúéban. A mezőgazdaság, a vasút, a közlekedés is hasonló sikereket mutat fel. A nemzet fejlődését 21 százalékkal emelkedett, a dolgozók jövedelme 19 százalékkal nőtt.

A gazdasági eredmények együtt jár ak a szovjet nép szociális jólétének emelkedésével, a szovjet kultúra, tudomány hatalmas felendülésével. Ezek együttesen tették lehetővé hogy míg a tőkés táborban a béke elcsúszmányokat egyre inkább háttérbe szorítja a háborús készülődés, addig a Szovjetunió most foghat olyan korszerűsítő művek megvalósításához, mint a vulgá, dnyepert, amudarját víz, erőtelepek amelyek egész szárazságsújtó, a országgrészek éghajlát megváltoztatják s a pusztaságokat virágzó termőföldekké alakítják át. Ezek a tervek mint erre a Pravda munkatársainak kérdésére adott válaszában Sztálin elvtárs rámuutott: — szervez részle a Szovjetunió békés politikájának.

A 800 millió béketábor és a százmilliók, akik a tőkés országokban küzdenek a békeért, ezeket a dolgozó nép jólétét előmozdító hatalmas teljesítményeket szembeállítják a háborús gyújtogatók aljas tervével, összehasonlítják az imperialista országokkal, melyekben a béke, polgári szükségletekre dolgozó ipari egy c inkább a pusztító, romboló, hadianyaggyártásra állítják át s erő batorságot merítenek belőlük további harcukhoz. Ez érte, övé teszi, hogy a Szovjetunió, bár tudományban van törhetetlen erejének, mért áll a béketábor éen. A Szovjetunióknak nincs szüksége rá, hogy terjeszkedjék, hogy gyarmati hódításokat tervezzen. Békésorotete és békevágya szervesen összefügg egész létével: ennek természetes következménye és folyamánya. Ezért köve el a Szovjetunió szakadatlanul a Németországgal és Japánnal kötendő békét. Ezért javasolta a nagyhalmoknak a vitás kérdések béke megoldását. Ezért követeli az atombomba betiltását, a fegyverkezés csökkentését, a koreai békés megoldását. Ezért tengelye és központja a béke táborának, az egész haladó emberiségnek.

A Szovjetunió megerősödésével szervesen összefügg a népi demokráciák megerősödése. Hogy a népi demokráciák a Szovjetunió támogatásával milyen eredményeket értek el, annak igazolására elég, ha felsorolom az országok ipari termelésének növekedését: 1950-ben 1949-hez viszonyítva: a bolgár ipar 23.3 százalékkal, a longyel ipar 30.9 százalékkal, a csehszlovák ipar 15.3 százalékkal, a román ipar 37.3 százalékkal emelkedett. A magyar ipar emelkedése 35.1 százalék és ma már duplája az 1938. évi termelésnek. Saját tapasztalatainkból tudjuk, hogy a termelés számaival együtt nő a népi demokrácia dolgozóinak jóléte, életszínvonala.

A népi demokráciák gazdasági megerősödésének kulturális és szociális felemelkedésének egyik legfőbb összetevője nemcsak az, hogy a Szovjetunió örökös békés fejlődésük felett, hogy gazdasági

szóó beszámolómban elsőnek ismertetni kívánom a nemzetközi helyzetet. Uána a Magyar Népköztársaság belső helyzetét, Pártunk fejlődését és az előttünk álló feladatokat.

A népi demokráciákra is áll az, amit a Szovjetunió mondottunk. Hosszú esztendőkre szóló gazdasági tervvel, melyek megvalósításán a Szovjetunió segítségével oly sikerrel dolgoznak, békevágyuk és békés politikájuk folyamánya és mutatója.

A Szovjetunió és a szocializmust építő népek meleg baráti szellemében folyó gazdasági, kulturális és politikai együttműködése megokszorozza a felszabadult népek fejlődésének ütemét. Egyben új fejezet az országok nemzetközi kapcsolataiban. Aki ezzel összehasonítja pl. a marshallizált országok viszonyát az Amerikai Egyesült Államokhoz, a kapitalista országok önző, marakodó haszonleső, egymást kizáró, egymástól (örökvő politikáját, az csak rokonszenve és tisztelttel tekinthet a szocialista államok viszonyára.

A Szovjetunió és a népi demokráciák sikerét és erősödését nagy értékűddéssel és rokonszenvel kísérik a tőkés országok széles dolgozó tömegei. E sikerek serkenik és táplálják a kapitalista országok dolgozó népének küzdelmét a békeért, saját kapitalizmusuk és az imperialista háborús gyújtogatók elleni küzdelemben. Ez ad erőt a francia és az olasz kommunista pártoknak, melyek munkásosztályuk és dolgozó népük zömét képviselik, valamint a többi kapitalista országok kommunis a pártjainak és haladó mozgalmainak.

A béketábor erősödésének és megszilárdulásának mindenki számára érthető és világos mutatója a kínai forradalom győzele, melyet a hős kínai nép a Kínai Kommunista Párt, Mao-Ce-Tung elvtárs vezetésével aratott. A kommunis ak a kínai nép felszabadító harcainak legváltóságabb legnehezebb szakaszában sem kétekedtek abban, hogy ez a küzdelem a haladó népfelszabadító erők győzelmével fog végződni. Közismertek erre vonatkozólag Sztálin elvtárs megállapításai, melyek akkor hangzottak el, amikor a kínai reakció erők lászálag felülkerekedtek és amely ma már szinte jóslásnak tehető megállapításokat a kínai események azóta teljes mértékben igazolták. A kínai dolgozó nép jóvendő felszabadulásának reménye azóta valóssáá változott és egyesapásra megváltozatta a béke és szocializmus erőknek javára Ázsiában és — hozzátehetjük — világméretben az erőviszonyokat. Egy 475 millió nép, mely több, mint egy évszázad óta a kapitalisták és imperialisták egyik legfőbb vadászterülete és bázisa volt, a Szovjetunió baráti segítségével lerázta magáról az imperialista igit és a béke és a szocializmus táborába lépett. Ez világtörténelmi jelentőségű győzelem, mely az emberi haladás legnagyobb lépése az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a faszizmus szétverése óta.

A kínai nép szabadságharcának sikere hatalmas csapatot jelent az imperializmus egész rendszerére s a reakciós, világháborúra törő tábor súlyos veresége. A kínai nép győzele a Szovjetunió vezető békeábró erejének óriási megnövekedését eredményezte. E győzelem nemcsak alapjában véve változtatta meg a két tábor erőviszonyait, de olyan hatalmas lendületet ad a gyarmati felszabadító mozgalomnak, melynek hatásai csak a jövőben fognak a meguk teljes jelentőségében mutatkozni. Az évszázados gyarmati uralom korszakának likvidálása megkezdődött. Vietnám, Malajzia, Burma, a Fülöp-szigetek gyarmati népei és hosi kommunis a pártjai felszabadító harca új erőre kaptak.

Korea dolgozó népének élet-halál-harca az amerikai agresszorok és koreai hábkormányuk ellen nemcsak annak bizonyítéka, hogy mire képes szabadságáért egy nép, ha évezredes rabság után leverk kezéről a bűncsejt, de azt is megmutatta hogy a gyarmatosítók kora lejárt és hogy új korszak nyílt meg az elnyomott gyarmati és fegyarmati népek történelmében.

Ez a harc minden vonatkozásában mutatja a megváltozott erőviszonyokat mutatója annak, hogy az amerikai imperializmus erőtől sem volt olyan nagyok, mint amilyeneknek azt az amerikai hírverés beállította. Szálin elvtárs rámuutott arra, hogy az amerikai és angol katonák igazságtalannak tartják a Korea és Kína elleni háborút, hogy közöttük ez a háború a legnagyobb mértékben népszerűtlen. Ezzel szemben a felszabadító katonáit fűti a meggyőződés, a saját jó ügyük igazságába vetett hit és ez olyan erőt kölcsönöz nekik, ogyan teletre képesíti őket, melyek kiegyenlítik és felülműlják az amerikai hadianyagfőlényt. Ezért is jelent fordulóponot és ezért is mutatja az új időknek, a megváltozott erőviszonyoknak a koreai nép szabadságharca és ezéi valja ezt a világon a béke és a haladás minden híve, minden elnyomott, vagy fegyarmati nép. Felismerte ezt a magyar dolgozó nép is ezért fordult rokonszenve az amerikai agresszók első napjá ó, kezdve a szabadságharcútt küzdő koreai hősök felé s ezért nyilvánította ki minden formában, hogy rokonszenve a vérgőzös imperialista barbárokkal szemben a koreai dolgozók oldalán áll és biztos abban, hogy igazságos haruk, melyet a Kóreai Munkapárt és Kim Ir-Szen elvtárs vezet, győzni fog. (Nagy taps.)

A kapitalis a táboron belül is gyökeresen megváltoztak az erőviszonyok. A: Amerikai Egyesült Államok e táboron belül olyan főlényre tettek szert, hogy minden „szövet-ségeüket” maguk alá gyűrik minden szövetésüket” világhódító tervük szögálatára kényszerítik. Erre felhasználják az Egyesült Nemzetek Szervezetének többségét s erre szolgál a Marshall-terv is.

A Marshall-tervnek igazi célja az, hogy megkönnyítse az amerikai tőkésnek a behatolását a marshallizált országokba és gyarmatokba, valamint, hogy az amerikai nagytőke gazdasági függésbe hozza ezeket az államokat. A tervnek ez a része sikerrel járt. Az amerikai nagytőke gyorsan terjeszkedett, nemcsak Angliában és Franciaországban, valamint a többi marshallizált országokban, hanem ezek gyarmataiban is és egymásután kaparintotta kezébe ez országok gazdasági kulcsponcát. A Marshall-terv fokozta a kapitalizmus belső ellenmondásait. 1949 őszén komoly kapitalista válság jelei mutatkoztak szinte a világon. Ugyanazokban a hónapokban, amikor a szocialista építés sikerének nyomán a népi demokráciákban szinte teljesen megszűnt a munkanélküliség a kapitalista államokban 40 millióra növekedett a teljes, vagy részben munkanélküliekbe váltak száma. 1948 október végé ó 1949 október végé az Amerikai Egyesült Államok ipari termelése 18 százalékkal esett, a munkanélküliek száma ez alatt az idő alatt megkétszereződött és a részleges munkanélküliséggel együtt elérte a 14 milliót. Ebben a helyzetben a marshallizált országok Angliával az ötközön, az amerikai tőkésnek nyomására szroza osan hajítottak végre pénzleértékelést, ami még jobban megkönnyítette az amerikaiak behatolását ezekbe az országokba anélkül, azonban, hogy a fenyegető gazdasági válságon változ a ni tudtak volna.

Ezekben a hónapokban aratta a kínai népfelszabadító harc döntő győzeleit. Cseng-Kai-Sek az amerikai imperialisták bábja volt. Veresége amerikai vereség is.

Az amerikai imperialisták ebbe nem nyugodtak bele. A kapitalista országok fenyegető gazdasági válságára és a kínai forradalom óriási győzelmére azzal válaszoltak, hogy meggyorsították a harmadik világ-háborúra irányuló előkészületeiket. Ezekhez az előkészületekhez tartozik egész Korea meghódítása.

Az amerikai imperialisták könnyű gyors győzelemre számítottak. A hős koreai nép ellenállása teljesen váratlanul érte őket. Vereségük tanulságát egy amerikai történész, Owen Lattimore így foglalta össze:

„Az ázsiai háborúk jellege forradalmasodott. A „gyarmati” háborúk öbbs nem olyan háborúk, melyekben egy kis nyugati válogatott sereg felszész szerin operálhat a rosszul felfegyverzett, kiképzéslen „benszülttek” tömegei között. Száz esztendővel ezelőt 50—60 ezer főnyi angol sereg le tudta verni India lázadását. Féévszázaddal ezelőt a boxer-lázadásban 20 ezer katonát tudott törni Pekingig. De most az északkoréaiak megmutatták, hogy néhány rövid esztendő alatt félmezes járasságra tesznek szert a tankok és a tüzérség kezelésében. Az Egyesült Államok kénytelenek velük szemben olyan csapatokat mozgósítani, mint amilyenek Ezek-Afrikában az esőrendű német erőkkel szemben voltak be. Háborút kezdeni Ázsiában — alapítja meg Lattimore — ugyanolyan komoly döntést igényelne, mint háborút kezdeni Európában.”

Az amerikai imperialisták ezt még nem látták be. Koreai vereségükre háborús előkészületek lázas meggyorsításával feleltek. Hasonló erőfeszítéseket követelnek meg marshallizált vasalusaiktól és azokkivül nyíltan felvették Nyugat-Németországot, Olaszországot és Japán felfegyverzését.

A volt fasizta országok felfegyverzése természetesen az azt jelenti, hogy az ott szervezendő hadseregekbe ugyanaz a tisztok vezet, amelyre Hitler, Mussolini és a japán fasizták támaszkodtak. Az amerikai imperialisták most demokráikus frázisok hangoztatása mellett a világreakció élére állnak s minden erőt mozgósítanak, melyről feltehetjük, hogy a békefront elleni harcukban hasznukra lehel. Ezért viték keresztül az Egyesült Nemzetek Szervezetében a fasizta Franco Spanyolországának rehabilitálását, ezért támogatják Cseng-Kai-Sek és Li-Sze-Man mellett Bao-Dzejt, a vietnámi bábesászárt, segítik az angolok malajzi gyarmati háborúját, ezért mozgósítják mindenütt ötödik hadoszlopukat, titkos segédcsapatokat az áruló szocialdemokráciákat, az egyházat a régi, megvert reakciós rend híveit.

A német fasizták felfegyverzésének terve felháborította azoknak az országoknak a tömegeit, amelyek 1939-öt 1945-ig annyit szenvedtek Hitler hordától. A japán fasizmus felfegyverzésének terve különösen Ázsiában kélt megteleő ellenhatást.

Magában az imperialista táborban is zavar keletkezett, mert az európai imperialisták attól félnek, hogy az Egyesült Államok minden erejét lekötli, ha túlságosan belekeverednek a távolkeleti háborúba. A koreai vereségek hatása alatt az amerikai tömegek hangulata is megváltozott. Egyre többen követelik, hogy hozzák vissza az amerikai katonákat. Részben ennek a hangulatnak a hatása alatt vetette fel egy sor amerikai reakciós politikus, hogy nem volna-e helyesebb, ha Amerika saját határai mögé vonulna vissza. Ezeknek a fellépéseknek természetesen az is a céljuk, hogy a csatlósokra nyomást gyakoroljanak.

Ellentétetek támaszt az imperialista táboron belül az a tény, hogy az Egyesült Államok a fegyverkezés biztosításának ürügyével világszerte felvásárolta a legfontosabb nyersanyagokat, úgyanyira, hogy Anglia, Franciaország és a többi marshallizált országok ipara kezd ilyen nyersanyagok hiányával küzdeni. Ezzel kapcsolatban új munkanélküliség jelentkezik nemcsak Angliában, Franciaországban és Nyugat-Németországban, de magában az Egyesült Államokban is. A munkásoknak a fegyverkezés jelszava: „Több ágyút, kevesebb kenyeret” létekedükben támadja meg.

A háború előkészítésének elkezdhetetlen velejárója a dolgozó tömegek elnyomása.

A tőkés országokban a faszládás, a dolgozók életszínvonala és jogai elleni támadások napl

renden vannak. A dolgozó tömegek természetesen védekeznek és a fokozódó harc mutatói azok a hatalmas sztrájkok, melyek a kapitalista országokban fellángolnak. Ezekben a harcokban mindentől a kommunista pártok járnak az élen.

Minket az imperialista táborból különösen két olyan ország sorsa érdekel, amelyekkel évszázadokon keresztül kölcsönhatásban éltünk. Ez Jugoszlávia és Németország. A jugoszláv szomszéd nép sorsa évszázadokon át hasonló volt a magyaréhoz: elnyomta a török hódító, a német Habsburgok, saját földesúri és tőkés rendjük. Az elnyomók évszázadokon át felszították a régi gyűlölködést, egymás ellen uszították a népet. Annál nagyobb volt a magyar demokrátiák, a magyar kommunisták öröme, annak a szabadságharcnak látván, melyet a hős jugoszláv nép a fasizta elnyomókkal szemben a második világháború alatt folytatott. Hittlerék szétzúzása után a magyar dolgozó nép abban az örömteljes várakozásban élt, hogy a régi keserves idők egyszer és mindenkorra lezárultak s hogy a jugoszláv néppel a jövőben békésen, testvérlen, vállelve építhetik a Szovjetunió vezetésével szocialista jövőnket. Minél nagyobb volt a várakozás, annál mélyebb volt népünk megdöbbenése, amikor 1948 nyarán a Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodájának határozatával kapcsolatban felszerte a jugoszláv vezetőik helytelen és bűnös politikáját. Titónak és bandájának ebben az időben sikerült megtevesztetni a jugoszláv népet. Erősködtek, hogy a Szovjetunió vezette béketábor és közöttük csak félreértések vannak. Fogadkoztak, hogy tovább építik a szocializmust és álnokul úgy állították be a Tájékoztató Iroda helyes kritikáját, mint támadást a jugoszláv nép ellen.

A Rajk-ügy 1949-ben bizonyos folkig megmagyarázta, hogy miért sikerült a Titó-bandának ez a manőver: kiderült, hogy Titó, Rankovics, Gyilasz és a többiek régi rendőrspiclik, Gestapó-kémek, provokátorok, akiknek a megtevesztés, a tömegek megcsalása kenyervek, második természetűk volt. Megértjük, hogy a jugoszláv tömegek egyrésze zavarodottan, sőt hitetlenkedve fogadta a Rajk-per leleplezését, mert valóban párját ritkítja az az eset, hogy egy hős, harcoss nép vezetést ilyen aljas sörpédék tudja magához ragadni. Sok jóhízlóval jugoszláv hazafi nem hitte el nekünk akkor, hogy Titó és bandája már azelőtt is az ellenség szolgálatában állt és hogy álnokul vissza akarják lökni a jugoszláv népet abba a reakciós, népelénes, szovjetellenes táborba, amely ellen vívott harcokban a jugoszláv nép annyi hős fia pusztult el.

Az események mindenen minket igazoltak. Titóék azóta segítették verbefojtani a görög szabadságharcot és nyíltan összefognak a görög monarchofasiztákkal, Titóék éles harcot folytatnak a győztes kínai forradalom, a koreai nép szabadságharca ellen. Sajtójuknak, rádiójuknak egy szava sincs a nyugati imperialisták ellen, viszont tajtékozva és aljasságban nem egyszer fellömulva az imperialistákat, napnap után támadja felszabadítóját, a Szovjetuniót és a szomszéd népi demokráciák békés dolgozóit. Azóta Titó és bandája megnyitotta a börtönöket a jugoszláv fasizták előtt, likvidálta az öt éves tervet és a jugoszláv hadsereget is átjászta az amerikai imperialisták kezére. Ez annyira nyilvánvaló, hogy Truman allig néhány hete kifejezetten és nyíltan segélyt küldhetett a jugoszláv hadsereg, mint az amerikai imperialisták segédcsapata részére. Jugoszláviát két és fél év alatt átöbtek az imperialisták oldalára, oda, ahol áruló vezetői már régen állottak.

Azoknak a jugoszláv hazafiaknak, akik másfél, vagy két évvel ezelőt nem hitték nekünk, e tá

Éljen Pártunk, dolgozó népünk bölcs tanítója, szeretett vezére, Rákosi Mátyás!

nyek alapján be kell látni, hogy igazunk volt. Emellett a Titó-banda még mindig igyekszik elfátyolozni valódi lényét, mert nagyon jól tudja, hogy az igazság teljes kiderülésével még inkább mozgósítaná maga ellen a jugoszláv dolgozó nép zömét. Az amerikai imperialisták is kénytelenek szakadatlanul szem előtt tartani, hogy az áruló Titó-banda helyzete a jugoszláv dolgozó nép ellenállása miatt ingatag. Mi tudunk erről az ellenállásról, tudjuk, hogy a jugoszláv nép egyre növekvő része látja elkeseredve és felháborodva vezetőinek árulását, hogy gyűlöli a nyugati imperialistákat, hogy szimpátiája a felszabadító Szovjetunió-vezette hatalmas békétábor, a felszabadult Kína, Korea és Kantonának oldalán van. Minden rokonszenyünk a Titó-banda ellen harcoló jugoszláv hazafiak és számunkra nem kétséges, hogy ez a harc előbb vagy utóbb, de biztosan Titó és bandája megsemmisítésével végződik. (Hosszas taps.)

Ami Németországot illeti, hazánk szinte ezer éven keresztül célja és áldozata volt a német hódító törekvéseknek, a „Drang nach Osten”-nak. 400 esztendőig uralkodtak a magyar népen a Habsburg-elnymók. Az utolsó emberöltő alatt kétszer lökték az országot a német imperializmus vezetői háborúba. Hitler megszállta és kirabolta hazánkat. Ezek után a magyar dolgozó nép a legnagyobb várakozással és reménységgel tekintett a német demokratikus fejlődés felé, amelyre Hitler szétzúzása után megnyílt az út. Minden magyar hazafi lelkesen üdvözölte a Német Demokratikus Köztársaság létrejöttét abban a reményben, hogy ez kiinduló pontja annak a fejlődésnek, amely egész Németországot a demokrácia és a haladás végágyára viszi.

Annál nagyobb elégedetlenséggel láttuk azokat a kísérleteket, amelyekkel a nyugati imperialisták és a háborús gyújtogatók új életre akarják kelteni Nyugat-Németországban a német militarizmust és fasizmust. A magyar demokrácia részéről ezért több, mint egyszerű diplomáciai aktus volt, amikor a múlt év októberében Prágában a Szovjetunió és a népi demokráciák képviselőivel együtt tiltakozott a nyugati imperialisták németországi üzemei ellen.

Hogy ez a tiltakozás nemcsak a mi ügyünk, hanem a nyugati németek legjobbjainak ügye is, az mutatja az a mozgalom, amely az imperialisták aljas tervével szemben magában Nyugat-Németországban keletkezett. Ismeretes, hogy Heinemann, a bonni báb-kormány belügyminisztere, tiltakozásul az imperialisták felügyelőkészt javaslatával szemben, lemondott. Ismeretes az a harc, amelyet Niemöller, a lutheránus egyház egyik vezetője folytat. A nyugatnémet munkásság is, a Kommunista Párt vezetésével, egyre élesebben száll szembe a tervvel, mely a német fasizmus feltámadásának logikus folyamánál, mint a dolgozók legerősebb életérdekeit is veszélyeztetné. A nyugatnémet fasiszta hadsereg még csak Hegelisen szervezkedik, de dr. Lehr, a bonni báb-kormány belügyminisztere már egy népgyűlésen elmondta: „Nekünk nemcsak a Kelet elleni védekezésre van szükségünk hadseregéből, de a szakszervezetek túlzott bérkövetelése ellen is.” Erthető, hogy ilyen viszonyok mellett Grotewohl elvtárs, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökének ismételt fellépése, mellyel az egy-séges, demokratikus, békés Németország, megteremtését javasolja, az amerikai imperialisták tervekkel szemben, mely és marandó visszhangot keltett keleten és nyugaton egyaránt a német népben.

Ebben a nemzetközi helyzetben, amikor az imperialisták teljes gőzzel fegyverkeznek, amikor déli határainkon Titó amerikai zsoldban álló bandái csörgetik fegyvereiket, a magyar népi demokráciának kötelessége, hogy honvédségét a békeszerződésben megjelölt határok közt fejlessze. Nem kell magyarázunk, hogy ennek a honvédségnek nincsen egyéb feladata, mint hogy védje hazánk függetlenségét és szabadságát. Dolgozó népünk tudja, hogy honvédsége csak azt a célt szolgálja, hogy népi demokráciánk vívmányait megvédje. Ezért olyan népszerű fiatal honvédségünk és ezért támogatja szívvel-leléssel, mint békénk és biztonságunk őréit, az egész dolgozó nép.

A béke megvédéséért folyó küzdelemben felmeríthetetlen jelentősége van annak a békemozgalomnak, melynek élén a Szovjetunió áll, melyet elszántan támogatnak a népi demokráciák s rajtuk túlmenően szerte a világon a dolgozó, haladó emberek százmilliói.

Ez a békemozgalom, mely az öt világrész minden haladó emberét egy táborba fogja össze, olyan széles és hatalmas, amilyenhez hasonlót még nem látott a történelem. Ez a mozgalom szóval és tettel leplezi le, nehezíti meg a háborús gyújtogatók tervét. Ennek a mozgalomnak erjét napról-napra világszerte növelik azoknak az anyáknak, feleségeknek, gyermekeknek a tíz- és százszázalékos, akik éppen a koreai agresszió tüzeiben az amerikai imperialisták szörnyű embertelen ségeinek hatása alatt ismerik fel az imperializmus igaz arculatát és éppen ezért a béke, az emberi haladás híveinek oldalára lépnek át.

Es a világ ugyanakkor tanúja annak is, hogy a Szovjetunió minden lehetőséget felhasznál, minden eszközt megragad, hogy megvédje a békét a nekivadult háborús gyújtogatókkal szemben. Abból, ami az Egyesült Nemzetek Szervezetében a koreai agresszió óta történt, újra kivilágított, hogy mennyire igazza volt Sztálin elvtársnak, amikor az angol-amerikai imperialistákról azt mondta: „Nekik nem megegyezésre és együttműködésre van szükségük, hanem csupán megegyezést és együttműködést illető szövegekre, hogy meghusítását a meg-egyezést.”

Ezt éppen ezekben a hetekben tapasztalhattuk, amikor az amerikai imperialisták és csatlósáik az ENSZ-ben keresztülérőszakolták a Kínai Népköztársaságot megbélyegző javaslatukat, bár a javaslatl szembehelyezkedő országok lakossága a földkerekség lakosságának több mint felét teszi ki és a megegyezést követelő határozatot támogató országok lakosságának száma pedig 1 milliárd 400 millió.

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete — mondotta joggal Sztálin elvtárs — amelyet úgy alakítottak meg, mint a béke megőrzésének bástyáját, a háború eszközévé, az új világháború kirobbantásának eszközévé változik... A dolog lényegét tekintve, az Egyesült Nemzetek Szervezete most nem annyira világszervezet, mint az amerikaiak szövegálatára álló szervezet, az amerikai agresszorok szükségleteinek megfelelően működő szervezet.”

Az Amerikai Egyesült Államok népe eddig közvetlen tapasztalatból nem ismerte a háború borzalmát és ezért kevésbé értékelte Európa és Ázsia dolgozó százmillióinak békevágyát és békekarátyát. Ma azonban itt is változik a helyzet. Az amerikai imperialisták koreai kudarcainak hatása alatt az amerikai anyák, feleségek, nővérek, gyermekek fokozódó tömege állt a béke oldalára és egyre sokasodnak azok a hírek, amelyek azt bizonyítják, hogy éppen a koreai agresszió következtében ug-rásszerűen nő a békemozgalom és

a békekövetelések magában az Egyesült Államokban is. A béke megvédéséért és az imperialista háborús gyújtogatók elleni harcban mindenütt élen járnak a kommunista pártok.

A békemozgalom minden híve új erőt merít Sztálin elvtárs szavaiból: „A béke fennmarad és tartós lesz, ha a népek kezükbe veszik a béke megőrzésének ügyét és végig kitartanak mellette. A háborús uszítóknak sikerül hazugságaikkal behálózni a néptömegeket, megtevesztetni és új világháborúba sodorni őket. Ezért a széleskörű békekampányunk, amely eszköz a háborús uszítók bűnös mesterkedéseinek leleplezésére, — ma elsőrendű jelentősége van.”

Mi, a Magyar Dolgozók Pártja is velünk az egész magyar dolgozó nép, ígérhetjük, hogy lankadatlanul, híven, erőnkön nem kímélve küzdünk tovább a béke frontján s mindenütt ott leszünk, ahol a béke nagy ügyéért küzdeni és áldozni kell (Nagy taps.)

Beszámolómnak a nemzetközi helyzetről szóló részét nem fejezhetem be, mielőtt nem méltatnám a Kommunista és Munkáspártok Tájközlő Irodáinak működését.

A Magyar Dolgozók Pártja büszke arra, hogy tagja ennek a fontos nemzetközi szervezetnek,

mely segít koordinálni a kommunista és munkáspártok működését, segíti tapasztalataik kicserélését és elterjedését. Külön meg kell emlékezni a „Tartós békéért, népi demokráciáért!” c. lapról, a Tájközlő Iroda hetilapjáról, mely 16 nyelven, köztük magyarul is, és több, mint egymillió példányban jelenik meg. Jeleveníken hozzájárul a kommunista és munkáspártok problémáinak ismertetéséhez, a felmerülő hibák kijavításához, a proletárnemzetköziség eszméjének terjesztéséhez, megerősítéséhez és mindenekeölt a tartós békéért folyó harc fokozásához, az imperialista háborús gyújtogatók leleplezéséhez.

Összefoglalva: A nemzetközi erőviszonyok mérlege azt mutatja, hogy szakadatlanul nőnek a béke, a haladás, a szocialista építés erői, és csökkennek az imperialista háborús gyújtogatók kilátása. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csökken a háborús veszély, hogy nem kell minden erővel tovább küzdeni e léte.

De ha a háborús uszítók új világháborút kezdenek, tapasztalni fogjuk Malenkov elvtárs megállapításának helyességét: „Ha az imperialisták harmadik világháborút robbantanak ki, az már nem egyes kapitalista államok, hanem az egész világkapitalizmus sírja lesz”. — (Nagy taps.)

II.

A Magyar Népköztársaság belső helyzete

Belső helyzetünket a magyar dolgozó nép egysége jellemzi.

Nemcsak a béke kérdésében egységes dolgozó népünk, hanem egységes népköztársaságunk minden döntő kérdésében. Egységesen helyesli azt a baráti jóviszonyt, mely hazánkat felszabadítottákhoz, a nagy Szovjetunióhoz és a népi demokráciákhoz fűzi. Egységes demokratikus vívmányaink megvédésében, öt éves tervünk megvalósítására irányuló erőfeszítéseiben. Ezt a nemzeti egységet, melynek politikai szervezete a Függetlenségi Népront, Pártunk vezetésével a munkásoktól hozta létre, szoros, szinte szövetségben a dolgozó parasztsággal. Ez az egység a régi kizsákmányoló rend maradványaitval szemben vívott hosszú és következetes harcok eredménye.

Ez a harc csak úgy sikerülhetett, hogy meg tudtuk valósítani Pártunk vezetése alatt a nemzeti demokratikus erő összefogását.

Rákosi Mátyás elvtárs elemzése ezután a magyar dolgozó nép legutóbbi esztendői során szerzett tapasztalatait. Beszélt sikereinkről, az egyház palástja mögé rejtőzött reakcióra mért csapásról, az imperialista ügynökök: a Rajk-banda és a jobboldali szociáldemokraták leleplezéséről. Beszélt alkotmányunkról, hatalmas kulturális fejlődésünkről.

Középiskolai hallgatóink száma — mondotta — 83 százalékkal magasabb, mint az utolsó békeévében volt. Az egyetemi és főiskolai hallgatók száma majdnem háromszorosa annak, mint 1938-ban volt. 1950-ben 63 millió példányban jelentek meg a könyvek és a brosúrák. 1950-ben a népoktatásra és népművelésre fordított beruházások értéke 100,5 százalékkal haladta meg az 1949. évi. Ennek a fejlődésnek eredményeképpen kultúránk minden területén megjelentek az új szocialista hajlások. A fiatal magyar filmtermelés rövid idő alatt nemzetközileg is figyelemreméltó sikereket tudott felmutatni. Irodalmunkban sorra jelennek meg fiatal szocialista írónk. — Képzőművészeink, színészeink egyre inkább ráter a szocialista realizmus sikeres alkalmazására. Mindenütt biztató kezdetnek vagyunk tanúi és rajta leszünk, hogy ezen a téren is megfelelően biztosítsuk a kezdeti sikerek egészségesebb továbbfejlődését.

A belpolitikai sikerekkel járt a jó külpolitikai munka. Olyan nemzetközi politikát folytattunk, mely megszilárdította világszerte sokat szenvedett népünk tekintélyét és néhány év alatt lehetővé tette, hogy emel főlvel léphettünk be a Szovjetunió vezető békes, haladó nemzetek nagy családjába.

Rákosi elvtárs ezután rámutatott, hogy a dolgozó nép helyesli és támogatja a Párt politikáját. Ezt bizonyítja az 1949-es országgyűlési választások és a tanácsválasztások eredményei.

A tanácsválasztás úrra igazolta — folytatta — hogy dolgozó népünk helyesli a nemzeti demokratikus erő összefogását és egy emberként állt az egységet képviselő Magyar Nemzeti Függetlenségi Népront mögött. Ebből viszont következik, hogy tovább is változatlanul folytatni kell a helyesnek bizonyult, annyi sikert eredményező népront-politikát.

Az egységes dolgozó nép Pártunk vezetéseivel megvívott harcainak folyamánaképpen jött létre a népi demokrácia állama, az az állam, melynek segítségével a Szovjetunió győzelmének eredményeképpen és a Szovjetunióra támaszkodva, a dolgozó nép a munkásoktól vezetése alatt halad a kapitalizmusból a szocializmus felé. A népi demokrácia funkciójára nézve proletárdiktatúra. Ennek az államnak a feladata, hogy megtörje a megdőlt és kiszajított földbirtokosok és kapitalisták ellenállását, hogy meghusítsa minden kísérletet, mely a fölke hatalmának visszaállítására irányul, hogy a szocializmus építésének a gazdasági és kulturális felemelkedésének céljaira a proletariátus köré tömörítse az egész dolgozó népet és az imperialista külső ellenséggel szemben megfelelő honvédelmet hozzon létre.

Az a népi egység, melynek pártját hába keresnők történelmünkben, csak azután jöhetett létre, hogy megvertük az elnyomókat és kizsákmányolókat. Ezek a politikai győzelmek tették lehetővé, hogy fokozatosan kiszorítottuk őket államunk gazdaságunk legfontosabb területeiről és megnyitottuk az utat szocialista építésünk előtt.

Gazdasági fejlődésünkről és problémáinkról Kongresszusunk 2. naprendjének keretén belül Gerő elvtárs fog részletesen beszámolni. Ezért itt csak röviden szeretném a legfontosabb és legjellemzőbb adatokat és tényeket.

Mikor jó két és fél évvel ezelőtt a Magyar Dolgozók Pártjának első Kongresszusán eredményeinkről beszéltem, büszkén hivatkoztam arra, hogy gyárparunk már csak 3 százalékkal termel kevesebbet, mint 1938-ban. Az azóta eltelt 30 hónap alatt gyárpari termelésünk az 1938-as évinek kb. a duplájára nőtt; a pontos számítás megnehezíti azt, hogy ma egy sor olyan iparcikkét gyárunk, amelyet a felszabadulás előtt Magyarországon nem készítettek. Szocialista iparunk termelése

tavaly 35 százalékkal volt nagyobb, mint 1949-ben. Többet fejlődött egy évben, mint a kapitalizmus idején 20 esztendő alatt. Első Kongresszusunkon, mint jelentős sikert említettem, hogy a munkások és tisztviselők színvonalára elérte az 1938-as év 97 százalékat. Most viszont arról számolhatunk be, hogy a munkások és alkalmazottak beralapja az 1950-es év folyamán több, mint 3 milliárd forinttal nőtt és hogy a munkások átlagbére 1950 decemberében havi 59 forinttal volt magasabb, mint egy év eótt. A nemzeti jövedelem tavaly, öt éves tervünk első esztendőjében 20 százalékkal nőtt, többel, mint Horthy idejében 2 évtized alatt. 1948-ban mint nagy eredményt jelentettem be, hogy 3 éves tervünkkel, melynek beruházással meghaladják a tízmilliárd forintot, előrelátólag két év és öt hónap alatt be fogjuk tudni fejezni. Arra is rámutattam, hogy hároméves tervünk számait milyen kétfélekedves, sőt gyönyörű fogadta a polgári kritika. Viszont az öt éves terv első esztendőjében a beruházások összege megközelítette az egész hároméves tervét.

Mi 1949-ben, mikor az öt éves tervet kidolgoztuk, azt tűztük ki célul, hogy e terv megvalósításával lerakjuk a szocializmus alapjait s ezzel kapcsolatban hazánk fejlett ipari országgá váljék. Ennek a tervnek a megvalósítására öt év alatt 51 milliárd forintot szántunk beruházásokra. Az elmúlt év tapasztalatai meggyőzően bennünket arról, hogy ezek a célkitűzéseink alacsonyok és ezért új tervet készítettünk, mely 80—85 milliárd forint beruházást irányoz elő, 65—70 százalékkal többet az eredetinel. S hogy ezek a tervek reálisak, annak egyik bizonyítéka az 1950-es év, melyben a megemelt tervet 109,6 százalékra teljesítettük. Leggyorsabban fejlődött építőiparunk, mely tavaly 116 százalékkal termelt többet, mint 1949-ben. Húsz százalékkal nőtt meg a munka termelékenységése; ez az eredeti öt éves tervben egy évre előirányzott növekedésnek a duplája. Alábecsültük a szocialista ipar lehetőségét s tartalékainkat, melyekkel rendelkezünk a melyeket most kez-dünk csak mozgósítani.

Mit jelent az új, megemelt öt-éves terv? Előszörban azt, hogy ez az új terv sokkal többet ruház be a nehéziparba, ezen belül a vas-, az acél-, a szén- és a villamosenergia termelésbe. Számszerűleg ez úgy jelentkezik: 37—38 milliárdot kívánunk beruházni a nehéziparba, az eredeti tervnek több, mint kétszeresét. 1949-ben úgy terveztük, hogy gyárparunk 86,4 százalékkal emelkedik; az új terv szerint a gyárpari termelés hozzávetőleg háromszorosa. — mintegy 200 százalékkal nő s benne a nehézipar csaknem négyszeresöződik. A könnyűipar az eredeti terv 72,9 százaléka helyett mintegy 150 százalékkal nő. A múlt évben a nehézipari termelésnek értéke csak 2,2 százalékkal volt nagyobb, mint a könnyűipar: az öt éves terv végén a nehézipari részesedése a termelésben 70 százalékos lesz, a könnyűiparé 30 százalék.

A mezőgazdaság beruházását az új terv 40 százalékkal emeli meg. 11 milliárd forintot szán az új terv több mezőgazdasági gépre, műtrágyára, épültre. A tervezett 22.800 traktor helyett 26—28 ezret kap a mezőgazdaság, öntözött területet nem 118 ezer holddal fogjuk növelni. Mindezzel lehetővé válik a mezőgazdaság termelésének több, mint 50 százalékos emelése. Város- és községfejlesztésre 33 százalékkal irányoz elő többet a terv: 10 milliárdot, amely ötszáz- ból többek között 220 ezer új lak-

lést építettünk. A közlekedés beruházásait is megfelelően növelni kell: itt is egyharmaddal többet, 11 milliárdot állít be az új terv.

Ezeknek a megnövekedett célkitűzéseknek megfelelően megnövekedett végrehajtáshoz szükséges munkások és alkalmazottak száma is. Eredeti öt éves tervünk megvalósításához 480 ezer új munkást és alkalmazottat tartotunk szükségesnek. A megemelt tervekhez ennél sokkal több, 600-650 ezer munkás és alkalmazott szükséges, köztük 11 ezer új mérnök, több, mint amennyi mérnökünk öt éves tervünk kezdetén volt és 17 ezer új technikus.

Végül, de nem utolsó sorban: az új terv a nemzeti jövedelem 63 százalékos növekedése helyett több mint 120 százalékos növekedést ír elő, ami dolgozó népünk életminőségének, kultúrájának továbbfejlesztését teszi lehetővé.

Tervünk megvalósításának megvalósítását a legfőbb előfeltétel. Iparunk a kárpai kivételével a szocialista állam közében van. A közlekedés, a nagykereskedés, a bankrendszer 100 százalékos szocialista szektorhoz tartozik. A kiskereskedés 70 százaléka is a szocialista kereskedelem szervezete bonyolítja le. A mezőgazdaságban is megindult a szocializmus építése. Ezek a tényezők lehetővé teszik, hogy a gazdaságunk minden területén fokozódó tervszerűséggel tudjunk dolgozni és különböző terveinket meg is valósítsuk.

Dolgozók között egyre többen értik meg, hogy a munka nélkül nem kényeserű robot többé, hanem a felszabadult dolgozó becsületének és dicsőségének ügye.

A szocialista munkamódszerek elterjedésének az a felajánlás adott lendületet, mellyel a magyar dolgozó nép a nagy Sztálin 70. születésnapját ünnepelte. Ez a munkafelajánlás magával ragadta a dolgozókat megörözte a jeget és szabaddá tette nálunk is mindazoknak a munkamódszereknek az elterjesztését, melyeknek a Szovjetunió annyi gazdasági sikerét köszönheti.

A Szovjetunió segít legmodernebb üzeméink építésében, átadja nekünk legjobb gépeit, legjobb gyártási eljárásokat, de ami nem kevésbé fontos, nagylelkűen rendelkezésünkre bocsátja legjobb tudását és elművészeit.

Köztudomású, hogy szovjet sztahanovistákak közvetlen munkamódszerátadása alapján hatalmasan megnőtt a magyar sztahanovista mozgalom. Az ő tanítványaik Muszka Imre vasszerbtergályos, a Rákosi Mátyás Művek munkamódszerátadója, Póker Ignác gyalus, az Egyesült Izzóban, Kugler Lajos hengerező Dósgyőriben, akinek a brigádja a legjobb az országban. Szócel Sándor Kossuth-díjas kovács, Ormal Árpád Kossuth-díjas szövőő, Meker Jánosné a Magyar Pamut-IPAR 16 gépen dolgozó szövőője, Piszka Erzsébet ifjúmunkás, aki Győrben 22 automata gépen dolgozik Varga Barnabás tatabányai vájár, aki kitűnő munkájáért Kossuth-díjat kapott, Dietrich József sztahanovista vájár, Tajkov András Tatabánya legjobb vájára, Pozsonyi Zoltán Kossuth-díjas építőmunkás Lengyel József, a legjobb mozdonyvezető és százal, meg ezrei azoknak a sztahanovistáknak, akik a magyar szocialista IPAR élcsapatát képezik.

A szovjet sztahanovisták és a magyar szocialista munkások között eleven és termékeny összeköttetés keletkezett. A Szovjetunióban a szocialista verseny már a munkások természetévé vált. Mi még nem tartunk itt, de nálunk is kezd meghonosodni az a jó szokás, hogy a dolgozó nép minden nagy évfordulóját, vagy fontos eseményt munkafelajánlással ünnepel. Ezt tapasztalhatjuk most is, mikor Pártunk Kongresszusára hatalmas munkafelajánlásokkal, a munkaverseny soha nem látott kiterjesztésével mutatja ki hűségét és szeretetét Pártunk iránt a város és a falu dolgozó népe.

Nincs olyan terület népgazdaságunknak — és hozzátehetem: egész szocialista életünknek — mely ne kapott volna és ne kapna szakadatlanul és folyamatosan felbecsülhetetlen támogatást a Szovjetuniótól. Most kezdünk rá érní, hogy tapasztalatunknak azt a mérhetetlen

tárházat, amely a szovjet szakirodalomban van lefektetve, a mi szocialista építésünk számára hozzáférhetővé és felhasználhatóvá tegyük. Az elmúlt évben, de különösen az utolsó hónapokban valóságos roham indult meg a Szovjetunió szakirodalmá felé. El lehet mondani, hogy ezen a téren csak most fejezi fel a mi technikai értelmiségünk — és rajta túlménoen az egész magyar intelligencia — a Szovjetuniót. Most fogják csak fel, hogy mennyire élenjáró és mennyire termékenyítő hatás számunkra a Szovjetunió kimeríthetetlen tudományos és tapasztalati fegyvertára. Alá kell húzni és tudatosítani kell, hogy a magyar népi demokrácia sikereinek egyik döntő összetevője mindez a baráti segítség, melyért nem lehetünk eléggé hálásak a Szovjetuniónak és aldtól ez a segítség nem egyszer kitudul, magának Sztálin elvársnak. Előrelátható, hogy ez a támogatás a következő években még növekedni fog és öt éves tervünk új végrehajtásának egész jövőnk építésének ez a segítség a legbizosabb záloga.

Rá kell mutatni arra, hogy a tapasztalatok kicsérzése és a kölcsönös segítség terén hasonló viszony kezd kialakulni a baráti népi demokráciák országaival is.

Nyugodt fejlődésünk sokban hozzájárult a Kölcseőns Gazdasági Segítség Tanácsa s az a körülmény, hogy külkereskedelmünk egyre fokozódó része bonyolódik le a Szovjetunióval és a baráti tervországokkal.

Amikor a magyar népi demokrácia eredményeit ismertettük a legnagyobb elismerés és dicséret hangján kell megemlékeznem a magyar munkásoktól teljesítményeiről, amelyekkel joggal érdemelték egész dolgozó népünk háliját. Ez a munkásoktól Pártunk vezetésével megmutatta, hogy méltó arra a történelmi szerepre, mely hazánkban a szocializmus építésének minden szakaszán rá hárul. Hála és dicsőség a magyar munkásoktól!

Sikereink aláhúzásánál ugyancsak méltóunk kell az értelmiség jó munkáját, melynek zöme szintén és becsületesen támogatja a népi demokrácia célkitűzéseit. Külön ki kell emelnünk a magyar technikai értelmiség érdemeit. Az a körülmény, hogy ipari termelésünk az öt éves terv első esztendőjében ilyen imponáló eredményeket tudott felmutatni, azt bizonyítja, hogy technikai értelmiségünk megfelelt a rábáruló fokozott feladatoknak és zömében lojálisan, helyesen, pozitíven viszonylik népi demokráciánkhoz és szocialista célkitűzéseinkhez.

Az eredmények azt is igazolják, hogy a munkásvezetők többsége — akiknek működését kezdetben régivágású mérnökeink kétkedve és kritikusan nézték — beváltotta a hozzájuk fűzött reményeket.

Jövő fejlődésünknek egyik biztos záloga az, hogy egy csoport pozitív tényező még csak ezután fogja érvényesíteni hatását. A munkásokból és parasztokból jövő értelmiség, a szocializmus nevelője csak ezután jelennek meg tömegesen a termelés porondján.

Amikor a szocialista IPAR eredményeit és sikereit annyira kihangsúlyozzuk rá kell mutatnunk még arra a renetget nehezégre és hibára, amely ugyancsak a téren mutatkozik. Meg kell említenünk a munkafegyelem és az állampolgári fegyelem hiányát, a nagy munkásvándorlást. Különösen a munkafegyelem még meglévő lazasága az, amely rendkívül hátráltatja fejlődésünket. Lépten-nyomon tapasztalható az anyagpazarlás, az állami javak felelőtlen kezelése, a takarékoság hiánya.

A népköztársaság kormányának takarékosági intézkedései még távolról sem adtak megfelelő eredményt. Rendkívül gyakori az egyéni felelősség hiánya és az egyéni felelősség áthárítása a renetgetet ülésező, különböző kollektívákra. Az üzemek és intézmények szinte szakadatlanul és gyakran felesleges átszervezése is idetartozik. Mindennapos az éberség hiánya az ellenséggel szemben. A terv általános túlteljesítésén belül egész iparágak vannak, amelyek nem teljesítették a felemelt tervet, köztük oly fontosak, mint a forgácsoló szerszámgépek, a Diesel-motorok, a

nagy villamosforgógépek gyártása. Az alapanyagok (vas, acél, szén) termelésgyorsulásának üteme is elmaradt az egész ipar termelésé gyorsulásának üteme mögött.

Ezek a hibák és bajok rendkívül megnövezték szocialista fejlődésünket. Kiküszöbölésük a mi jó munkánktól függ és különösen Pártunknak, a Magyar Dolgozók Pártjának jó munkájától. A mi elvtársainknak még mindig nem ment át a vérbe és húsába az a tudat, hogy ők egyénenként és kollektíve felelősek mindenért, ami munkaterületükön, az üzemben, hivatalban, termelészövetkezetben történik. Még mindig nem szokták meg, hogy jó vagy rossz munkájuknak legbiztosabb mutatója a termelés, a termésbeszolgáltatás, az adózás stb. emelkedése, vagy csökkenése. Még mindig sokan vannak, akik joggal magukénak vallják ugyan az országot, de nem érzik ezzel kapcsolatban a jó gazda felelősséget. Ezen a téren Pártunk még alaposan le van maradva és a munka neheze még előttünk áll. A Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusának egyik feladata, hogy e bajokra ráirányítsa a figyelmet és kidolgozza a bajok kiküszöbölésének leghatásosabb és legeredményesebb módszereit.

Szocialista fejlődésünk meggyorsításának legnagyobb féke mezőgazdaságunk helyzete. Mindjárt hozzátesszem, hogy mezőgazdaságunk a háborúokozta szörnyű károkat dacára a múlt évben lényegében elérte az utolsó békeévi termelését, sőt egy sor területen túl is haladta. A tavalyi búza- és rozstermésünk átlag 9,2 százalékkal volt nagyobb, mint a háborút megelőző tíz békeévben.

Ma már ez azonban nem elég és a mezőgazdaság, az eredmények dacára, kezd egész szocialista fejlődésünk gátolójává válni, mert a követelmények sokkal gyorsabban nőnek, mint a mezőgazdaság termelése. Büszkén hivatalozhatunk életszínvonalunk növekedésére, arra, hogy a város és a falu dolgozó ma jobban élnek, jobban táplálkoznak, ruházódhatnak. Életszínvonalunk ezen egészséges megnövekedése a régnél hasonlíthatatlanul fokozottabb követelményeket állít mezőgazdaságunk elé. A népi demokráciánk megszűnt a munkaméltóság és mint már rámutattunk, három és fél év alatt a munkások és tisztviselők száma 600 ezerrel nőtt. A munkabérelap csak a tavalyi év folyamán, mint említettük, hárommilliárd forinttal lett nagyobb és ezen összeg jelentékeny részét fokozott élelmiszervásárlásra és hasonló, jórészt a mezőgazdaságból származó árura fordították.

De nemcsak a város él jobban, a falu is. Eltűnt a szörnyű nyomor, amely a falut Horthy idejében fojtogatta. A falu jómódú lett és többet fogyaszt a mezőgazdaság termékeiből. Emiatt sokkal több mezőgazdasági termékre van szükségünk, mint azelőtt.

Ez a rendkívül megnövekedett kereslet parancsolóan előírja, hogy soklat többet termeljünk, mint a Horthy-Időben és hogy emeljük meg minden téren terméshatálgainkat, melyek rendkívül alacsonyak. Amikor az ősszel írt voltak Szovjet-Ukránából a magyar kolhozisták, egyik legnagyobb meglepetésük a mi mezőgazdaságunk alacsony terméshozama volt. A terméshozamot csak úgy lehet megemelni, ha a magyar mezőgazdaság is rátér a modern nagylétszámú gazdálkodásra, a nagy mezőgazdasági gépek használatára. Ezt a parasztság is kezd felismerni és ezért veszi irányt a termelészövetkezetekre.

Belső helyzetünk kérdéseivel kapcsolatban végül rá kívánok mutatni, hogy az utolsó években hogyan változtak meg számszerűleg az osztályok. A munkások és tisztviselők száma most 1,750.000 körül jár. A fejlődés menetére jellemző, hogy a múlt évhez képest 223.000 fő az emelkedés. Három-

éves tervünk megkezdése, 1947 augusztus elsője óta a munkások és tisztviselők száma kb. 600.000 fővel, majdnem 50 százalékkal emelkedett.

Három év alatt teljesen kiszorítottuk a régi tőkéseket az iparból, a nagykereskedelemből, a bankokból. A munkásság csekély kivételével már nem kizsákmányolt proletár, mert a saját államának üzemében magának dolgozik. Leomlottak mindazok a politikai és egyéb korlátok, amelyekkel a régi tőkés rend kizárta a jogokból, a politikai hatalomból, a közigazgatásból, a hadseregből és iskolákból. Ez már a felszabadult munkásoké.

A mezőgazdaságban a fejlődést a következő számok mutatják. A falun jelenleg több, mint 1.100.000 körüli gazdaságot tartanak számon, ebből 200.000 tulajdonos a mezőgazdasággal nem élelviátászerűen foglalkozik és 63.000 kulák. Ha szembeállítjuk az 1941-es számlálás adatait az 1949-es népszámlálással, a következő változások képét kapjuk: A teljesen nincstelen bérmunkások elők (napszámokos, állandó munkások és mezőgazdasági alkalmazottak) számlékaránya a mezőgazdasági népességből 45,9 százaléka volt, szoval a földműves lakosságának majdnem fele; ez lecsökkent 1949-re 17,1 százalékra; az 1-25 holdig terjedő birtokok 1941-ben 47 százaléka képviselték, 1949-ben ez a földosztás eredményeképpen 78,6 százalékra nőtt. Ez a parasztság sem a régi már. A népi demokrácia megszüntette a kapitalista kizsákmányolás annyi parasztnyúzó formáját: megszűnt a bankuzsora és a kiszípolozás száz más módja. A dolgozó parasztság előtt is megnyílt minden pálya, amelyből azelőtt az uralkodó osztály kizárta. A népi demokrácia állama őket is minden módon támogatja. (Nagy taps.)

A nagybirtok felosztása óta legfontosabb változás a falu életében az, hogy meglehetősen a mezőgazdaságban a szocializmus építése. A szocialista szektor a mezőgazdaságban már több, mint egynegyedmillió dolgozóval ölel fel és gyorsan növekszik.

Rákosi elvtárs ezután arról beszélt, hogy a mezőgazdasági proletariátusnak fele az utolsó két esztendő alatt a mezőgazdaság szo-

cialista szektorában, mintegy egygyede az ipar, a bányászat, építkezés területén helyezkedett el.

A kulákok száma — mondotta — két évvel ezelőtől 63.000 volt. Ez a szám csak azokat foglalja magában, akiknek több mint 25 hold földjük van, vagy több, mint 350 kat. aranykorona után fizetnek adót. Majdnem kétféle hold földterülettel rendelkeztek s ebből 1949 július 1 óta 22.000 kulák felajánlotta az államnak 662.500 hold földet: a felajánlásból már 17.000 kuláktól át is vettek 340.000 hold szántót. A kulákok kezén maradt ez év elején a szántóterület kb 13 százaléka, ez a 13 százalék adja a begyűjtött gabonaheműk 15 százalékát. Ezek a számok azt mutatják, hogy a kulákokat korlátozó intézkedéseknek vannak eredményei, hogy a kulák már nem a régi, hogy defenzívába szorítottuk.

A kulákok ereje jelentékenyen nagyobb annál, mint amit a pusztá számok mutatnak. A mi kulákstatisztikánkban pl. nem szerepelnek azok a kulákok, akiknek 15-25 hold földjük és ugyanakkor korcsmájuk, kereskedésük, cséplőgépük, traktoruk, vagy egyéb vállalatuk van, kupeckednek, spekulálnak stb. Ezeknek a száma tízezrekre rúg és a kimutatott kulákokkal együtt biztosan több, mint száz ezer család.

Kézenfekvő, hogy a kulák gazdasági ereje és mindjárt hozzátehetjük, politikai befolyása ma is sokkal nagyobb, mint ahogy számáránya vagy szántóterülete után gondolnók.

A tőkés osztályok maradványairól nincs szó, de még mindig elég szélesen vannak képviselve államapparátusunk középső funkcionáriusai, a vidéki vállalatok alkalmazottjai között és újabban a tanácsok apparátusában is. Támogatja őket az egyházak funkcionáriusainak egyrésze, különösen a katolikus egyházban. Ezek az elemek abban a pillanatban, amikor velük szemben lanyhul az éberség, azonnal működésbe lépnek és nem egyszer jelentékeny károkat okoznak a népi demokráciának. Ezért fokozni kell az éberséget és lankadatlannal folytatni kell a tőkés rendszer minden maradványával szemben a harcot. (Nagy taps.)

III.

Pártunk helyzete és fejlődése

Pártunk fejlődésének és eredmények hatása tükröződik vissza népi demokráciánk minden eredményében és sikerében. A kettő elválaszthatatlanul összefügg. Amit elérünk: a magyar népi demokrácia gazdasági és szocialis felemelkedése, sikerei a szocialis terén, belépése a szabad nemzetek megbecsült családjába, — mindez elsősorban nagy Pártunknak, a Magyar Dolgozók Pártja jó munkájának köszönhető.

Mi a múltban csak úgy, mint a jelenben bőven élünk a kommunista önkritika és kritika fegyverével, mert nagy tanítóink, Lenin és Sztálin útmutatása nyomán, valamint példaképünk a Bolsevik Párt gyakorlata és elmélete alapján tisztában voltunk azzal, hogy a hibák és bajok őszinte, kendőzelen feltárása Pártunk egészséges fejlődésének elengedhetetlen előfeltétele és tényezője. Ez marad a jövőben is, de amikor nemcsak sikereinkről, hanem kudarcainkról is beszámolva megvonjuk a mérleget, túlzás és dicsekvés nélkül elmondhatjuk, hogy a Magyar Dolgozók Pártja nem végzett rossz munkát.

A magyar népi demokrácia szocialista fejlődése és felemelkedése különösen azóta vett gyors iramot, amőta 1948 júniusában szervesen is létrejött a munkásegység és a Magyar Dolgozók Pártjának megalakulásával egyetén hatalmas politikai párt mögé tömörülhetett a dolgozó nép. Minden reményünk, amit az egyesüléshez fűztünk, egészében valóra vált. Ebből az alkalomból újra elismeréssel kell megemlékeznünk azoknak a szocialdemokrata párttagoknak és funkcionáriusoknak, és szüzeire, akik 1948 tavaszán és nyarán lelkesen, meggyőződésből léptek át Lenin és Sztálin győzelmes zászlaja alá és ezzel elvülhetetlen érdemeket szereztek maguknak a szerves munkásegység megteremtésében. E szocialdemokrata tömegek érdeméből semmi-

sem von le, hogy vezetőinek egy részéről azóta kiderült, hogy az ellenség szövegátában állott. A szocialdemokrata párt zöme a döntő hónapokban osztályának és népének hí fia volt és ezt a hűséget a kommunisákkal való becsület és őszinte egységgel pecsételte meg. Ennek az egyesülésnek gyümölcse az egység, töretlen, Lenin és Sztálin zászlaja alatt küzdő, kommunista eszellemtől fűtött nagy Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja. (Hosszantartó taps.)

Az egyesülés után azonnal tapasztaltuk, hogy bajok vannak a Párt kádere, tagsága, szocialis összetétele körül.

Rákosi Mátyás elvtárs beszámolt a párttagság felülvizgálatáról, utalt arra, hogy az is előfordult, hogy a Pártba befurakodott ellenség tudatosan, tagságunk csökkentése céljából nem vont be a felülvizgálatba és ezzel mechanikusan kiharvott rendes párttagokat. Ilyesm nagyobb számban fordult elő Somogy megyében, de másutt is, különösen a tanyavilágban.

Ez a párttagfelülvizgálat — folytatta — nehéz és fáradságos munka volt. Hónapokon keresztül foglalkoztatta Pártunk legjobb erőinek tizeit, de végérményben megértte a fáradságot.

A tagfelülvizgálat idejére tagfelvételi zárlatot rendeltünk el és utána abból a célból, hogy Pártunk egészséges növekedését megfelelően szabályozzuk és a nem kívánatos elemek újrafelvitelének gátát vesszünk, egy sor szigorító rendszabályt fogantatosítottunk. Ezek az intézkedések magukban véve helyesek voltak, de fiatal és tapasztalatlan párt-szervezeteink egy részénél elhomályosították a Párt egészséges növekedésének kérdését és odavezettek, hogy a rendszabályokat gyakran gépiesen hajtották végre és ezzel, továbbá egészséges növekedés-

Eljen a dicső, harcedzett, öntudatos magyar munkásosztály!

szűknek, az új tagok felvételének gátlóvá váltak.

Különös súllyal érezték határuk a tagfelvétel körül elkövetett hibák a fázisokon.

Szocialista fejlődésünk egyik vezetője az, hogy a falusi szegénységéből kikerült kommunistáknak jelentékeny része elment ipari munkásnak, vagy beállt a szocialista szektorba, a gépállomásra, az állami birtokra, a termelőcsoportba. A termelőszerkezetbe lépett át pl. több, mint 40.000 párttagunk és tagjelöltünk. A szocialista szektor pártvezetése kivált a falu területi pártvezetéséből. Ez a kiválás gyakran azt is jelentette, hogy nem a faluban maradt a szervezet, mert a gépállomás, az állami birtok, vagy a szövetkezet központja gyakran a falun kívül esett. Emiatt a régenlétező fiatal falusi szervezetek száz és száz községben 2-3, sőt négy szervezetre vált szét, melyhez gyakran még valamely újonnan felállított ipari vállalat szervezete is járult.

Ezeknek a különböző szervezetelemek az összefogása új feladat, amellyel még sok helyen nem tudtak kiellégedően megbirkózni és ezért ez a fejlődés átmenetileg egy sor falusi szervezetünk komoly meggyengülését eredményezte.

A falusi szocialista szektor építésének megkezdése óta elérjék az a nézet, hogy minden figyelmet a szocialista részre kell összpontosítani. Ebből adódott ezután az a tendencia, hogy még a népi demokráciát mindenben támogató, a termelésben, szerződésközlésben, természetben kitűnő, a termelőszerkezetben mozgóval szemben nem álló középparaszttal sem igyekeztek bevonni a Pártba. Mi fellépünk ezzel az eljárással szemben, amely komoly károkat okozott nekünk a kétségkívül meglassította a falusi szövetkezeti fejlődést. Ennek a kérdésnek az egészséges megoldása jövő feladatunk egyike a falun.

Pártunk szociális összetételének megváltozása mellett az egyesülés főve fokozottan előtérbe állította Pártunk ideológiai színvonalának emelését. Az 1948-49-es oktatási évadban már kétszer annyi tagunk tanult pártiskolán és az esti tanfolyamokon, mint a megelőző évben. Azóta propagandánk évről-évre szélesedik és színvonal is megváltozott. Jelenleg 300.000 tagunk tanul esti tanfolyamokon.

Gyorsan fejlődött pártiskolai reneszánszunk is, melyben most évente 29.000 órával tanul, Pártiskolán tanul átlagosan több, mint ötezer tagunk. Létrehoztuk az egy- és két éves pártfőiskolát, melyeken 260-an tanulnak. Ebben az évben majdnem kétezer párttagunk végzi el a 3 és 5 hónapos pártiskolát.

Pártunk elméleti folyóirata, a Társadalmi Szemle 44.000 példányban jelenik meg. A "Néplepítés" 176.000 példányban, a "Néplevelő" 246.000 példányban. Kiadtuk Marx-Engels válogatott műveinek két kötetét, az elkövetkező megjelenjen Lenin összes műveinek magyar kiadásából az első kötet. Szűzlin évtára összegyűjtött műveinek hat kötetét jelent meg, egyenként 100.000 példányban s ezzel Szűzlin elvtárs magyar nyelven kiadott könyvei hárommilliónál nagyobb példányszámban forognak közközlésben.

A marxizmus-leninizmus tanításának további kiterjesztésére az állami egyetemeken és főiskolákon is bevezettük a marxizmus-leninizmus tanítását. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy főiskolai hallgatóink ehhez a tanfolyamhoz jól viszonyulnak és jó eredményeket érnek el.

Hatalmas politikai nevelőmunkánk eredményeképpen jelentékenyen megjavult Pártunk ideológiai színvonal. Amikor ezt így leszögezzük, egyben rá kell mutatni, hogy az eredmények mellett egy sor olyan komoly hiba is jelentkezett a téren, melyekkel szemben Pártunk vezetésének külön határozatban kellett fellépnie. A pártoktatás gyakran inkább a mennyiségre, a nagy számra, mint a minőségre törekedett. Pártiskoláinkban az elméletet nem egyszer a gyakorlati választva és elvonatkoztatva ta-

nították. Elhanyagolták az agitációt, a tömegekre való közvetlen hatás és apellálás e nélkülözhetetlen módszerét. Az agitációt, a felmerülő aktuális kérdések népszerű, közérthető, helyi érvekkel való alátámasztását, az érvelés helyi viszonyokra való alkalmazását sokszor általános propagandával, vagy szervezéssel akarták pótolni.

Ez a hiba azzal is összefügg, hogy pártfunkcionáriusaink tekintélyes része nem ismeri se kultúránk, se népgazdaságunk konkrét kérdéseit, sem a saját területén, sem országosan. Nem ismeri és nem tanulmányozza a legfontosabb párt- és minisztertanácsi határozatokat, azokat sem, melyek a napi sajtóban jelennek meg. Emiatt munkájuk központjában gyakran nem a határozatok konkrét helyi alkalmazása és végrehajtása áll, hanem valami elvont „mindenhol és mindenkor érvényes” agitáció, propaganda és szervező munka. Ahhoz, hogy funkcionáriusaink munkájukat jól tudják végezni, az általános elméleti ismeretek mellett rendelkezniük kell funkciójukhoz mért bizonyos minimális konkrét ismeretekkel és jártassággal a Párt és a kormány határozataiban, hogy a maguk területén végre tudják hajtani és ellenőrizhessék azokat.

Amikor Pártunkban felmerült a szocializmus építése a falun, lépten-nyomon tapasztaltuk, hogy vidéki és falusi szervezetünk nem értik meg a kommunista parasztpolitikának azt a lenini-sztálini alapját, amely megköveteli, hogy minden erővel támaszkodjunk a szegényparasztságra, tegyük szövetkeztünk a középparasztságot és harcoljunk kíméletlenül a kulákok ellen. Nagyon sok falusi szervezetünk nem ezt a politikát folytatta, inkább az ellenkezőjét. Ahelyett, hogy a középparasztságot igyekezett volna elválasztani a kulákoktól, vagy kivonni őket a kulákbefolyás alól, a választóvonalat a szegényparasztság és középparasztság között vonták meg.

Ez természetesen gyengítette a munkás-paraszt szövetséget, a munkások és dolgozó parasztszövetségét és megnehezítette a kulákok elleni harcot. Központi Vezetőségünk ezért a falu szocialista átépítésének egyik fontos előfeltételékként 1949. márciusában tartott ülésén foglalkozott ezzel a kérdéssel a ráirányította Pártunk figyelmét falusi politikánk hibáira.

Amikor a szocialista szektor a falun növekedésnek indult, újabb zavarok jelentkeztek. Pártvezetésünk jelentékeny része kezdte elhanyagolni a parasztságnak a szocialista szektorban nem dolgozó részét, azzal az indoklással, hogy most a szocialista rész a legfontosabb. Ezzel elterelték figyelmüket a 85-90 százalékot kitevő egyenlő dolgozó parasztszokról, ami végeredményben oda vezetett, hogy az egyénileg dolgozó parasztszok közt nem folyt megfelelő felvilágosító munka a termelőszerkezetek kérdésében.

Pártunk és a népi demokrácia sikereinek hatása alatt sok szervezetünkben kezdett elszikkadni a pártdemokrácia; ez azzal is összefüggött, hogy az ellenséget megvertük, kiszorítottuk a nyílt porondról.

A pártdemokrácia, az egészséges pártélet hiánya és vele kapcsolatban az egészséges pártkritika elnyomása csakhamar egy sor olyan jelenséget eredményezett, mellyel szemben fel kellett lépniünk. Eljelenések látára Pártunk Központi Vezetősége múlt és február 10-1 teljes ülésén felfedte ezeket a hibákat és kiküszöbölésükre elhatározta, hogy országosan újra választotta a vezetéséket. A határozat célul azt tűzte ki, hogy a vezetői választások folyamán a pártdemokrácia és a kritika tel-

jes érvényesítésével eltávolítsák a vezetésékből az oda nem való párttagokat, és helyükbe új, friss, fiatal erők kerüljenek.

Ezt a célkitűzést jelentékeny részben el is tudtuk érni, mert a párttagság széles tömegeinek aktív részvételével megválasztott alapszervezeti vezetőségekbe és pártválasztmányokba nagy számmal kerültek új, fiatal, fejlődőképese erők. Az összes alapszervezeti vezetőségi tagok 55,9 százalékát újonnan választották. Egy részük már azon ifjak és nők közül került ki, akik az utolsó esztendőben jó munkájukkal kitűntek. Az alapszervezeti vezetőségek felújítása az egész pártmunkán éreztette jó hatását.

A Központi Vezetőség határozata a vezetéségek újrválasztására azt is célul tűzte ki, hogy a vezetéségek összetételét megjavítsák, hogy a bennük lévő kispolgári elemek számáránya csökkedjen. A határozatnak ez a része már nem került megfelelően végrehajtásra. Részben ennek tudható be, hogy az utóbbi hónapokban újra gyakran tapasztaljuk a pártdemokrácia megsértését, a tagsághoz való formális, bürokratikus viszonyt. Néhány héttel ezelőtt pl. Borsod megyében megállapítottuk, hogy 360 párttag felvételét lap fekszik a járási pártbizottságnak, amelyekkel hónapok óta senki sem törődött. A miskolci járási pártbizottságnál az ellenőrzés több mint 100 darab régi keletkezési, felbonthatatlan levelet talált. Nem egy vidéki pártfunkcionáriusnak a táján ott lóg a figyelmeztetés: „Csak hivatali ügyben lehet belépni”. A pártdemokrácia biztosítása és a bürokrácia elleni harc nem olyan kérdés mint egy egyszeri konkrét feladat végrehajtása, hanem állandó, szerves része pártéletünknek és különös jelentőséget nyer most, amikor Pártunk nekigyürkölzik annak a nehéz feladatnak, hogy a mezőgazdaságban, a falun is felépítse a szocializmust.

Rátérünk most Pártunk számszerű adatainak ismertetésére. Ez év január 2-án statisztikai felvétel eszközöltünk, melynek alapján megállapítottuk, hogy Pártunk jelenleg 13.751 alapszervezetben 862.114 taggal és tagjelölttel rendelkezik. Ehhez a számhoz hozzá kell venni még kb. 20 ezer olyan tagot és tagjelöltet, aki egyik szervezetből a másikba való átigazolás alatt áll. Ezekkel együtt Pártunkban valamivel 880 ezren felül tag és tagjelölt van.

A statisztikai felvételben szereplők közül párttag 699.688, tagjelölt 162.426. A tagságnak kb. 40 százaléka Budapesten van. Ez azzal függ össze, hogy Budapesten van összpontosítva a magyar ipari dolgozóknak kb. fele. A tagság nemek szerinti megoszlása: 71,3 százalék férfi, 28,7 százalék nő. A tagjelöltek között valamivel magasabb a nők aránya, országosan 30,4 százalék. Budapesti 37,8 százalék. Ebben már bizonyos fokig kifejezésre jut az az irányzat, mely az eddiginél jobban akarja a nődolgókat Pártunkba bevonni. A korcsoportok szerinti megoszlás: a tagság 12,9 százaléka számszerint 111.493 — 24 évnél fiatalabb, 28,3 százaléka, számszerint 243.646 — 25 és 35 év között van. 36-50 év között van a tagság 37,2 százaléka, 50 éven felül 136.362, azaz 21,6 százalék. Ezek a számok azt mutatják, hogy tagjaink között még mindig nincs eléggé képviselve az ifjúság.

Ezzel szemben egészen más képet mutat a tagjelöltek aránya. A tagjelöltek 30,2 százaléka 24 éven alul. Ez az arány majdnem 2 és félszer akkora, mint a tagoknál. Ez a szám azt mutatja, hogy a tagjelöltek között már megfelelően szerepelnek a fiatalok. Ami a tagság számszerinti összetételét illeti, 447.323 munkásszármazású — ez tagságunk 51,9

százaléka, 242.177 dolgozó paraszt, ez 28,1 százalék, értelmiségi 21.066, azaz 2,4 százalék. A többi alkalmazott, kispolgári származású és egyéb. A tagság eredeti foglalkozás szerinti megoszlása a következő: munkás 56,9 százalék, 490.046, dolgozó paraszt 15,4 százalék, 132.187. Ez a két kategória együtt 72,3 százalék. Értelmiségi 4 százalék, a többi alkalmazott és egyéb. A tagság jelenlegi foglalkozása szerinti a következő összetétel: ipari munkás 348.630, azaz 40,5 százalék, paraszt 100.585, azaz 11,7 százalék, alkalmazott 226.760, azaz 26,3 százalék, a többi értelmiségi, háztartásbeli, nyugdíjas és egyéb.

Ezekre a számokra érdemes felhívni, mert azt mutatják, hogy Pártunkban több mint 100 ezer olyan munkás és paraszt van, aki a felszabadulás óta államapparátusba, a gazdasági apparátusba ment át.

Ez a szám egyik útmutatója annak, hogy hogyan vette bírta a dolgozó nép az államot. Rá kell mutatnunk arra is, hogy az alkalmazottak közül 112.000, tehát tagságunk 13,1 százaléka eredetileg is alkalmazott volt, ami ennek a rétegnek bizonyos túltengését jelenti a Pártban.

A tagság száma a lakosság létszámához viszonyítva természetesen legnagyobb Budapesten, ahol 20,7, a legkisebb Bács-Kiskun megyében, ahol 3,8 százalék. Országos átlagban a lakosság 9,4 százaléka van a Pártban. A tagság növekedése lassú. Az elmúlt év folyamán valamivel több mint 80 ezerrel nőtt. Ez a szám azt mutatja, hogy pártvezetésünk még mindig nem tartja fontosnak az új tagok felvételét. Mutatja azt is, hogy a szocialista termelés terén kitűnt ifjak, nők, bányászok, építőmunkások, egyéni parasztszok, technikai értelmiség Pártunkba való fokozottabb felvételének kérdését változatlanul napirenden kell tartanunk.

Pártajónk fejlődésére vonatkozólag megemlítem, hogy a Szabad Nép éppen a II. Kongresszusunkkal kapcsolatban sikeres kampányt vitt előfizetők felémelésére. Egyetlen hónap alatt több mint 280 ezer új előfizetőt gyűjtöttünk és most a Szabad

Nép hetiköznaponként 800.000 példányban jelenik meg. Napilapjaink összes példányszáma egymillió 228.000. (Nagy taps.)

Ami tömegszervezetünk létszámát illeti, a Dolgozó Ifjúság Szövetsége, mely a múlt év júniusában alakult, jelenleg 620.000 taggal rendelkezik. A szakszervezetek száma 19, taglétszámuk 1.430.000, amelyben nem foglaltatik a DEPOSZ-nak kb. 300.000-et meghaladó munkástagozata. A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége a múlt év decemberében 647.000 tagot tartott nyilván. A Magyar-Szovjet Társaság taglétszáma 798.000. Ez a szervezet a múlt év folyamán megháromszorozódott. A Dolgozó Parasztszok és Földmunkások Országos Szövetsége 766.000 tagot tart nyilván.

E számok mutatják, hogy nagy és összességükben egész dolgozó népiüket átfogó tömegszervezetekkel rendelkezünk. Közülük itt csak a Dolgozó Ifjúság Szövetségének kérdését akarom érinteni.

A DISZ alakulása óta eltelt háromnegyed év fejlődése még nem volt elég arra, hogy nálunk a Pártunk mellett azt a szerepet tudja betölteni, amelyet például a Komszomol játszik a Szovjetunióban. Ehhez nemcsak az kell, hogy a DISZ maga tudatában legyen annak a feladatnak, hanem az is, hogy Pártunkban nőjön a megértés a DISZ szerepével szemben.

Végül, de nem utolsósorban említenem kell tennem a magyar béke-mozgalomról, mely országosra minősített 27 ezer békebizottságot fog össze. A béke megvédése a legközelebbi esztendő központi kérdése és a magyar béke-mozgalomra mint a béke híveit világméghajlónak magyar országra, ezen a téren rendkívül fontos és felelős munka vár. A stockholmi békeszöveg aláírásával kapcsolatban tapasztaltuk, hogy ez az a kérdés, amelyben a magyar nép töretlen egységgel áll mögöttünk, pártvezetésünknek ezért az eljövendő esztendőben változatlanul egyik legfontosabb feladata a béke-mozgalom támogatása, erősítése és fejlesztése.

Az itt felsorolt adatok és számok azt bizonyítják, hogy Pártunk a magyar dolgozó nép egészséges, erős, mály gyökerekkel rendelkező szervezete és hogy tömegszervezeteivel együtt átfogja és vezeti az egész dolgozó népet.

IV.

Pártunk feladatai

Áttérünk most Pártunk legfontosabb feladataira. Munkánk központjában az előttünk álló esztendőben gazdasági téren öt éves tervünknek jó végrehajtása áll. Az új, megemelt, öt éves tervünknek egyik legnehezebben megoldható része a munkaerő, 670-680 ezer új munkás és alkalmazott beállítása a termelésbe szervezett munkaerő-toborzást követel meg. Az új munkások zömét átkepzés útján nyerhetjük. Tervevünk a nőknek az eddiginél fokozottabb bevonását a termelésbe. A kispárban foglalkoztatott munkások is átmennek a gyáriparba. Végül előre láthatjuk, hogy a mezőgazdaság, az építőipar gépesítése is megfelelő számú munkaerőt szabadít fel. Tervünk a termelési hatékonyság további növekedését is számbavevési. Lehetőleg minden területen bevezessük a termelési ösztönző darabért. Műszaki képzésünk kiképzését minden módon elősegítjük. Fokozzuk a felelős, egyéni kezelt, tovább szűkítettük a munkafegyelmet az ellenőrzést és az ellenőrzésbe bevonjuk a széles dolgozó tömegeket.

Az öt éves terv magában foglalja a mezőgazdaság szocialista építésének az eddiginél fokozottabb fejlesztését. Ez az öt éves terv egyik legfontosabb kérdése, melyet a legközelebbi esztendőben kell megoldanunk s melynek jó megoldásától függ sokban egész szocialista építésünk további menete.

Mi jelenleg a helyzet? Több mint egymillió gazdaságban dolgozó parasztságunk zömének földje egy-két holdas, vagy még annál is kisebb parcellákból áll. Az ilyen kis-

darabokat a modern nagyüzemi gazdálkodás eszközeivel és gépeivel megművelni szinte lehetetlen, vagy rendkívül drága. A traktor, mely a mélyszántást végezteti, a mi nadrágszűj-parcellánkon alig tud megfordulni. Még kevésbé lehet használni az arató-kepelőgépeket és egyéb modern gépeket.

Mezőgazdaságunk további fejlődését a régi módszerekkel megnehezíti az egyéni kispasztszok kettősége is. 1919-ben éppen a magyar munkásokhoz írt levelében Lenin hívta fel a figyelmet erre a kettőségre.

Saját tapasztalatainkból is tudjuk, hogy a parasztszok, mint dolgozó, az ipari munkás szövetségese, de amikor a piacon mint árutermelő illetve árvelelő lép fel, akkor kereskedő. A piacon megjelenő dolgozó parasztszok az a jelzés, hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze. Ebből folyik, hogy nem mindig azt termeli, amire az ország-nek szüksége van, hanem azt, amiről feltételezi, hogy neki a legnagyobb hasznot hozhatja.

Mindaz különösen akkor érezteti hatását, amikor a rossz termés miatt úgyszólván hiány van. Nálunk pl. tavaly a rossz takarmánytermés miatt feteletrák keletkeztek a kukoricában és az árpában.

Emiatt sok parasztszok önyösebbnek találta a takarmányt nem az állattalval felételezni, hanem elfekeltetni, vagy az emelkedő árak reményében elraktározni. Ez viszont oda vezet, hogy gyakran a piacra kerülő hús, zsír, tej, kenyér stb. magyar ártatra, hogy az mennyire zavarja a köz-

ellátás és mennyire megnehezíti az életmezés helyzetét.

Tetéz e helyzetet a kulák munkája. A legjobb szántóföldek 13 százaléka még a kulák kezén van, aki természetesen, hogy igyekszik a népi demokrácia egészséges fejlődését megzavarni. Tudatosan, politikai okokból zavarja a közellátás és a begyűjtés menetét. Zavarja két oldalról, egyrészt igyekszik a legkevésbé életmet és ipari nyersanyagot adni az államnak, másrészt igyekszik a meglévő közszükséglet cikkeiből a lehető legnagyobb mennyiséget felvásárolni, elraktározni, hogy áruhiányt okozzon. Nyugodtan emondhatjuk, hogy ha mezőgazdaságunk már most szövetkezeti nagyüzemekben volna, az olyan asztályos esztendő, mint a tavalyi, nem okozhatna nagyobb zökkenőt közellátásunkban.

Ebben a helyzetben tűztük napirendre a falu szocialista szektorának fokozott növekedését.

A mezőgazdaságban a szocializmus építését az állami mezőgazdasági gépalomások, az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek segítségével kezdjük meg.

Gépalománk száma jelenleg 361. gépek között 1950 végén 6895 traktor volt: dolgozók száma 29.000. A mezőgazdasági gépalomások fejlődése még csak részben változta be a hozzáfűzött reményeket. Itt még rengeteg a tennivaló, a politikai színvonal emelése, a munkalegység, a jobb szervezés, az anyagiakérőkészség, felolvasóegység vezetés stb. terén. E kérdésekben kell gyorsan javítanunk, hogy az állami mezőgazdasági gépalomások, különösen az átmeneti esztendőben a falu szocialista építésének megfelelő emelést lehessenek.

Az állami gazdaságok tavaly 53 százalékkal nőttek, szántóterületük 570.000 hold. Helyzetük hasonló a gépalomásokéhoz, tele vannak gyermekbetegségekkel és csak lassan brkóznak meg a kezdeti nehézségeivel. Gyengeségük csak úgy, mint a gépalomásoké hasonlít azokhoz, amelyekkel az ipar államosításának kezdetén küzdöttünk. Még sok erőfeszítésre van szükség, hogy az állami gazdaságok beváltásuk a hozzájuk fűzött reményeket. Ok lesznek a szocialista mezőgazdaság legjobb árutermelő mintáiról, amelyek nemestül vetőmaggal, fajállatokkal is támogatják a mezőgazdaságot, új kultúrák, új termelési módok kísérletezésével, meghonosításával és elterjesztésével, gyorsítják mezőgazdaságunk további fejlődését.

A termelőszövetkezetek kérdését napirendre tűzte szocialista fejlődésünk, mely parancsolóan megköveteli, hogy minél előbb szűnjék meg a jelenlegi állapot, amikor egyik lábunkkal az iparban már szocialista talajon állunk, a másik lábunk a falu a sokszázézer egyenlő művelni paraszti gazdaságon nyugszik. Ennek a helyzetnek nyilvánvaló nehézségei egyre inkább érezhetők.

Tisztában kell lennünk azzal, hogy az elaprózott, több mint egymillió gazdaságban élő falu szocialista építése nehezebb, bonyolultabb és hosszabb feladat lesz, mint az amint néhány száz, vagy legfeljebb 2-3000 nagy- és középméretű államosításával és szocialista építésével való beállításával végzettünk. Dolgozó parasztságunk egyre növekvő része megértette, hogy ez az egyetlen út életszínvonalunk és kultúránk tovább emelésére. Látjuk, hogy ezt az utat járja egyre fokozódó sikerrel a Szovjetunió parasztsága és erre az útra lép rá egyre nagyobb tömegekben a népi demokráciák eddig egyenlőleg dolgozó parasztsága is.

Az elmúlt esztendő folyamán a termelőszövetkezetekbe lépő parasztsók száma megkétszereződött és a legújabb adatok szerint termelőszövetkezetben ez év február 20-ig 118 ezer parasztsalád több, mint 160 ezer taggal, 826.500 hold szántón gazdálkodik. Ezenkívül 559 előkészítő birtok működik, 11.000 családdal, 60.000 hold szántóval. Az állami birtokok és a szövetkezetek, a mezőgazdaság szocialista szektorának terjedelme szántóterületünknek most már kb. egyharmadát foglalja magában és éppen az utolsó hetekben újra gyors növekedésnek indult. A termelőcsoportok és szövetkezetek mostani növekedésének egyik oka az, hogy a parasztság most szánja el magát a belépésre,

miután a régi szövetkezetek november, december, esztendőszámból meggyőződött a szövetkezet termelés nagy fölényéről; erre mutal a szövetkezetbe belépő középparasztsók egyre növekvő száma is.

A termelőszövetkezeti mozgalom gyors fejlődése következtében szaporodtak azok a községek és falvak, melyekben a földműves lakosság többsége már a termelőszövetkezetekben, vagy az állami gazdaságokban dolgozik. Az élre Turkeve város ugrott, ahol a 3200 földműves családból 3177 tagja már a termelőszövetkezetnek és a 34.000 holdas turkevei határ több mint 96 százaléka a szocialista szektorhoz tartozik.

Van már olyan járásunk is, ahol a termelőszövetkezetek és állami gazdaságok kezében van a szántóterület több, mint 50 százaléka. Az első ilyen járás a villányi volt, ahol a szántóterület 52 százaléka tartozik a szocialista szektorhoz és a járás dolgozó parasztsaládjának több, mint 50 százaléka van a termelőszövetkezetekben.

A magyar termelőszövetkezeti mozgalom és a szocialista építés megkezdése a falu, érválaszthatatlantól össze van kötve azzal a segítséggel, melyet e téren a Szovjetuniótól kapunk. A kolhozok mutatják az utat a mi mezőgazdaságunk szocialista építésére. Az a két nagy parasztelegáció, mely a Szovjetunióban járt, valamint a Szovjet-UKrajnából hozzánk ellátogatott magyar kolhozparasztsók felvilágosításai adtak lendületet a mi szövetkezeti mozgalomunknak.

A falu, a mezőgazdaságban is megindult tehát a szocializmus építése. Mi a teendők, hogy előbbre vigyük ezt a fejlődést?

A döntő tényező ebben, hogy dolgozó parasztságunk önként, magától, saját belátásából és meggyőződéséből lépjen erre az útra. Meggyorsítani ezt a fejlődést csak a meggyőzés és meggyőzés eszközeivel lehet. Az erőltetés, vagy éppen erőszak ezen a téren feltétlenül az ellenkező hatást fogja kiváltani. És megfordítva: A meggyőzés, a jó példa biztos eredményhez fog vezetni. Ezt mi éppen a Kongresszust megelőző hetekben láthatjuk: ahol, mint Turkeven és egyebütt, a termelőszövetkezetek nagyon jó eredményeket mutatnak fel, ott a parasztság, benne a középparasztság is, várakozáson felel indult meg a szövetkezés útján.

Ezért első és legfontosabb feladatunk, megerősíteni a már meglévő termelőszövetkezeteket és gondoskodni róla, hogy ezek a szövetkezetek jó példák, jó eredményekkel vonzzák a dolgozó parasztságot. Be kell vallanunk, hogy nem egy helyen ettől meg messze vagyunk.

Ezért minden erővel támogatnunk kell a termelőszövetkezetek munkáját, segítenünk kell nekik a nehézségek elhárításában. A segítségben járjon élen a Párt, a DISZ, az állam, a tanácsok, az állami gépalomások, az állami gazdaságok.

Azt szokták mondani, a jó borsnak nem kell cégér. A gyakorlat nem egészen ezt bizonyítja. A gyakorlat azt mutatja a termelőszövetkezetek terén, hogy a legjobb példa sem elegendő, ha elmulasztjuk az ismeretelést, propagandát.

Fontos, hogy ahol a fejlődés úrra nem érelt meg, ott ne javasoljuk a legmagasabb, a III. szövetkezeti típust, hanem elődjünk meg a legkevésbé, az I. sz. típussal, melynek előnye az, hogy módot ad az egyéni gazdálkodó, még ingadozó parasztságnak arra, hogy kipróbálja a szövetkezés jó oldalát akkor, amikor még félnek a felelőbb, számkura túlságosan kollektív, magasabb formától. Nem kell tartanunk az I. sz. csoportoktól. A szövetkezeti termelés főnyere már ezen az egyszerű fokon is annyira meg fog mutatkozni, hogy - mint az elmúlt esztendő tanasztalatai mutatják - az esetek többségében az első típusú szövetkezetek tagjai az első aratás után már rányit vesznek a magasabb szövetkezeti típusra.

Napról-napra látjuk, hogy a jó termelőszövetkezeti csoportok vonzóak és minden nyomás nélkül növekednek. De a tapasztalat azt is mutatja, hogy a kísérletű szövetkezeti csoportok gyorsan egyesülni szoktak. Ezért ezen a téren is legyünk türelmesek.

Gondoskodnunk kell arról, hogy a termelőszövetkezetbe belépő birtokos parasztságnak feltétlenül biztosítsák a behozott föld után a földjára járókat. Minden szövetkezeti tagnak nagyobb a terület és így bőven megérül a földjára járók fizetett összeg. A tapasztalat azt is mutatja, hogy a szövetkezeti vagyon és terület növekedésével csökken az egyes tagok által behozott földjén lévő. Viszont kezdésben a földjára járók elutasítása nagyon megnehezíti visszatartja a szövetkezet növekedését.

Rendkívül fontos a Magyar Dolgozók Pártjának, a magyar kommunizmusnak a példamutatása. A termelőszövetkezetek létrejöttének, vagy fejlődésének sok helyen az a legkomolyabb gátja, hogy a helyi kommunizmus egyrésze vagy vezetői kívül maradnak. A fejlődés azonban ma már ott tart, hogy párttagjaink, is, mint minimumot meg kell kövelnünk azt, hogy támogatásuk e téren Pártunk politikáját. Vonatkozik ez a DEFOSZ elnökökre, a helyi tanácsok elnökeire, titkáraitra is.

A mezőgazdaság átjárása a szövetkezés útjára, a nagyüzemi termelésre, hazánk további felemelkedésének és felvirágzásának elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen tisztában annak, hogy tévhit az, hogy a kommunizmus elterjedésének elkerülhetetlen útja. Epen ezért támadja a tájékozva a kulák és népi demokráciának minden ellensége. Aki ebben a fontos kérdésben egy követőt a kijárat, az akarva nem akarva, dolgozó népi ellenségeinek kezére jár. A szövetkezetbe még be nem lépő kommunista is legyen

mondják: „a dolgok úgyis jól mennek, minek ide különösebb erőfeszítés, áldozatvállalás, az éberség, az osztályharc fokozása”. Ez a hang minden helyzetben veszedelmes, de különösen veszedelmes most, amikor élesedik az osztályharc. Élesedik és élesedni fog, mert a szocialista építés terjedése miatt az ellenség egyre szűkebb területre szorul és egyre elkeseredettebben védi azt, ami még megmaradt számára. — Ugyanakkor a nemzetközi reakció, a nyugati imperializmus mozgósítja lángharagot. Ilyen viszonyok közt nem szabad túrnunk lazulást, hanyagságot. Az eddiginél sokkal keményebben kell fellépni minden fegyelmetlenség, megalkuvás, pártszertelenség ellen. Élesen fel kell lépni azokkal szemben, akik példamutatás és áldozatvállalás helyett a könnyebb végét fogják a dolagnak, akik vizet prédikálnak és bort isznak.

Hányszor voltunk tanúi annak, hogy Pártunk tagjai, sőt funkcionáriusai a nehezebb, vagy kényelméletlen, nem népszerű feladatok elől kibíjtják. A kulákszármaztatás idején hányszor tapasztalhattuk, hogy sok elvtársunk nem lépett fel határozottan, sőt ő maga sem teljesítette a beszo- gáltatást, nem fizetett adót s ezzel rossz példát mutatott. Hány párttagunk van, aki nem teljesíti a normát, aki az üzemekben, állami birtokon, géppálmáson tanúja a lógásnak, anyagpocsékolásnak, selejtyártásnak és nyílt kártevésnek, a megalkuvásból vagy hanyagságból nem lépett fel ellene. Hányan voltak tanúi áruhalmozásnak, feketézésnek, feketevágásnak, annak, hogy a kulák kenyérrel, búzával etette állatát és szemét húnyta felette, vagy a tetejébe még morogtak az élelmezés, közellátás nehézségei miatt. Hogyan fogják ezek az elvtársak nehezebb, válságosabb helyzetben állani a sarat, amikor szocialista fejlődésünk elkerülhetetlen fejlődésévé válik a kulákellenes harca, amikor az egyéni példamutatás, az áldozatvállalás, a nyílt, bátor szembezállás az ellenséggel a döntő?

Aki most, a nyugodt, biztos fejlődés mellett már tévovázlik, lemarad, az ellenség uszályába kerül, a kritikus helyzetben még kevésbé fogja megállni a helyét s csődöt mond.

Ezért ezen a téren fel kell fokozni, meg kell szigorítani a követelményeket. A mi Pártunkat nemcsak az tette nagygyá, hogy küzdelmét az élenjáró lenini-sztálini elmélet vezette, de az is, hogy tagjai a Horthy-rendszer 25 esztendeje alatt életüket nem kímélve, bátran, börtönnel, terrorral dacolva harcoltak igaz ügyükért. Győzelemre vitt bennünket a felszabadulás után, hogy mi voltunk azok, akik nem sajnálták a munkát és verejtéket, példaadóan és áldozatkészen küzdöttünk az országépítés frontjainak nehéz állásain és éberben, bátran, elszántan hústottuk meg, vertük vissza az ellenség minden támadását.

Ezt kell most is tennünk: Fokoznunk kell Pártunk elméleti színvonalát, fegyelmét, a példamutatást, az áldozatkészséget, a bátor elszántaságot, hadat kell üzennünk a megalkuvás, a gyáva magatartás minden megnyilvánulásának! Ennek a szellemnek a megerősítése és felszítása Kongresszusunk egyik főfeladata. Ez a szellem jövőnk sikereinek és győzelmeink legbiztosabb záloga.

Ezt a szellemet csak úgy fogjuk sikerrel megővegni, ha Pártunk minden területén bátran és bőven alkalmazzuk a kritika és önkritika boisevik fegyverét. — Amikor tavaly Központi Vezetőségünk harcot indított a pártdemokrácia megsértői, a bürokraták ellen e hibák felhárására és kiküszöbölésére, a bíráló és önbírálat fokozottabb alkalmazását követeltük s idéztük nagy tanítóink, Sztálin elvtárs szavait:

„Hadd tária fel a Párt. Hadd

tárják fel a boisevikok, hadd tária fel országunk minden becsületes munkása és dolgozója munkánk hiányosságait, építésünk hiányosságait, hadd jelöljék meg hiányosságaink felszámolásának útjait, hogy munkánkban, építésünkben ne legyen fennakadás, mocsár, korhadás, hogy egész munkánk, egész építésünk napról napra jobbá váljék és sikerről sikerre haladjon.”

A tapasztalat azt mutatja, hogy pártvezetőségünk újraproblémázása óta kétségkívül javult a helyzet, de azt is tapasztaljuk, hogy a pártdemokráciát funkcionáriusaink nem egyszer még ma is megsértik, hogy a bürokrácia a Pártot beüli és kívül még sok formában jelentkezik.

Még mindig sok a panasz a tetteivel körül, hogy a belépési nyilatkozatok elbírálása a tagkönyvek kezelése, kiadása hosszú hónapokig tart, hogy a jelöléseket küldözgetik Pönciustól Pökátusig.

Az előttünk álló hatalmas feladatok megkövetelik, hogy fokozottan biztosítsuk a pártdemokrácia érvényesülését sorainkban a szakadatok elvégzéséig a bíráló és önbírálat fegyverét. Nálunk ezzel kapcsolatban különösen két helytől nézettel találkozunk. Az egyik az önkritikát valami múlt jelenséggel, egy egyszeri kampánnyal tekintik.

Van azonban e téren olyan új jelenség, melyre fel kell figyelni, mert elterjedése alkalmas arra, hogy rossz hírbe hozza, lejárássa az önkritikát a pártkáderek és a munkásszervezők forradalmi szemléletben való nevelésének e fontos módszerét. Egyre gyakrabban találkozunk olyan párttaggal, aki önkritikát gyakorol és utána változatlanul folytatja hibát.

Az ilyen „visszaesők” szemben, akik az önkritikát így alkalmazzák, fokozott erővel kell fellépniük. Összefoglalva megállapíthatjuk: Pártunk vezetésével rövid néhány esztendő alatt korszerűsítő változások ment át a magyar nép. Eltűnt az átkos múlt hagyatéka, a hárommillió koldús, eltűnt a köpködők, az embervásárok reménytelen, kizsákmányoló szorgalmak. Megszűnt a kőkész kizsákmányolásnak, elnyomásnak a vezetője, a munkanélküliség, a szörnyű gond, a harc a mindennapi betevő falatért. Gondokban most sincs hiány, de dolgozó népünk most nyugodtan néz a holnap elé, s sikeresen, természetesen, a jobb jövő biztos tudatában építi szabad, szocialista hazáját.

A magyar népi demokrácia gazdasági és politikai harcainak és sikereinek eredményeképpen az ellenséges osztályok maradványainak minden áskálódása ellenére megszilárdult a népi demokrácia állama és rendszere. A dolgozó nép éri és tudja, hogy végre övé az ország, az állam, az ő javát szolgálja. Ez a felismerés új viszonyt teremtetett a dolgozó tömegek milliói és hazájuk között. Legjobbjaink: Petőfi, Vörösmarty, József Attila jogát keseregetek azon, hogy a dolgozó népek nincs hazája. Itt is gyökeres a változás, a dolgozó nép végre birtokba vette a hazát, melyet szívvel- lélekkel sajátjának vall, melynek szabadságáért, függetlenségéért megvédéséért minden áldozatot vállal. „A hazánkat bitangok”, ahogy az öntudatos dolgozókat a régi rendszerben hívták, ma a legjobb hazafiak, akik büszkén hirdetik maguknak a hazát. Ez az új tartalmat, új szilárdaságot a nemzeti összefogásnak, ez fona szorosabbra a munkás-paraszt szövetség. A felszabadult dolgozó nép hazafisága új erő forrása, melyből bőven meríthetünk s mely mint a motor, víz bennünket előre a jobb jövő felé.

Ez kovácsolja szerves, töretlenül egységbe a mi hazafiságunkat és nemzetköziségünket. A Marshall-országok burzsoá politikusa, Churchill az éükön, egyre azt hirdetik, hogy lejárt a nemzetek függetlenségének és önállóságának kora, hogy az imperialista „közös célok” le kell mondani az államok szuverenitásának, függetlenségének részéről. Nem hirdetik ezt az „elmelet” az Amerikai Egyesült Államokban, mert az egész feccség a lemondásról: és a nemzeti függetlenség korlátozásáról az amerikai imperialisták elől behódolás az amerikai gyarmatosítás megkínnyítésére szolgál.

Ebben a kérdésben is homlok- egyenest ellenkező a két tábor álláspontja. A békét védő, a szocializmust építő népeknek ugyanakkor, amikor nyíltan és büszkén hirdetik a proletár nemzetköziséget, nincs szükségük arra, hogy korlátozzák nemzetük önállóságát, sőt erőteljesen építik erősítik nemzeti függetlenségüket és önállóságukat. Nem egy közülük évszázados elnyomás után először élvezi újra a szabadságot és a nemzeti függetlenséget. A mi hazánkban is ez a helyzet. Az elnyomás idején nem válhatott népünk közkinccsé az a tény, hogy a török hódítás, a német elnyomás ellen vívott évszázados küzdelem, fényes szabadságharcaink sorozata egybeesett a nemzetközi haladás ügyével. A Habsburg-idők Horthy ellenforradalmi éveitől kezdve meglettek hogy eltakarják, elfelejtessék és eltemessék történelmünk e legjobb, mert haladó hagyományait. Most amikor visszanyertük nemzeti függetlenségünket most érkezett el az ideje, hogy visszanyúljunk Hunyadi, Rákóczi, Kossuth Petőfi életét és öröklött hagyományához. E hagyományok azt hirdetik, hogy hazánk akkor volt erős, megbecsült és független, amikor

sorsát a nemzetközi haladásal kötötte össze.

Mi jogos örökösei egyenes folytatói vagyunk mindannak, ami ezer éves történelmünkben haladó életképes és a jövőbe mutató. Ezért ünnepeleltük meg bensőségesen és egységesen az 1848-as forradalom centenáriumi, Vörösmarty születését, Petőfi és a szabadságharcos Bem tábornok halálának évfordulóját. Ezért fejleszthetjük tovább és vihetjük diadalra a magyar haladás nagy eszméit. Ez a történelmi hagyományok arra kötelez minden magyar kommunisztát, hogy küzdjön még jobban, ne kímélje erőit sokat szenvedett népe boldogulásáért és felvirágoztatásáért. Legyen a jó kommunista egyben a legjobb hazafi, akinek példamutatását, lelkesen, egységesen követi az egész magyar nép. Minél jobban teljesítjük dolgozó népünk javára hazafias kötelességünket, annál jobban szolgáljuk az emberi haladás nagy ügyét és egyben annál hívebb katonái vagyunk a proletármunkásoknak, a béke legyőzhetetlen táborának. A hazafiság és nemzetköziség így fonódik össze nálunk elválaszthatatlan egységben s így lesz új erő forrása, új győzelmek serkentője. Befejezésül megismételtem: A Ma-

gyar Dolgozók Pártjának I. Kongresszusa népi demokráciánk és szocialista építésünk sok sikerének volt kiinduló pontja. Most új, nehéz feladatoknak gyűrűközünk neki. Minden lehetőségünk megvan arra, hogy II. Kongresszusunk munkája nyomán még több eredmény fakadjon. Mi, magyar kommuniszták rajta leszünk, hogy a lehetőségekkel jól éljünk dolgozó népünk javára és így szolgáljuk legjobban a béke, a szocializmus ügyét. Azt az ügyet, amelyé a biztos jövő, melynek 800 millió táborba élén ott halad győzelmesen felszabadító, a hatalmas Szovjetunió s mindnyájunk szerezett, bács vezére, a nagy Sztálin Rákosi Mátyás elvtárs referátumát többször lelkem taps szaktította felébe. Beszéde végén leihatalan lelkesedéssel köszöntök meg a Kongresszus résztvevőit a magyar nép nagy vezetőinek eddigi eredményeikről tartott beszámolóját, tanítását és a további feladatok megjelölését. Ez a taps is tükrözze, hogy egész dolgozó népünk egységesen sorakozik fel győzelmünk szervezője, nagy Pártunk és búcs vezére, Rákosi Mátyás mögé.

Rákosi elvtárs referátuma után ebédészünet köve keze t.

P. F. Jugyin elvtárs átadja a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának üdvözlését

Az ebédészünet után Rátkó Anna elvtárs, egészségügyi miniszter nyitotta meg az ülést. A mandátum-

vizsgáló bizottság és a jelölőbizottság megválasztása után P. F. Jugyin, a Szovjetunió Kommunista

(bolshevik) Pártja Központi Bizottsága nevében üdvözölte a Kongresszust.

Elvtársak! A Magyar Dolgozók Pártjának Központi Bizottsága azzal bízta meg küldöttségünket, hogy átadjuk a következő üdvözlést: „A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága testvéri üdvözlését küldi a Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusának. A munkások, parasztek és értelmiségiek a Magyar Dolgozók Pártjának vezetésével nagy sikereket értek el a népi demokratikus állam megszilárdítása terén és megteremtették Magyarországon a szocializmus építésének szilárd alapjait. Nem kétséges számunkra, hogy a Magyar Dolgozók Pártja újabb sikereket fog elérni a népgazdaság további felendüléséért, a nemzeti kultúra felvirágzásáért és a békéért, demokráciáért és szocializmusért küzdő népek barátságának megszilárdításáért folyó harcban. Eljen a Magyar Dolgozók Pártjal Eljen a Szovjetunió és Magyarország népeinek barátsága! A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága.”

A küldöttek hatalmas tapasal és szűnni nem akaró éltelessel fogadták Jugyin elvtárs üdvözlését. „Eljen Sztálin, eljen Sztálin!” kiáltották percekre keresztül.

Rákosi elvtárs bírálata és a Központi Vezetőség határozata után előbbrevitték Békés megyében a pártszervezők munkáját. Emelkedett a női funkcionáriusok száma. Ugyanakkor jelenős helyet kapnak a vezetőségekben a fiatalok. A párt-demokrácia megerősödött, megjavult a pártmunka s ezt bizonyítja, hogy Békés megye a kenyérgabona

Dobi István: A nemzet minden hazafias, becsületes tagja szívesen követi a Magyar Dolgozók Pártjának iránymutatását

A Magyar Függetlenségi Népfőfront nevében Dobi István, a Magyar Népköztársaság miniszterelnökének elnöke üdvözölte a Kongresszust. Többek között ezeket mondotta: Ma már a nemzet minden hazafias, becsületes dolgozó tagja önként, szívesen követi a Magyar Dolgozók Pártjának iránymutatását. Ma már az egész dolgozó nép egy irányban menetel: a szocializmus felé. Külön ki szeretném emelni, hogy mind nagyobb tömegekben válszítja azt az utat, a társas gazdasági útját, a közép-parasztságot is, csak úgy, mint többi dolgozó paraszttársak. Amikor a Kongresszust a Magyar Függetlenségi Népfőfront nevében üdvözölöm, hadd hívjam fel innen is az egész magyar dolgozó népet: a békéért, az évszes tervért, a hazánk felemeléséért, a szocializmus megvalósításáért folyó harcban kövessük meg hívebben és még szilárdabb egységben az élenjáró munkásszervező, a Magyar Dolgozók Pártját és a legelső magyar emberit, boldog jövőnk kovácsolóját, a mi drága Rákosi Mátyásunkat! — fejezte be üdvözlő szavait Dobi István.

Ezután Kovács Rudolf, a Vasme-gyei Pártbizottság titkára beszélt. Elmondotta, hogy a halasói népe- veők smertelik ugyan az imperia- listák koreai gaztetteit, a Titóknai snylódó parasztek helyzetét, de ar- ról nem beszélnek, hogy mit kell tenni a béke védelmére. Rákosi elvtárs útmutatása nyomán megindult Vas megyében is a termelőszövetke- zeti csoportok fejlődése. Az utó- szept folyamán a megérvő három ter- melőszövetkezeti község mellé hal-

termelőszövetkezeti község sorako- zott fel. Nagy Józsefné elvtársnő a kőbá- nyai pártszervező titkára elmon- dotta, hogy a kerület dolgozó nak száma 1950-ben tízezerrel növeke- dett, ugyanakkor ez idő alatt a ke-

Tatár Kiss Lajos elvtárs, hajdú-bihari küldött felszólalása

Ezután Tatár Kiss Lajos elvtárs, a Hajdú-Bihar Megyei Tanács elnöke az állami fegyver kérdésevel foglalkozott. Beszámolt a kenyér- gabona begyűjtési terv több, mint 120 százalékos teljesítéséről. Az őszi szántási-velési munkálatokat a megyében határidőre befejezték. Jó eredményeket értek el az adóbeite- tésnél és a békeköltségek jegyzésnél is. Ezek mellett az eredmények mel- lett azonban mutakoztak a megyei, járási és községi tanácsok munká- jában hiányosságok is. Ezek abból is adódtak, hogy a régi tisztviselők megszokták a parancsolgatáson, a hivatalvizsgálatokon alapuló fegy-elmet. Nem voltak hozzászokva az elvtársias, segítő bírálaton alapuló fegyelmhez. Így előfordult, hogy az elvtársias bírálatot gyengesség- nek vették és rosszul vagy egyál- talán nem hajtották végre. Például Verésen a tanács titkára a begyűj- tési rendeletet zsebben tartotta és nem foglalkozott vele.

seget megadni a tanácsoknak, amely a munkában az eredményeket biz- tosította volna. Ezután arról beszélt, hogy egyes, régi közigazgatási személet kép- viselő titkárok kísérleteztek a munkás- és parasztfunkcionáriusok lejárására. Így pl. komolytalanul „egy csöves mozgalommal” tették a kukoricabegyűjtést. Mikor ilyen hi- ba esetén közbelepett a Megyei Tanács, rendszerint a másik végletbe csaptak át. Kötelezően előírták a „C”- véteji jegyre való begyűjtést, kö- telezvényt is adtak, írásban kellett nyilatkozni, akár-e valaki adni, vagy nem. Hogy ezek a hibák így meg- történhettek, annak az is oka volt, hogy a megyei és járási tanácsban nem alakult ki helyes munkamód- szer.

Mi most ahhoz, hogy munkánkat megjavítsuk tervbevitlük — mon- dotta Tatár Kiss elvtárs, hogy a ta- nács minden dolgozójával, az összes tanácsostokkal megismerlettjük az élenjáró szovjetek munkáját, a szov- jetek munkamódszereit. Végül Hajdú-Bihar megye ösz- szes tanácsa nevében megfogadta a Pártnak, Rákosi elvtársnak, hogy a még megérvő kőbányai kőszövet- kezők munkamódszereit megjavítják és

minden körülmények között a legkényesebben foglalkozni kell a békeérdekekkel és a szocializmusért folytatott harcban.

Dávid Ferenc, a szolnokmegyei Pártbizottság titkára a termelőszövetkezeli mozgalom kérdéseiről beszélt, 1951 január 1-én 120 termelőcsoport volt Szolnok megyében, jelenleg 240 van. Kétezer család volt január 1-én, jelenleg több, mint 20 ezer család van a termelőszövetkezetekben és 150.000 kat. hold területen folytat társasgazdálkodást.

A hibák feltárása és tisztázása után elhatároztuk, hogy megjavítjuk a termelőszövetkezeti mozgalom fejlesztését. Választuk, hogy Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusára Turkeve mezővárosát termelőszövetkezeti várossá fejlesztjük. Aapos és jól kidolgozott terv után látunk hozzá a feladatok végrehajtásához és napok alatt minden várakozást felülmúló eredmények születtek.

Rákosi elvtárs útmutatása alapján megértettük, hogy termelőszövetkezeli mozgalomunk fejlődése csak harc közben lehet végbe, hogy minden nap szívós munkát kell folytatnunk, hogy a kulákság, az ellenes oldalról leválasszuk a dolgozó parasztságot, hogy megszüntessük a kulákság politikai befolyását.

A mi eredményünk is azt mutatja, hogy a mezőgazdasági szocialista átszervezése érdekében a falun nagy erőket és nagy lehetőségeket állnak rendelkezésünkre. Ha ezeket az erőket és lehetőségeket a jövőben jobban kihasználjuk, akkor feltétlenül meg fog gyorsulni egész mezőgazdaságunk fejlődése.

Másik döntő feladat, hogy az elért eredményeket megszilárdítsuk és biztosítsuk, hogy meggyünk több területen is a termelőszövetkezeti mozgalom tovább fejlődik. Ezeket a területeket többet kell törődünk az egyénileg dolgozó parasztsággal, ezen belül a középparasztsággal. Meg kell javítani a köztük folytatott politikai felvilágosító munkát, a legjobb egyénileg dolgozó parasztokat Pártunk felé kell irányítani.

zotiaságainkat, községi és termelőszövetkezeti pártszervezeteinket meg kell erősíteni, mert ez most következő alapvető feladatunk. Munkánkban lelkesíti az a tudat,

Farkas Mihály elvtárs hozzászólása

Szünet után Farkas Mihály, vezére, honvédelmi miniszter, a Párt főtitkárhelyettese szólalt fel. Amint a mikrofonhoz lépett, a kongresszus küldöttjei a néphadsereget éltették.

Tisztelt Kongresszus! Kedves elvtársak és elvtársnők! Pártunk II. Kongresszusa a nemzetközi helyzet olyan időszakában tartja tanácskozásait, amelyre a béke és háború erőinek gligászai küzdelme nyomja rá bélyegét.

Az amerikai imperialisták sordorják a világot egy újabb háború felé. Velük egy követ fújnak az angol-francia imperialisták. A háborús uszítók táborához tartozik Titó és bandája is. Jugszlávia, Titó aljas árulása következtében a háborús gyűjtőgátas egyik legveszedelmesebb tüzfész-kévé vált Európában.

Farkas Mihály ezután az amerikai imperialisták Kórea népe elleni rablótámadásáról beszélt. Ismertette a népek szabadsága ellen a harmadik világháború ki-robantására irányuló terveiket.

Azonban — folytatta — a történelmi helyzet, amelyben az imperialisták háborús terveiket valóra akarják váltani, merőben más, mint mondjuk a második világháború előtti helyzet volt. — Rákosi elvtárs beszámolójában már rámutatott arra, hogy ma a szocializmus, a demokrácia, a béke erői nagyobbak, mint a kapitalizmus, a háború erői. A háború erői mindjobban elszigetelődnek a széles néptömegektől, a béke, a szabadság erői pedig gyarapodnak.

Az emberiség nagy szerencséje, hogy az 1917-es Nagy Októberi Szocialista Forradalom eredményeként, a nagy Sztálin bölcs vezetése alatt a Szovjetunió a világ leghaladottabb, legszervezettebb, legszilárdabb és leghatalmasabb birodalmává fejlődött. Az emberiség nagy szerencséje, hogy a Szovjetunióban kialakult az a legyőzhetetlen erő, amely a kommunizmust győzelmesen építve, nap mint nap bizonyítja, hogy a kapitalizmus fölött eljárt az idő, hogy a jövő a szocializmusé, a kommunizmusé.

Ma már mind erőteljesebben a szocializmus és a béke erői határozzák meg az emberiség fejlődésének útját és irányát. Az emberiség nagy szerencséje, hogy a Szovjetunióban kialakult az a tapasztalt, harcokban megacélozott élcsapat, amely a világbéke frontját vezeti.

Az emberiség külön nagy szerencséje, hogy ennek a kipróbált élcsapatnak az élén ott áll a mi szeretett Sztálin elvtársunk, aki győzelemről győzelemre vezet a békeért folyó világharcot. (A küldöttek felállnak, ütemes taps: Eljen Sztálin!) Ilyen élcsapattal és ilyen kipróbált vezérrel csak mi, a békeháború harcossal büszkélkedhetünk, ezért vagyunk erősek és legyőzhetetlenek!

Ezután Farkas Mihály elvtárs beszélt a Szovjetunió több, mint háromévtizedes következetes harcáról a békeért, ismertette azokat a javaslatokat, amelyeket a második világháború után a béke megszilárdítására tett.

A Szovjetunió kormányának javaslatát a béke biztosítására — mondotta — az amerikai imperialisták, akik Hitler babóraitra vágnak, szakadatlanul elutasítják. Ugyanezt teszik angol-francia csatlósai is. Mindennek dacára azonban a Szovjetunió vezetése alatt a világháború frontja lankadatlan erővel tovább viszi a harcot a háborús gyűjtőgátok ellen. Semmi kétség, elvtársak, hogy ez a mi harcunk, végső fokon a háborús gyűjtőgátok végérvényes vereségével, a békefront történelmi jelentőségű győzelmével fog végződni! (Nagy taps.)

hogy Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs közvetlen segítségével nyújt munkánkban. Minden el fogunk követni, hogy a Kongresszus határozatainak jó végrehajtásával

Merőben más a helyzet azért is, mert Ázsia leghatalmasabb birodalma, a közel 500 millió Kínakiszakadt az imperializmus rendszeréből. Ma a Kínai Népköztársaság Mao-Ce-Tung elvtárs vezetése alatt a demokrácia, az emberi haladás és a béke egyik legdöntőbb tényezője. (Taps.)

Merőben más a helyzet lovabbá azért is, mert kialakultak és megerősödtek a fiatal népi demokratikus országok, amelyek a hatalmas kínai birodalommal együtt a Szovjetunió köré csoportosulva, közös erővel viszik a harcot a háború ellen a békeért.

De merőben más a mai világhelyzet, amelyben az imperialisták egy újabb világháború kirobantására készülnek azért is, mert az emberiség történelmében először lépnek szervezeten a világ porondjára maguk a népek, hogy felvegyék a harcot az imperializmus ellen, hogy biztosítsák a tartós békét, a haladást, az alkotómunka feltételeit.

Mindenek a vezérek korlátok közé szorítják az imperialista háborús gyűjtőgátok próbálkozásait és ha jól harcolunk, ha jól megszervezzük a békeért folyó harcunkat, megakadályozhatjuk, hogy az imperialisták kirobantásai a harmadik világháborút.

„A béke fennmarad és tartós lesz, ha a népek kezükbe veszik a béke megőrzésének ügyét és végegitartanak mellette”, — mint Sztálin elvtárs mondotta a Pravda tudósítójának adott válaszaiban. Semmi kétség nem fér ahhoz, — tisztelt elvtársak, — hogyha ezek a tényezők nem léteznek és nem hatnának, úgy ma már lángban állna a világ. Ma nem azért van béke, mert az imperialisták még nem akarnak háború, hanem azért, mert erős a Szovjetunió és erős a világ békefrontja!

Az imperialisták azonban mindennek ellenére nem mondanak le gonosz háborús terveikről. Ellenkezőleg! A koreai provokáció óta soha nem látott és nem tapasztalt méretű eszeveszett fegyverkezésbe kezdtek. Az imperialisták azóta meggyorsították a háborúra való készülődésüket. Ez azt jelenti, hogy a népek sikeres békeharcának ellenére a háborús veszély nem csökken, hanem tovább nő.

Bennünket, magyarokat a nemzetközi helyzet illetlenül való átalakulása közvetlenül azért is érint, mert déli határainkon ott állkodik az imperialisták elvetemült, sötét, gyilkos provokátora, Titó és bandája. Amerikai módra a fasiszta Titó is a „béke bajnokának” csapott fel. Mindez természetesen ködösítő, a népek megtévesztését célozza. Keresi a naiv embereket, akik lépve menének neki, csak nem találja őket. Ma Jugszláviában közel 700—750 ezer ember van fegyverben. Ez a szám azt jelenti, hogy Titó a Jugszlávia által mozgósítható haderő több, mint 50 százalékat már békében fegyverben tartja. Ilyen fegyveres erőt csak olyan kormány tart fenn békében, amelynek támadó szándéka van. És mi ismerjük Titó terveit, mi tudjuk az áruló Rajk-peréből, hogy Titó már 1947-ben, 1948-ban Rajk és bandája segítségével be akart törni hazánkba.

Terve azonban kudarcot vallott, mert Pártunk, Rákosi elvtárs vezetése alatt leleplezte Rajkot és gazdáját, Titót is. (Taps.) Titónak támadó tervét azok a számok is bizonyítják, amelyek a magyar határ megsértéséről számolnak be. 1950. év folyamán a titóisták államhatárunk ellen az alábbi határsértéseket követtek el:

Százazföldön 769 esetben, vizen egy esetben, levegőben 25 esetben, összesen 1950-ben 795 esetben sértették meg a titóisták hazánk államhatárait. A határsértések száma állandóan növekszik. Rankovics jancsárjal, a kémek és diverzánok százait dobják át határainkon. Azonban államvédelmi hatóságunk, államvédelmi határőreink éberén őrzik hazánk szent határait és tömegesen teszik ártalmatlanná az átdobott titóista kémeket és provokátorokat. (Nagy taps.)

Világos, hogy Pártunk és kormányzatunk helyesen intézkedett, amikor gondoskodott arról, hogy ilyen körülmények között jobban kell biztosítani határaink sérthetlenségét mindenféle titóista provokációval szemben. Mi népünk számára nyugalmat és békét akarunk és ezt minden eszközzel biztosítani is fogjuk!

Szolnok megyét még előbbre vigyük a szocializmus építésének útján.

Ratkó Anna elvtársnő elnök ezután 10 perc szünetet jelentett be.

szétszórt meg a titóisták hazánk állambatárait. A határsértések száma állandóan növekszik. Rankovics jancsárjal, a kémek és diverzánok százait dobják át határainkon. Azonban államvédelmi hatóságunk, államvédelmi határőreink éberén őrzik hazánk szent határait és tömegesen teszik ártalmatlanná az átdobott titóista kémeket és provokátorokat. (Nagy taps.)

Világos, hogy Pártunk és kormányzatunk helyesen intézkedett, amikor gondoskodott arról, hogy ilyen körülmények között jobban kell biztosítani határaink sérthetlenségét mindenféle titóista provokációval szemben. Mi népünk számára nyugalmat és békét akarunk és ezt minden eszközzel biztosítani is fogjuk!

Titó felduzzasztott, le rosszul ellátott és silányan felszerelt hadseregét most Trumanék vették kézbe. Truman sietve amerikai élelmet, benne sok rossz pótlanygot, tojásport, szárított halat, dohos szárított tésztát, babot küldött Titónak, hogy azzal biztosítsa a hadsereg élemezését. Tojásport, szárított halat, babot adja el Titó az amerikai imperialistáknak, a jugszláv nép fiainak szétszereit ágyútelékként.

De semmi kétség, hogy Titó elszámítja magát és végső fokon ő is Csang-Kai-Sek sorsára fog jutni. Erről beszél az a kis epizód is, ami nemrég a határmentén játszódott le. Az egyik AV. határőrünk beszéde elegendő a jugszláv határőrség járőreivel és arra a kérdésre, hogy meddig fogjátok még nyakatokon tartani az áruló titót, a jugszláv járőrtagjai előbb körülnéztek, és amikor meggyőződtek, hogy senki sincs közelükben, nyugodt hangon kijelentették: „Legyetek nyugodtak, már nem sokáig”. (Hosszantartó nagy taps.) Ezek az ismeretlen jugszláv határőrök nemcsak a saját, de sok tízezer jugszláv katona legbensőbb érzését juttatták kifejezésre. Ezt az érzést a jugszláv nép fiaiban sem Titó, sem Rankovics jancsárjal semmiféle eszközzel nem fogják tudni elfojtani.

Az amerikai fegyveres erők vezérkara már elkezdte a jugszláv hadsereg felfegyverzését, de semmi kétség afelől, hogy a Jugszláviában basáskodó amerikai vezérkar tisztek és az amerikai fegyverek csak még jobban kinyitják a jugszláv nazifiat, katonák és tisztek szemét és növelni fogják a Titó-ellenes elkeseredést a hadseregben is.

Tisztelt elvtársak! A háborús veszély fokozódása komolyan felveti népünk számára a honvédelem kérdéseit és az azzal kapcsolatos tennivalók helye és időben való megoldását. Mi továbbra is és még fokozottabb erővel, mint eddig, harcolni fogunk a békeért, de a béke megvédése a mai nemzetközi helyzetben éppen a következetes békepolitikát folytató állam számára kötelezővé teszi, hogy komolyan gondot fordítson a honvédelemre, az ország függetlenségének, a nép szabadságának megőrzésére. A békeszerződés Magyarországnak lehetőséget adott, hogy hadsereget tartson. Mi éltünk ezzel a lehetőséggel, figyelembe véve ennél a feszült nemzetközi helyzetet. Elvégeztünk munkánk eredményeként kijelenthetjük, hogy a hadsereg, amelyet létrehoztunk, létszámban teljes egészében megfelel a békeszerződés által meghatározott keretnek és nem lépi túl. De helyénvaló arról beszélni, hogy hogyan szegik meg a békeszerződést nap mint nap az imperialisták.

Ismertette Farkas Mihály elvtárs Nyugat-Németország felfegyverzésének tényeit és utalt arra, hogy Japán felfegyverzését is elkezdték az amerikai imperialisták, majd így folytatta: „Es nézzük csak meg elvtársak, hogy örökösök az amerikai imperializmus afelett, hogy pl. Olaszország betartja-e a békeszerződést. Olaszország számára a békeszerződés összesen 300 ezer fnyi haderőt engedélyezett. Amint látják ez nem kis szám és mégis az amerikai vezérkar egyenes követelésére, komolyan felemelték Olaszország engedélyezett haderőjének állományát.

Olaszország fegyveres ereje ma a következőképpen tevődik össze: A szárazföldi haderő 300 ezer, az engedélyezett 250 ezer helyett. A légi haderő személyi állománya 60 ezer, az engedélyezett 25 ezer helyett. A haditengerészet személyi állománya 46 ezer, az engedélyezett 25 ezer helyett.

De még ez a felemelt létszám sem elégti ki az amerikai vezérkart. Eisenhower tábornok legutóbbi nyugateurópai körútján Rómába is ellátogatott és — mint tudjuk — elégedetlenségét fejezte ki Pacclardi olasz hadügyminiszterrel afelől, hogy az olasz hadsereg sem minőségileg, sem mennyiségileg nem felel meg követelményeinek. Ezek a tények — enyhén szólva — azt látszanak igazolni, hogy az amerikai imperialisták semmibe sem veszik az azzal aláírt békeszerződést.

hogy Japán felfegyverzését is elkezdték az amerikai imperialisták, majd így folytatta:

„Es nézzük csak meg elvtársak, hogy örökösök az amerikai imperializmus afelett, hogy pl. Olaszország betartja-e a békeszerződést. Olaszország számára a békeszerződés összesen 300 ezer fnyi haderőt engedélyezett. Amint látják ez nem kis szám és mégis az amerikai vezérkar egyenes követelésére, komolyan felemelték Olaszország engedélyezett haderőjének állományát.

Olaszország fegyveres ereje ma a következőképpen tevődik össze: A szárazföldi haderő 300 ezer, az engedélyezett 250 ezer helyett. A légi haderő személyi állománya 60 ezer, az engedélyezett 25 ezer helyett.

De még ez a felemelt létszám sem elégti ki az amerikai vezérkart. Eisenhower tábornok legutóbbi nyugateurópai körútján Rómába is ellátogatott és — mint tudjuk — elégedetlenségét fejezte ki Pacclardi olasz hadügyminiszterrel afelől, hogy az olasz hadsereg sem minőségileg, sem mennyiségileg nem felel meg követelményeinek. Ezek a tények — enyhén szólva — azt látszanak igazolni, hogy az amerikai imperialisták semmibe sem veszik az azzal aláírt békeszerződést.

A békeszerződés megszegése az imperialista hatalmak részéről, egy bizonyítékkal több emellett, hogy minden nemzetközi megállapodást félreírva, az imperialisták gyors ütemben dolgoznak a harmadik világháború előkészítésén. Mindezt elvtársak, figyelembe kell vennünk ha eredményesen hely akarunk állni a nemzetközi békefront magyar arcvonalán. Egyesek érhetlenül elmentemondást látnak a békeért folyó harcunk és honvédelmünk biztosítása között.

Nincs itt elvtársak, semmiféle elmentemondás!

A mi kormányunk békepolitikát folytat és a békét akarja biztosítani nemcsak népünk, de az egész emberiség számára. De miután az imperialista hatalmak minden erővel egy harmadik világháború kirobantására vetik irányt, kormányunk kénytelen országunk saját népünk védelmének biztosítására intézkedni. Tudatában kell lennünk annak elvtársak, hogy nálunk a munkásosztály a dolgozó nép, a hatalom birtokosa, az ország gazdája. Felül ezért az országger felet határainak sérthetlenségéért és felül nemzeti függetlenségéért megvédjük a honvédelemről való gondoskodást. Tehát a béke megvédése és a honvédelemről való gondoskodás elválaszthatatlanok egymástól, kiegészítik egymást. Nem tudnánk a békét eredményesen megvédeni, elvtársak ha elhanyagolnánk a honvédelemet.

Hivatkozni akarok itt Rákosi elvtársra, aki egyik beszédében félre-erhetlen világossággal megmutatta, hogy a béke védelme és a honvédelem erősítése egy ugyanazon kérdés két oldala.

Farkas elvtárs beszélt arról, hogy Pártunk magyar ása a hadsereg szervezésével kapcsolatban a felzárkózás után nem volt mindig ugyanaz. Amíg a munkásosztály végérvényesen nem hódította meg a politikai hatalmat, nem fejlesztették a hadsereget, mert a belső reakció felhasználhatta volna a hatalomért küzdő munkásosztályt ellen. Pártunk — folytatta — Rákosi elvtárs kezdeményezésére akkor tört rá hadseregünk építésére, amikor egyrészt a politika hatalom szilárdan a munkásosztály vezette népünk kezébe ment át és másrészt, amikor az imperialisták fokozott háborús politikája világossá tette számunkra, hogy gondoskodnunk kell hazánk védelméről is.

Itt elvtársak, nagy tanítómestereinkre. Leníre szeretnék hivatkozni, aki az orosz bolshevik viszonyát a haza védelméhez a következőképpen határozta meg: „Amikor mi az enyomott osztály képviselői voltunk, nem viszonyultunk komolyan a haza védelméhez.

Az imperialista világ elutasít minket. Amikor aralkodó osztrák, amely építését, mikitől, hogy az ország vé

Erre a len is, magyar már annak lettünk képv Magyarorszá lést. Most, mindenkiöl gal — hogy az ország vé

Népi dem lege, elv ár Pártunktól h újítástok h Ezen a téren ladunk már feleg a dies gyosó pádd

Sztálin elv fennállásának kalmából ta tato t arra, a Vörös Ha szágok hódá ján miben ereje. Erről elvtárs a k

„Nálunk s erejét, gon Mert a világ és paraszok hadseregüket kat, hanem felszabadított rászoktak s

Hadseregünk Nálunk, M budulás után szintén a m parasztság t hadsereget.

Nézzük me danak erői. 1949 január seregt tisztk munkás és volt. 1950 janu paraszszimra értéje már t lékát, 1951 ja ban munkás- új tisz már

1949 január honokai köz volt munkás. 1951 január zót már 68 munkások és kerül; tábor

Tiszteltkarunk származás sz oszták meg: zalek, mezőg dolgozó para kerked, 7. nok 205 száz

Ezek a szá néphadseregtől 1950-es év a nek követke rünk összesl mokratikus. Ma már nyu len hejük k zelt, ma (T ps) T b

először van a magyar m gozó paras serege amel össze van f pele, amely h telességének gála át teké és tudja, h hadseregünk az ő végéből

Ezu án ar társ, hogy n gel zárja sz fiait, az es Varga Béla Jánosné kor ségbeli lak Szakáll Mar úttörő leve a honvéde: rözlk.

Néphadsar lyunkkal, d összeforras tessz az is, mek dolgoz deink és tő csapatásztó

Ilyen ünne kor ezredel rancnokain sáinak a g

ják az új z tetik őket, becsületét, t zében őrizz

set is el-
parialis-
váltások,
tal impe-
pl. Olasz-
keszerző-
ra a bé-
) ezer fő-
t. Amint
és mégis
yenes kö-
elemelték
hadere-
ereje ma-
ik össze-
300 ezer,
r helyett,
lómánya
et 25 ezer
et szemé-
z engedé-
létszám
ai vezet-
ak leg-
kötötján
— mint
t fejzete
gymnász-
as had-
g, sem
ik kielé-
nyhén
ignozni,
ruhákat
at a taur
egése az
zról egy
et, hogy
lapodást
k gyors
madik vi-
Mindzet-
vennünk
akarunk
t magyar
te et enű-
ért folyó
bizosí-
fide el-
politikát
bizosítá-
az egész
után az
den erő-
ború ki-
kormá-
t saját
osításra
jennünk
únunk a
p. a ha-
gazdaja,
felé ha-
és félő
óvásért.
szóz ál-
szocia-
zmosan
n a je-
tben a
kódás is
a hon-
é elvá-
kégszi-
t békét
évtár-
névdol-
kos elv-
n főre-
gmutat-
a hon-
yanazon
t. hogy
hadereg
a fel-
mindig
osztály
ta meg-
szület-
első re-
a hata-
ellen.
ost: elv-
tért rá-
or egy-
zárdan
népünk
t, ami-
hábo-
te szá-
nk kel-
vömste-
vátkoz-
viszo-
követ-osztály
zonyul-
lméhez.

Az imperialista háború idején mi el-
velleg elutasítottuk az ilyen védel-
met. Amikor azonban annak az
uralkodó osztálynak képviselői let-
tünk, amely elkezdte a szocializmus
éplését, mi megköveteltük minden-
kítől hogy komolyan viszonyuljon
az ország védelméhez.”
Ere a lenini útra térünk rá mi
is, magyar kommunisták, amikor
már annak az uralkodó osztálynak
lettünk képviselői, amely megkezdte
Magyarországon a szocializmus épí-
tését. Most mi is megköveteltük
mindenkítől — és azt hiszem, jog-
gal — hogy komolyan viszonyuljon
az ország védelméhez. (Nagy taps.)
Népi demokrátiás államunk jel-
lege, elvárások, azt követelték még
Pártunktól és kormányunktól, hogy
új típusú hadsereget szervezzünk.
Ezen a téren is kilaposodt úton ha-
ladunk már, mert hiszen előtűnt
teleg a dicső Szovjet Hadsereg rá-
gósó példája. (Taps.)
Szűzlen elvtárs a Vörös Hadsereg
fennállásának 10. évfordulójára al-
kalmából tartott beszédekben rámu-
tatott arra, hogy miben különbözik
a Vörös Hadsereg a kapitalista or-
szágok hadseregeitől és ennek alap-
ján miben áll a Vörös Hadsereg
ereje. Erről többek között Sztálin
elvtárs a következőket mondta:
„Nálunk szereleket tisztelnek a had-
sereget, gondoskodnak róla. Miért?
Mert a világon először a munkások
és paraszokok megteremtették saját
hadseregeiket, amely nem az urak-
kat, hanem a volt rabzolgákat, a fel-
szabadított munkásokat és pa-
rasztoikat szolgálja. Ez Vörös
Hadseregünk erejének forrása.”
Nálunk, Magyarországon a felsza-
badulás után Pártunk vezetése alatt
szűzlen a munkásosztály, a dolgozó
parasztság teremtette meg a nép-
hadsereget.
Néztek meg, elvtársak, mit mon-
dának erről a szónok?
1949 január 1-én a magyar had-
sereg tisztikarában 55 százalék új
munkás- és parasztszármazású tiszt
volt, 1950 január 1-én a munkás- és
parasztszármazású új tisztek aránya
elérté már tisztikarunk 66,5 százalé-
kát, 1951 januárjában tisztikarunk-
ban munkás- és parasztszármazású
új tiszt már 80,7 százalék volt.
1949 január 1-én a hadsereg tá-
bornokai között egyetlen egy sem
volt munkás- és parasztszármazású.
1951 január 1-én a tábornokok kö-
zött már 68 százalékot tesz ki a
munkások és paraszokok sorából ki-
került, tábornokok száma.
Tisztikarunk szociális összetétele
származás szerint az alábbiakban
oszlik meg: ipari munkás 38,1 szá-
zalék, mezőgazdasági munkás 20,5,
dolgozó paraszti 13,5, kisiparos, kis-
kereskedő 7,4 értelmiségi, hivatal-
nok 20,5 százalék.
Ezek a számok azt igazolják, hogy
néphadseregünk fejlődésében az
1950-es év a fordulati éve volt, s en-
nek következtében most tisztika-
runk összetétele megféle népi de-
mokrátiás rendszerünk jellegének.
Ma már nyugodt lelkiismerettel je-
lenhöz juk ki, hogy a nép fiait ve-
reik a magyar nép hadseregét.
(Taps.) Több mint száz év után
először van újra a magyar népeknek,
a magyar munkásosztálynak és dol-
gózó parasztságnak olyan had-
serege, amely ezer és ezer százal
össze van forrva magával a nép-
pel, a magyar hadsereg legszembet-
telemiségének a népe ügyének szol-
gátja tekint. Népünk ezért érzi
és tudja, hogy fiatal, fejlődő nép-
haderegünk hűs az ő hűséből, vér
az ő vértől.
Ezúttan arról szólott Farkas elv-
társ, hogy milyen meleg büszkeség-
gel zárja szívébe népünk katonai-
fiát, az egész hadsereget. Idézte
Varga Béla hajdúnánási és Vilárisz
Jánosné komárommegyei Réde köz-
ségebeli lakosok leveleit. Idézték
Székely Mariska dunaszénbenedeki
útutóról leveleiből. Ezek a levelek
a honvédek iránti szeretetet tü-
krözik.
Néphadseregünk munkásosztá-
lyunkkal, dolgozó néppünkkel való
összefonódását szétörbheletlenül
teszt, az is, hogy a gyárak és üze-
mek dolgozó ajándékozzák ezre-
deink és tisztikarlaink számára a
csapatászlókat.
Ilyen ünnepi alkalmakkor, am-
kor ezredeink, tisztiskoláink pa-
rancomosainak, tisztjeinek és harco-
sainak a gyárak dolgozói átnyujt-
ják az új zászlókat, arra emlékez-
tetik őket, hogy az átadott zászlók
becsületét, tisztaságát minden hely-
zelen örözzék meg és mindhálig

hűséggel szolgálják a nép ügyét.
Tisztjeink és harcosaink ilyen ün-
nepi alkalmakkor újra megfogadják,
hogy az átvett zászlót soha el nem
hagyják és lángoló hűséggel, ha
kell, életük feláldozásával is meg-
védik drága hazánk függetlenségét,
szűzlett népünk szabadságát. (Taps.)
Honvédségünk elvtársak — foly-
tatja — azért is valóban a nép had-
serege, mert olyan szellem hatja át és
olyan szellemben nevelődik, amely-
nek alapját a szabad magyar haza,
népünk, nagy Pártunk és szeretett
vezérünk, Rákosi elvtárs iránti ha-
tártalan és magyaghatatlan hűség
képezi. (Lelkes taps.)
Újjászületett, újjáéledt, új tartal-
mat és új értelmet kapott a magyar
hazafiság, miután újjászületett ma-
ga népünk is. Népünk újjászületése,
szabad nemzeté váló formálása a
felszabadulás eredménye. A dicső
Szovjet Hadsereg győzelmes harcát
tüzeben lett rab nemzetből szabad
nemzeté népünk. A szabadság ál-
kította forró erületét a magyar
dolgozó emberek szívében a haza
iránti szeretetet. Ott parázolt ez
az érzés a szörnyű ényomatás év-
százada alatt is népünkben: a
lángra lobbant, hatalmas erővé vált
azután, hogy népünk az ország gaz-
dája lett.
Honvédségünk elvtársak, népi de-
mokrációnk egyik legjobb iskolája,
ahol a nép fiait megismerkednek a
katonai oktatáson túl a magyar kul-
túrával, irodalommal, a magyar
történelemmel. Pártunk harcaival.
Harcosaink, tisztjeink és táborno-
kaink néphadseregünkben megis-
merkednek a Szovjetunió dicső há-
zaival, nagymúltú történetével, a
szovjet ember típus nemes jellem-
vonásaival. Ezt a nevelőmunkát
néphadseregünkben a politikai tisz-
tek vezetése alatt a Párt és a DISZ
szervezetek végzik. A Párt ne-
velőmunkája formál új típusú em-
bereket néphadseregünkben, olyan
embereket, akik nemcsak nápsüti-
es időben állnak a nép oldalán,
de akkor is, amikor veszély fenye-
gei hazánkat, amikor tudásukkal
és erejükkel, agyukkal és szívükkel
az első sorokban fognak küzdeni
azért, hogy szeretett népünk bécsi-
letén ne essen csorba!
Hadseregünk és az egész magyar
ifjúság hazafias nevelésének egyik
legfontosabb eszköze kell, hogy le-
gyen a magyar katonai erényeknek
és a haladó magyar hadvezérek di-
cső életének harcainak és katonai
tanításainak ismertetése — mon-
dotta Farkas elvtárs — és nemzedé-
künk hős sorából kiemelte Hun-
yadi Jánost a dúnal népek közös
hőst; a legendás hű Dugovits Ti-
tust; a magyar történelem legki-
emelkedőbb államférfiát és nagyte-
hességű haladószerű hadvezé-
rét, Zrínyi Mikóst; II. Rákóczi Ferencet
a Habsburgok ellen folytatott
igazságos háború katonái és pol-
ikai vezetőit és harcos segítőit is,
Vak Botyánt és Esze Tamást.
Majd így folytatta: 1948-49-es
szabadságharcunk Kossuth, Petőfi,
Bem, Percel hős harcainak, vala-
mint a dicső Magyar Tanácsköztar-
saság Vörös Hadserege és kiváló
vezetője, Sromfeld harcának nép-
szertüstitésével párhuzamosan felté-
lenül meg kell ismertünk néphad-
seregünk katonáit, tisztjeit, táborno-
kát, de az egész magyar fiatal-
ságot, a török és Habsburg-ényo-
mas idején vívott igazságos hábo-
rúink és szabadságharcaink hadve-
zérének és nagyszerű harcosainak
és élve és élve katonai tetteivel.
Az új magyar hazafiság kibontak-
ozásáról szólott befejezésben: A
magyar nép már tudja, hogy van
hazája és ezért van mit védeni.
Nálunk a nép és a hadsereg egy
nagy családot képez. Ez a magyar
műlők egybeforrott nagy családjá
Pártunk és Rákosi elvtárs vezetése
alatt Lenin és Sztálin igaz útján
biztos lépésekkel menetel előre. Mi
telve optimizmussal nézünk elébe a
jövőnek. Mi tudjuk, hogy igaz ügyet
képviselek és tudjuk azt is, hogy
az igazság ereje ma már olyan ha-
talmos, hogy azt senki semilyen
eszközzel legyőzni többé már nem
képes.
Ezúttan, elvtársak, nagy Pártunk és
Rákosi elvtárs irányításával Marx,
Engels, Lenin, Sztálin dicső zászlaja
alatt, újabb seregek felé!
A Magyar Dolgozók Pártja II.
Kongresszusa második napján tanács-
kozási Kics Károly elvtárs nyitá-
tot a meg.
Kiss Károly elvtárs bejelentette,
hogy eddig 2084 távirat érkezett a

Kongresszusra, ebből 411 üzeme-
ből 589 közzéadásból és termelőszo-
vetkezetekből, 278 pártszervezetek-
ből, 90 különböző iskolától, 594 a
tömegszervezetektől.
Nézvél Ferenc elvtárs a határo-
zati javaslatot szerkesztő bizottság-
ba a következő elvtársakat javas-
olta: Elnöknek Rákosi Mátyas elv-
társat. Tagjainak: Egri Gyula elv-
társat, a Hevesmegyei Pártbizottság
titkárát, Gerő Ernő elvtársat, Házi
Arpád elvtársat, a Központi Vezé-
léség tagját, az Alami Ellenőrző
Központ elnökét, Nagy Mária elv-
társat, a Budapesti Pártbizottság
másodtitkárát, Pöze Tibor elvtár-
sát, a Borsodmegyei Pártbizottság
titkárát és Révai József elvtársat.
Katonai Sándor elvtárs, a Nagyko-
rósi Pártbizottság titkára a szava-
zatszerű bizottság tagjaira tett ja-
vaslatot.
Ezután Acs Lajos elvtárs, a So-
mogymegyei Pártbizottság titkára
szólt fel. Beszédében rámutatott
arra: A Többségi Válogató Gesta-
po és gangstermódszerekkel lö-
rekszik arra, hogy határterületün-
kben, Népközvérségünkben támasz-
pontot nyerjen a népi demokrácia
elleni ádáz harcban, arra törekszik,
hogy a határszelen a kulákok, kle-
rikális reakciók, volt csendőrök,
faszista katonatisztek köréből keme-
ket toborozzon.
A határmentén a félelem nem ná-
lunk, hanem odaát van meg, az
UDB ügynöksége körében. Hába
szűrődik át időnként rikolló mu-
szka a határmenti Goláról, ahol az

UDB tisztek tiorványznak, a meg-
kínzott jogoszláv nép gyűlöletét,
szavát és harcat nem tudják elfoj-
tan.
A határszelen élő dolgozó pa-
raszto jöl látják, hogy a határ-
menti jogoszláv községekben ja-
nuárban, februárban, márciusban
nuárban, sőt asszony, gyermek jár me-
züláb. Többször megfigyelték azt,
hogy UDB tisztek hogyan hajszol-
ják a lakoságot munkára, vagy pe-
dig hogyan szállnak meg egyes ta-
nyákat, falvakat és hogyan hurcol-
nak el dolgozó parasztoikat. Az UDB
rendszeresen és fokozódó erővel dob
át ügynököket. Ezeknek az ügynö-
köknek ábrázata leplezésükkor vi-
lagosan megmutatja a gyilkos ta-
szidna kiké osztályjellegét. Kiket
dobnak át? Pl. volt csendőrt, aki
készközt Jögszsláviába, ott kiké-
pzték és utasították, hogy hazájön-
jön, tünjön mnd gyorsabban el a
határszelenből, és igyekezzen gyára-
kat robbantani, vagy kulákokkal do-
bat az azzal, hogy tapasztalják ki
Budapest, Veszprém, Győr és az
spári városok hangulatát. Még al-
jababb az a módszer, hogy a jögsz-
sláv területen, határmentén élő
magyar nemzetiségű lakosság család-
tagjait elhurcolják különböző
munkatáborokba, hozzáartozókat
UDB iskolára vszik, ahol igyekez-
nek elaljasítani őket, majd ádóbják
ezeket a megfélemlített parasztoikat
és különböző aknamunkára utasítják
üket, keressék fel rokonait, adják
előm történet családjukkal és szá-
namat kelte igyekezzenek a rájuk
bizott feladatot elvégezni.
Hála a szocializmus nagy or-
szága, a Szovjetunió segítségének,
hála a magyar nép és a Magyar
Dolgozók Pártja vezette magyar
munkásosztály erőfeszítésé-
nek. A Magyar Népköztar-
saság az iparosítás téré-
n hatalmas sikereket ért el eddig
és fog elérni a jövőben is és ezzel
megteremt a lehetőségét a me-
zőgazdaság szocialista úton való
fellendítésének is. Biztosak va-
gyunk abban, hogy kongresszu-
sunk munkája új lépést jelent
előre a szocializmus építése téré-
n.
Ugyanakkor Franciaországban
a francia urak mind agresszív-
vebbekké válnak az Atlanti Szer-
ződés támadó intézkedéseinek
megvalósítása érdekében. A Fran-
cika Kommunista Párt felelőssége
igen nagy. A munkásosztály ve-
zetése alatt harcoss egysegekben kell
egyesíteniünk a béke és szabadság
összes erőt, amelyek igen hata-
lmasak, hogy így megakadályoz-
zuk a német felfegyverzést és
Franciaország teljes militizizá-
sát, hogy megakadályozzuk a
nyomort, a fasizálást és a hábo-
rút.
Mindendenben a mi szeretett ve-
zérünk, Maurice Thorez elvtárs
példája lelkesit bennünket (Hoz-
szantartó taps), aki jelenleg a
Szovjetunióban talál gyógyulást.
Mi és veünk együtt az egész
francia nép közöttünk Sztálin
elvtársnak legutóbb elhangzott
nyilatkozatát, amelyet sokmillió
példányban terjesztünk és amely-
nek döntő jelentősége van a béke
hívének egyesítésében.
Eljen a szocializmus országa a
Szovjetunió!
Eljen a magyar és francia nép
barátsága! Eljen a Magyar Nép-
köztársaság! Eljen a Magyar
Dolgozók Pártja, annak II. Kon-
gresszusa, vezetői, Rákosi Mátyas
elvtárs! Eljen mindnyájunk nagy
barátja, a szeretett Sztálin elv-
társ!
Kugler Lajos elvtárs Diósgyőr
kohászainak harcoss üdvözlőit
tolmácsolta a kongresszusra. El-
mondotta, hogy a diósgyőri ko-
házat a múlt évben háromszor
nyerte el a bleszke élizem jel-
vényt és a minisztérium vándor-
zászlaját. Tervét 115 százalékra
teljesítette.
Vancsek Ferenc elvtárs, a
Iszakszentgyörgyi párttitkár töb-
bi között elmondotta, hogy a
szos elakításánál elkövték azt
a hibát, hogy a középparasztságot
elhanyagolták.
Erdei Gruz Tibor elvtárs, a Ma-
gyar Tudományos Akadémia főtít-
kára felszólalásában a budapesti
tudományegyetem természettudo-
mányi karának eredményeiről
szólt. A természettudományi kar
megalakulásakor két évvel ezelőtt
mindössze 270 elsőéves hallgatót
vett fel és ezeknek 18 százaléka
volt munkás és szegényparaszti
származású. A mostani tanévben
676 hallgatót vettek fel az első
évre és ezeknek 57 százaléka
munkás és szegényparaszti szá-
rmazású.
A mennyiségi fejlődéssel együtt
jár a minőségi fejlődés is —
hangsúlyozta. De ha nagy is a
haladás, még mindig vannak ko-
moly hibák és hiányok. Nem sike-
rült még a folyamatos tanulást
és annak ellenőrzését kellőképpen
megszervezni és biztosítani, hogy
az egyetemen töltött időt a leg-
gyümölcsözőbben használják fel.
Fokozni kell a munkás és paraszti
származású hallgatókkal való
foglalkozást.
Vasecz Pirok elvtárs, a
DISZ XI. kerületi szervezetének
titkára az ifjúsági szervezetekben
megmutatkozó hibákról beszélt.
Mór Ferenc alezredek elvtárs, a
Dózsa gyalogos tisztiiskola növén-
dekel nevében üdvözölte a Kon-
gresszust. Beszámolt arról, hogy a
felszabadulás előtti időben pécs-
vidéki bányában dolgozott. A Párt-
nak köszönhetem, hogy ma a nép-
hadsereg alezredese vagyok.
Takács Zsuzsanna elvtárs, a
szabolcsmegyei Dózsa-pusztai gép-
állomás traktoristája szólt fel ez-
után:
— Szüleim és én felismerjük —
mondotta, — hogy egyedül helye-

Üdvözölte a kongresszust Huan-Cen elvtárs
a Kínai Kommunista Párt küldötte

Mao Ce-Tung életése közben emelkedett szőlőre a Kínai Kom-
munist Párt képviselője, Huan-
Cen elvtárs.
Drága elvtársak!
Mindenekelőtt engedjék meg, hogy mint a Kínai Kommunista Párt
képviselője kifejezzem a mi testvéri pártunknak, a Magyar Dolgozók
Pártja II. Kongresszusának forró elvtársi üdvözlőmet és teljes győ-
zelemet kívánjak a Kongresszusnak.
Mióttan én már tegnapéüti a nagygyűlésen elmondottam üdvöz-
lészemmet, most csak Pártunk Központi Bizottságának táviratát ol-
vasore fel:
Rákosi elvtársnak, a Párt Központi Bizottságának és a Magyar
Dolgozók Pártja II. Kongresszusára résztvevőinek,
A Kínai Kommunista Párt Központi Bizottsága forróan üdvözli a
Magyar Dolgozók Pártjának II. Kongresszusát és új sikereket kíván
a szocializmus építése és a béke megvédése érdekében az egész vi-
lágon.
Kínai Kommunista Párt Központi Bizottsága.
Engedjék meg, hogy szívből kiáltssam:
Eljen a szocializmus építésének győzelme Magyarországon!
Eljen a magyar munkásosztály vezetője, Rákosi elvtárs!
Eljen a két ország, Kína és Magyarország munkásainak szol-
daritása!
Eljen a Kínai Kommunista Párt vezetőre, Mao Ce-Tung elvtárs!
Eljen az egész világ dolgozó népének vezetőre, Sztálin elvtárs!
Hurrá, éljen Sztálin! (A küldöttek felállva, lelkesen tapsol-
nak).
A Hofherr-gyár dolgozóinak
harcos kommunista üdvözlőit
Hevesi János pártbizottsági titkár
tolmácsolta a kongresszusra. El-
mondotta, hogy a kongresszusi
versenyben a régi sztahanovisták
mellett számos új sztahanovista
született.
Három szénfejto-kombájt kel-
lett volna márc. 31-re elkészíteni,
üzemünk vállalta, hogy február
28-ra elkészít. Vállalásunkat 24-
re teljesítettük! Ami azt jelenti,
hogy a szénkombájnok öthéttel
előbb kezdték el munkájukat a
bányákban. A 435 kg. szénmű-
vegtakarításra tett vállalásunkat
február 24-ig 2370 kg-ra teljesítet-
tük. Üzemünk selejtjét 10 százalé-
lélekkel csökkentettük.
Tudjuk — folytatta Hevesi Já-
nos elvtárs — hogy a mostani
harc szakszabban döntően előtér-
be került a mezőgazdaság szocia-
lista átszervezése. Dolgozó pa-
rasztságunk egyre jobban megérti,
hogy így a saját, mint az
egész ország érdekelt akkor szol-
gálja a legjobban, ha rátér a me-
zőgazdaság szocialista útjára.
Ebből következik, hogy reánk,
Hofherr-gyári dolgozókra hata-
mas feladatok várnak, hogy biz-

tositani tudjuk minél több és
jobb traktorral a termelőszo-
vetkezetek fejlődését.
Percekg tartó taps közben lé-
pett ezután a mikrofon elé Révai
József elvtárs, népművelési mi-
niszter, a Párt főtítkár helyettese.
A nagy tappsal fogadott be-
széde legközelebbi számaink egyi-
kében visszatérünk.
Révai elvtárs beszéde után rö-
vid szünet következett és Katona
Gyula elvtárs vette át az elők-
lést. Elsőnek Pukánszki Ferenc
elvtárs, a keszthelyi járási párt-
bizottság titkára szólt fel, majd
egy parasztnő, Krizsanyik
Jánosné elvtársnő, (Nógrádmegye-
gye), a pázstól szos párttitkára
ment fel az emelvényre. Kisze-
nyik Jánosnének színté mince-
mondatát megtapsolták a kon-
gresszus résztvevői. Beszéde
végén, amikor visszatért helyére a
többi nógrádmegyei küldött me-
glelte és megcsókolta küldöttjü-
ket.
Kedves elvtársak! — mondotta
többek között: Engedjék meg,
hogy örömmel fejezzem ki, hogy
45 éves parasztnőny létemre
erre a helyre kerültem.
A Francia Kommunista Párt köszöntése
a Pártkongresszushoz
Thorez elvtárs a kongresszus
küldött, amikor Francois Bil-
loux elvtárs, a Francia Kommu-
nista Párt küldötte lépett a mi-
krofonhoz, hogy átadja a nagy
francia testvérpárt üdvözlőit.
A Francia Kommunista Párt

DEBRECENI DOLGOZÓI

fokozzák harcukat a munka termelékenységéért és az ellenség ellen

Párttagok és pártkivüliek nyilatkoznak Rákosi elvtárs beszédéről

Vasárnap a Kongresszus első napján Rákosi elvtárs beszélt és szavaira figyelt az egész ország. A dolgozók a városokban, a falvakban ott ültek délután a rádió mellett és hallgatták mit mond a dolgozók vezére. Szavai mint mindig, most is lekésedést öntöttek a dolgozók szívébe. Még nagyobb tettek, még nagyobb feladatok megvalósítására tették képessé a magyar dolgozót.

Hétfőn reggel üzemünkben már mindenfelé Rákosi elvtárs beszédéről folyt a szó. A Szabad Nép hétfői számát olvasták munka előtt a dolgozók.

Az Alföldi-nyomdában

Rácz Jenő gépmester azt mondta:

— Nagy örömmel hallgattam végig a beszámolót. Én a kongresszusra készülve 118 százalékban teljesítettem tervemet, de most még sokkal jobban akarok dolgozni. Még nagyobb teljesítményt szeretnék elérni, hogy azoknak a nagy feladatoknak a végrehajtásához — amiről Rákosi elvtárs szólott — méltón járuljak én is hozzá. Munkám természetem átadom dolgozó társaimnak, hogy ezzel másokat hozzásegítsek a jobb munka elvégzéséhez.

Banga Sándorné, berakónói eddig 146 százalékban teljesítette normáját, most Rákosi elvtárs beszéde újabb lendületet adott neki.

— Hosszú időre megmutatta nekünk az utat Rákosi elvtárs amelyen járni kell s mint már eddig is tapasztaltuk, az az út, amelyet a Párt és Rákosi elvtárs mutatott, jó irányban vezet a dolgozókat.

Török Sándor békebizottsági titkár szerdán összehívja a békebizottság tagjait, hogy megbeszéljék a beszédet. Pénteken kisgyűléseken és háziagítáción adják tovább a beszámolót.

A Vagongyárban

Simon Lajos, szerszámlakatos az ebédlő teremében hallgatta végig dolgozó társaival Rákosi elvtárs beszédét.

— Rákosi elvtárs megbízhat bennünk. Mi ipari dolgozók minden áldozatot meghozunk. Tisztában vagyunk azzal, hogy eredményeinket meg is kell védenünk.

— Azt mondta Rákosi elvtárs szombaton délután, hogy „nyugodtan építhetünk a magyar munkásosztályra, amely öt éves tervünk aranyalapja”. Én pedig azt válaszolom erre munkástársaim nevében, hogy bizhat bennünk Rákosi elvtárs, a vagongyári dolgozók mindegyike kötelességének érzi, hogy úgy dolgozzon, hogy munkája a szocializmus mielőbbi felépítését és a békétábor erősödését szolgálja. — Ezt Pelyák Gábor gázlánghegesztő mondta hétfőn reggel a Vagongyárban.

A Bútorgyárban

Seprényi elvtárs, a békebizottság elnöke reggel munka előtt is olvastatta Rákosi elvtárs beszédét. — Vannak olyanok — mondta Rákosi elvtárs — akik azt tartják, jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok. Mi azonban nem tartozunk ezekhez. Rákosi elvtárs beszédéből megértettük a reánk háruló kötelességünket. Tudjuk, hogy az öt éves

terv során még lesznek nehézségeink, de mi nem félünk attól. Az üzemünkben az elmúlt hónapban 31 újítási javaslatot nyújtottak be a dolgozók. Az újításokkal, több, mint 100.000 forintot takarítottunk meg a népgazdaságnak.

— Rákosi elvtárs beszédét együttcsen átbeszéltük és úgy dolgozunk, ahogy ő megszabta nekünk.

Varga Ferencné arról beszélt hétfőn reggel, hogy amit Rákosi elvtárs a beralap emlékdéséről mondott az rájuk, bútorgyári dolgozókra is vonatkozik.

— Az én keresetem 1949-ben 400—500 forint volt. Ma 700 forintnál többet keresek.

A Magasépítési Vállalatnál

Rab Mihály ifjúmunkás szívét büszkeség töltötte el, amikor hallgatta a beszédet.

— Kongresszusi felajánlásomat 120 százalék helyett 142 százalékban teljesítettem, de Rákosi elvtárs beszéde után még nagyobb teljesítményre érzek erőt magamban.

— Amikor Rákosi elvtárs beszélt — mondta Márkts Antal lakatos — mintha mi dolgozók beszéltünk volna

Elmondotta azt, amit szeretünk volna hallani. Utat mutatott nekünk, hogyan vigyük tovább a harcot az ellenségeink ellen hogyan dolgozzunk.

Az Egyetemen

Kónya Sándor elvtárs, így nyilatkozott: Megszívleljük Rákosi elvtársnak azt a figyelemztetését, hogy az élesedő osztályharc idején „...nem szabad túrnunk lazulást, hanyagságot, hogy az ilyen viszonyok között még az eddiginél is sokkal keményebben kell fellépni minden fegyelmetlenség és pártserültlenség ellen.

— Nekünk az egyetemen dolgozó kommunistáknak is legfontosabb feladatunkká kell válni a fegyelemnek, példamutatásnak. Pártunk elméleti színvonalának emelése, az áldozatkészségnek, a bátor elszántságnak a fokozása: „Hádat kell üzennünk a megalkuvás, a gyáva magatartás minden megnyilvánulásának, mert aki most nyugodt biztos fejlődés mellett tétovázik, lemarad az ellenség uszályába kerül, a kritikus helyzetekben még kevésbé fogja megállni a helyét s csődöt mond”.

Új erőt, friss lendületet merítettek Rákosi elvtárs beszédéből Debrecen és a megye üzemi dolgozói

A március 1-ig tartó kongresszusi versenyben Hajdú-Biharban a Vagongyár halad az élen

... dolgozóink között egyre többen értékék meg, hogy a munka nálunk nem kényszerű robot többé, hanem a felszabadult dolgozók becsületének és dícsőségének ügye.

(Rákosi elvtársnak a Pártkongresszuson elmondott beszédéből.)

Hétfőn a Vagongyárban a déli ebédszünetet a dolgozók Rákosi elvtárs beszédének tanulmányozására használták fel. Sokan ugyan már ismerték a beszéd tartalmát: hallgatták vasárnap este rádióon, vagy hétfőn reggel olvasták a Szabad Nép különkiadásából, azonban ennek ellenére is nagy figyelemmel kísérték valamennyien az előadók szavait, amelyet aztán saját életükből vett példákkal támasztottak alá. Timári Zsigmond ifjúmunkás, az üzem legjobb esztergályosa hangoztatta, hogy új erőforrást jelentett számára Rákosi elvtársnak a Pártkongresszuson tartott beszámolója.

A SZOMBATI 311 SZÁZALÉKOS EREDMÉNY HÉTFŐN 324 SZÁZALÉKRA EMELKEDT

Timári elvtárs tettekkkel is bizonyította az elmondottakat. Hétfőn 311 százalékról, 324 százalékra emelte teljesítményét. Még sok kitűnő eredmény született a Megyei Pártbizottság Kongresszusi Zászlajártó folyó verseny élenjáró üzemében, a Vagongyárban. Nagy III. János fűrészes például napokkal csúszott még 58 százalék volt az átlagos teljesítménye: tegnap már 98 százalékot ért el. Gábor László

bognár 5 tagú brigádjával 56.5-ről hétfőn délre 83 százalékra emelte teljesítményét. Radics László csapospiszoló 215, Ágyi Sándor agyfűrés 184, Nagy II. József agyfűrés pedig 185 százalékot ért el.

Az esztergaműhelyben és a tűzikovácsoknál megtartott röpgyűléseken a dolgozók elhatározták, hogy az üzemi párt-szervezet által felajánlott kongresszusi zászló elnyerése alkalmával táviratban üdvözlik a MÉMOSZ-székházban üléselő Pártkongresszust és a dolgozó nép szeretett vezetőjét: Rákosi elvtársat.

TÁVIRAT AZ ÜLÉSEZŐ PÁRTKONGRESSZUSNAK

A távirat szövege így hangzik:

„A Magyar Dolgozók Pártja II. Országos Kongresszusának Budapest.

Mi, a Debreceni Járóműjavító Üzemi Vállalat VIII. osztálya gépi megmunkáló műhelyének dolgozói átérve a Párt II. Országos Kongresszusának jelentőségét, fokozott munkával vettük ki részünket a versenyből. A siker nem maradt el. Osztályunk 118.8 százalékos átlagos teljesítményével az első helyet szerezte meg a Kongresszusi Héten az üzemrészek között folyó szocialista versenyben.

Elért szép eredményeinket állandósítani, sőt fokozni fogjuk, mert tudjuk, hogy a többtermelés a békevédelem egyik legfontosabb fegyvere.

Éljen a Magyar Dolgozók Pártja II. Országos Kongresszusa!

VILLÁM

VAGONGYÁRI ESZTERGÁLYOSOK!

Timári Zsigmond ifjúmunkás birtokában van jelenleg a „gyár legjobb egyéni versenyzője” címért folyó versenyben a Vagongyár pártszervezetének vörös zászlója.

Eltársak! Értékek utól az élenhaladó esztergályost! SZABÓ MIKLÓS ELVTÁRS, A VÁROSI TANÁCS MEZŐGAZDASÁGI OSZTÁLYÁNAK VEZETŐJE!

Igéretet tettél a Rákosi-telepi „Dózsa” vezetőségnek, hogy február 22-én orvosok bevonásával tudósztúró vizsgát tartasz a tszcs-ben. Hatvan dolgozó több, mint egy órán keresztül várta az orvosi vizsgát. De hiába...

Eltárs! A jövőben ígéretedet váltsd is be! (Beküldte: Pető Sándor, a Rákosi-telepi Dózsa tszcs elnöke.

XIII. AUTÓJAVÍTÓ VÁLLALAT VEZETŐSÉGE!

A Gyógyszertár Vállalat december 1-én javításra beadta hozzátok a gépkocsiját. Három hónap alatt sem készültetek el a munkával. Így gátat emeltek egy vállalat eredményes munkájához! Elvtársak! Több felelősséget vigyetek be munkátokba!

Egy hét alatt 40 új termelőcsoport alakult a megyében

A dolgozó parasztság egyre nagyobb tömegekben fordít hűtést az új életmódjának és lép rá a nagyüzemi társasgazdálkodás útjára. Túrkeve, Karcag példáját egyre több község, város követi. Nálunk Hajdú-Bihar megyében az 1400 lelket számláló

DARVAS IS MEGIRHATJA MÁR A GYŐZELMI JELENTÉST

A darvasiakat nem zsákmá-

nyolja ki többé Nagy Katalin, volt 700 holdas földbirtokos, Olasz Ilona 65 holdas kulák. A darvasiak méltón mondhatják: amit Túrkevében megtudtak csinálni, az náluk is megvalósult. Nádudvar dolgozó parasztságának eddig 98 százaléka válasszotta a tszcs útját. A „Szatmár” tszcs-nek február hatodikán még 546 tagja volt, február 26-ára ez a szám 1014-re emelkedett. A „Vörös Csillag”-ba 24-én 50 család kérte a felvételét, a „Táncsics”-ba 69, a „Petőfi”-be 31, az „Új Tavasz”-ba 14, az „Új Barázdá”-ba 106 dolgozó kis- és középparaszti lépett be. Szombaton este 36 család, 263 hold földdel megalakította a „Március 15” csoportot.

FÜLDESZŐL NAPOKON BELÜL SZÖVETKEZETI KÖZSÉG LESZ

A földesi dolgozó parasztlakos élén jártak a terménybegyűjtésben, de a tszcs fejlesztésben sem akarnak lemaradni. Szombaton estig közel kétszáz család lépett be a meglévő csoportokba, vagy a most alakult „Béke” tszcs-be.

Jámor Istvánné középparaszti felesége egyedül három középparaszttal győzték meg a társas gazdálkodás helyességéről. Jámorné szervezte be, szomszédját, Szilágyi József középparaszttal is. S így nem is maradt olyan dolgozó paraszt a Rákóczi-utcában, aki nem lenne tagja valamelyik csoportnak. Vasárnap pedig 125-en léptek a csoportokba és két III. típusú szövetkezet alakult: „Kongresszus” és „Új Élet” néven. Az egyikbe 12 család lépett be, a másikba 11.

Mint tegnap jelentették: megmozdultak a tiszacsegei dolgozó parasztlakos is. Megalakították az „Új Élet” I-es típusú csoportot, 20 családdal, 44 taggal, 197 hold földdel. Hajdú-sámsomban 13 család, 85 holddal alakított csoportot. Báránodon „Dózsa” néven alakult I-es típusú csoport 19 családdal, 45 taggal, 165 hold földdel. Nagyhegyesen „Pártkongresszus” néven, Kösztölyszegen pedig „Petőfi” néven alakult I-es típusú csoport.

A megyében a vasárnapi eredményekkel a tszcs-fejlesztés során 40 új csoport alakult 2937 családdal, amelyből 871 a középparaszti.

SPORT

Ünnepélyes keretek között nyitották meg az 1951-es labdarúgó bajnoki évet

Feljelezhetően szép ünnepség színhelye volt vasárnap délután a Dózsa-stadion: ott nyit meg ünnepélyes keretek között az 1951-es labdarúgó bajnoki évet. Több mint 15 000 ember övezte körül a játékteret — az órák óta tartó eszések ellenére is — ahol a DÍVSZ-Indian hangjaiban vonult fel a csapatok. Az élen a Bp. Honvéd — az elmúlt évi bajnokcsapat — haladt, aztán sorra jött az élénkpiros melegítőben vonuló Bástya, majd a Dózsa és a többi egyesületek. A félvezető csapatok között több volt debreceni játékos is felfedezhetünk: a Vasasban Szilágyi I.-et, Teleköt, a Csepelben Kócziát, Nagy I.-t, a Győri Vasasban Csárdást, a Honvédban Vadót, stb.

Felvezetés után a játékok elkezdték. Szóhase felvételét követően a küzdelmekben, amelyet a szocialista sport alapjainak lerakásáért folytatottak, mindig ott áll mögöttetek dícsőséges Pártunk!

Hegyi elvtárs beszéde után Pusztás Ferenc, a Honvéd csapatkapitánya a játékosok nevében megfogadta, hogy figyelmeztet, sportszerűen, szocialista sportszellemben küzdenek majd a mérkőzéseken hogy méltó legyenek a szocializmust építő dolgozó néphez.

A csapatok a felállt felállítások után a pályára lépve elkezdték a játékot. A csapatok a felállt felállítások után a pályára lépve elkezdték a játékot. A csapatok a felállt felállítások után a pályára lépve elkezdték a játékot. A csapatok a felállt felállítások után a pályára lépve elkezdték a játékot.

Ezután Titkos Pál elvtárs, az OTSB labdarúgó szakosztályának elnöke felolvasta a táviratot, melyet a Párt II. Ciszgós Kongresszusához és Rákosi elvtárhoz küldtek a magyar labdarúgó, majd Pusztás, Borisk, Borzsei és Gőcse felvették az árbaocra a bajnoki zászlót.

Az ünnepélyes megnyitó után került sorra a Bp. Honvéd—Győri Vasas mérkőzés, amelyet a Honvéd Poskás (3), Budai II. (2), Kocsis és Horváth góljaival 7:0 (3:0) arányban nyert meg.

Az utolsó percben egyenlített a Nyiregyházi Elektromos

D. Lokomotív—Nyiregyházi Elektromos 2:2 (2:0)

Az eszések ellenére több mint 2000 néző jelent meg a D. Lokomotív—Nyiregyházi Elektromos mérkőzésen. A rossz idő rányomta bélyegét a játék kárpátjára, mert a sáros talajon sokat eszékáltak a labdarúgók. Keves leadás került így nek az utolsó percben lögött góljával egyenlítették. Így 2:2-re alakult a végeredmény.

A nyiregyházi első sorban lelkesedésüknek köszönhetik a döntetlent. Közülük Pokrovicsky Faruh, Magyar és Nagy tűnt ki, míg a D. Lokomotívban Nagy Jobb, mint Lailla, a hátfőhátszoros és a csapatnak hídvégi — különösen az első féldélben — volt a legjobbja. A vezeték közűl Leányvári volt a jobbik. Leikesedését dicsegethetjük első sorban. Szabó II.-nek sok rossz leadása volt. A támadásban Czimbalomnak több jó elfutása volt. Hábja viszont, hogy emberbe viszi a labdát. Lendvai elég jól mozgott, habár a sáros talaj nem nagyon ízelett neki. Szilágyi III. a második féldélben mutatott többet. Imrit viszont első sorban góla dícséri. Dénes még nincs edzésben, de állandó tagja lehet a Lokomotívnak.

A vasárnapi mérkőzésre egyébként így állt fel a debreceni együttes: Nagy — Váradi Hídvégi, Szabó I. — Szabó II., Leányvári — Czimbalom, Lendvai, Szilágyi III., Imri, Dénes. Az első féldélben két gólos vezetése lett szert a Lokomotív. Először Imri bombája került a hálóba, majd szűznet előtt Czimbalom volt eredményes. A második féldélre a csapatban csupán

annyi változás történt, hogy Nagy M. helyett Lailla állt be a kapuba. Ebben a játék részben, különösen az utolsó negyedórában a nyiregyháziak sokkal lelkesebben játszottak és Váradi önmagával szépettetek, majd Demeter-vel az utolsó percben lögött góljával egyenlítették. Így 2:2-re alakult a végeredmény.

A nyiregyházi első sorban lelkesedésüknek köszönhetik a döntetlent. Közülük Pokrovicsky Faruh, Magyar és Nagy tűnt ki, míg a D. Lokomotívban Nagy Jobb, mint Lailla, a hátfőhátszoros és a csapatnak hídvégi — különösen az első féldélben — volt a legjobbja. A vezeték közűl Leányvári volt a jobbik. Leikesedését dicsegethetjük első sorban. Szabó II.-nek sok rossz leadása volt. A támadásban Czimbalomnak több jó elfutása volt. Hábja viszont, hogy emberbe viszi a labdát. Lendvai elég jól mozgott, habár a sáros talaj nem nagyon ízelett neki. Szilágyi III. a második féldélben mutatott többet. Imrit viszont első sorban góla dícséri. Dénes még nincs edzésben, de állandó tagja lehet a Lokomotívnak.

Csörgő elfogadhatóan vezette a játékot.

Nívós sportesemények a Pártkongresszus tiszteletére

Az elmúlt napokban több jelentős sporteseményt rendeztek a szakszövetségek és az egyesületek a Párt II. Országos Kongresszusa tiszteletére. Nagy siker mellett bonyolították le a tornászok disztornáját, ahol szépszámos közönség előtt a legjobb debreceni versenyzők — Jéth és Magyarossy-Klencsel az élen — mutatták be tudásukat. A nézők hálaásak voltak: nem fukarkodtak a tapsokká.

A sakkköz szombat est 20 indulóval villám tornát rendeztek a Magyar-Szovjet Társaság nagytermében. Nagy küzdelem után Vitérus (D. Lokomotív) győzött 14 ponttal, Kovács

(D. Lokomotív) előtt, akinek 13 és fél pontja volt. A harmadik helyre Haffner (D. Lokomotív) került, 13 ponttal.

Az egyetemi sportcsarnokban a Dombóvári Lokomotív kosárlabdacsapatának részvételével villám tornát rendeztek. A nőknél csupán egy mérkőzés volt, melynek során a D. Lokomotív együttese 52:22 (28:9) arányban nyert a Dombóvári Lokomotív ellen.

A férfiaknál az alábbi eredmények születtek: D. DISZ FSE—Dombóvári Lokomotív 24:34 (22:18). D. Lokomotív — D. Építő 32:26 (18:8). D. DISZ FSE — D. Építő 63:29 (37:10). D. Lokomotív — Dombóvári Lokomotív 36:35 (13:9).

ITT A 12 TALÁLATOS TOTÓSZELVÉNY!

- Honvéd—Győri Vasas 7:0
 - Honvéd—Győri Vasas I. II. 3:0
 - BDSE—Bp. Építők 5:0
 - Kinizsi K.—VL Kistext 6:8
 - Csepeli Vasas—Honvéd 5:5
 - V. Meteor—V. Elektromos 3:4
 - V. Ganzvillany—VM Közért 5:13
 - Vp. Tükér—Bp. Dózsa 4:11
 - Bp. Postás—Textiles 3:1
 - V. Elzolt—VL Pamut 6:3
 - X. ker. K.—VL Keltex 3:2
 - V. Meteor—Honvéd 4:2
- A toto legutóbbi fordulóban 5 darab 12 találatos szelvények kaptak a nyereményt, 19 darab 11 találatosra, 123 darab 10 találatosra, 462 ill. 33 forintot kapnak a szelvények tulajdonosai.

A D. HONVÉD BÍRKÓZÓI

vasárnap a Nyiregyházi Kinizsi versenyzőt fogadták. Szépszámos közönség előtt a debreceni csapadfogásában 8:1 görög-római ban pedig 9:3 arányú győzelmet arattak.

Holnap este a Bocska-laktanyában honvédségi bírköző bajnokság lesz.

MA évadnyitó vacsorát rendez a D. Honvéd a Péterfia-utcai laktanya kulturtermében, melyen a Honvéd Sport Központ is képviselteti magát.

MEGVALTOZOTT A D. Dózsa ökölvívóinak és bírközőinek az edzőhelyisége. A jövőben úgy az ökölvívók, mint a bírközők a szokott időben a Csapa-utca 43. szám alatt (tűzoltólakat) edzenek.

A KÉT KAPUS KÖZÖTTI KÜLÖNBSÉG

döntötte el a D. Lokomotív—D. Honvéd férfi kézilabda mérkőzést, mely a D. Lokomotív 11:9 arányú győzelmét hozta.

AZ UJONC ÉPÍTŐK MEGVERTE A D. POSTÁST

Egy héttel a megyei bajnokság rajta előtt a csapatok barátságos mérkőzéseket rendeztek fel a bajnoki rajtra. Meglepetés is alakult: a D. Építők együttese bizonyosan verte a D. Postás elbizakodott gárdáját. Eredményük:

D. Építők—D. Postás (3:0 (1:0)). Megérdemelt győzelem. Ebben az arányban is a gólköt Acs. Gerő és Réti lőtték. — D. Postás II.—D. Építő II. 3:1 (0:1). — D. Postás IJ.—D. Elektromos Vasas IJ. 8:0 (4:0). — D. Építő IJ.—D. Kinizsi 2:1 (1:1). Az Építők ífúk ezzel a győzelemmel megnyerték a Pártkongresszus tiszteletére rendezett villám tornát. — D. Lokomotív II.—D. Vörös Meteor 9:0. Kitének: Kovér, Serfőző, Ill. Ajtay és Baráth. — Nyiregyházi Lokomotív IJ.—D. Lokomotív IJ. 2:2 (1:0). Visszavágó mérkőzés. A debreceni csapat góljait Gere (11-esből) és Pányte lőtték. — D. Honvéd II.—Nyirbátori Kinizsi 3:2 (1:2). A D. Honvéd góllövői: Kovács, Gabai, Keszeméti. — Berettyóújfalui Vörös Meteor—Biharkeresztesi Lokomotív 17:1 (6:1). Csúszós talajon irreális eredmény született. Góllövők: Kacsona (9), Háló (3), Bárczi (1). Kádár I. Kész (5) és Kőszegi, Ill. Szabó.

ALLAS (3)

MAGANOS férfit tányára majorosnak felvezek. Borz-u. 17. szám. 9342-3

BENTLAKO mindenest felvezek. Wesselényi-u. 121. szám. 9324-3

MINDENESNEK gyermekszerező fiatal leányt felvezek. Simonyi-út 9. 8312-3

KEZDŐ gyors- és gépiró nő saját géppel állást keres. Cim a kiadóban. 9332-3

KÉTÉVES kisfiám mellé gyermekszerező nőt keresek, ik szerény háztartásom vezetését vállalja. Jelenkezni: Zalogház, Csapo utca 4. 9334-3

LAKAS (4)

LAKÁS HASÁBBAN

feladott hirdetések csak

a Hajdú-Biharmegyei Int.

gatlanközvetítő Vállalat

útján bonyolíthatók le.

Debrecen Batthyány-u. 2

ELOSZERELNEM szép utcai szoba konyhás lakásomat hasonlóval B. városi utca Széchenyi u. 25 I. em. 2. 9195-4

ELOSZERELM főútcán levő modern összkomfortos, központú fűtéses 2 szobás lakásomat Simonyi-úti vagy környéki vagy nagy erdő, egyetemközeli vagy szőlő 2 szobás vagy 3 szobás lakással. Cegledi, Darabos-u. 35. 9276-4

Egy, két, három szobás lakásokat keresünk közúti utca közelében azonnali készpénzkifizetés ellenében. Ingatlanközvetítő Vállalat, Batthyány-u. 2. Telefon: 34-08. 4

KÉT szoba, konyhás lakásom elcserélem 1 szobára, konyha, spejzóra. — Simonfy-u. 42. Fried. 9332-4

KIS szoba, konyha, spejz. lakásom nagyobbra cserélem, esetleg ráfizet. Marx Károly-u. 52. 9331-4

BÜTOROZOTT SZOBA (5)

BÜTOROZOTT szoba kiadó férfi részére. Kút-u. 84. szám. 9312-5

BÜTOROZOTT szobába férfi lakótársat keresek — Mester-u. 33. 9345-5

EGY nő kvártélyost felvezek azonnala. Mészáros-ter 7. ajtó. 916-5

SZERÉNY bútorozott szoba konyahasználattal kiadó. Sériut zongora eladó. Kút-u. 42. 5340-5

BÜTOROZOTT szoba kiadó egy-két férfi részére. Erzsébet-u. 24. 9323-5

ELLATAS (6)

EGY férfinak kvártélyt adok. Arany János-u. 54. II. ajtó. 9315-6

FÉRFI kvártélyost felvezek. Arany János-u. 9. Nagy Jenőné. 9335-6

VETEL (9)

NYLON plasztik forrasztás Orosznál tőkletes, Hül. ládát veszek. Piac u. 56. Megveháza mellett 31-9

DENZKAT. üzleti stélszít polokat, falemezt veszek. Kacsó Zoltán, Hatvan u. 47. sz. Sz. 353-9

PADLÁSAN üzemelni villi régi gázvezetékét lezerek, átvezet Nagy Béla gáz vezetékeszerelő. Püvészkegy u. 14. sz. 9397-9

NAGYOBBI lakásokat megvevele keresek. Bajcsy, Szilinszky-u. 6. sz. jobra. 9351-9

MINDEN HULLADEKOT MEGVESZUNK! Ocskavas, fémert rongyot, papírhulladékok, használt iverget. új és használt tollat, csirke és pulykától hivatalos áron. Hajdú-Biharmegyei Mellékletnek és Hulladékgyűjtő Vállalat Debrecen. Külsővárártér 3. sz. Telefon 43-87. 9

FEHÉR köpenyt keresek megvevele. Virag-u. 21. 9316-9

RUHANEMO (10)

TAVASZI és átmeneti női kabátok, koztímű cipők eladó. Simonfy-u. 55. szám. Sz. 408-10

ELADÓ BÜTOR (11)

HENCSEK állandóan kapnát. Megrendelést átdolgozást vállalok. Kárcsonyó utca 9. Háló (3), Bárczi (1), Kádár I. Kész (5) és Kőszegi, Ill. Szabó. 9331-4

KÉTSZEMÉLYES, egyszemélyes rekamiék, fotóelek, hencserel. kaphatók és megrendelhetők. Bálintnál. Rákóczi-u. 35. Sz. E. 9-11

MODERN új festett hálószobabútor eladó. Megtintelt hálószobabútor reggeltől Péterfia u. 34. asztalosműhely. Sz. 571-11

HALOSZORA új festett eladó Kossuth 49. Sz. 253-17

Ny. 26-11 KONYHAASZTAL, két hokedli, 100x57 cm szürke márványlap eladó Kőlesey u. 10. Sz. 387-11

DIOFURNEROS, pántás rekamié, „Deba” rekamié, hencser, négy kárpitozott szék elcsón kapható Novák Batthyány u. 7.

MODERN új festett hálószobabútor eladó. Kiss kárpitosnál, Szabadgát u. 5. Sz. 577-11

VESZEK és eladok használt bútor, Hatvan u. 27. pince balra. Sz. 296-11

MODERN konyhaberendezés, festett háló kaphatók. Arany János u. 1. Búrtozzlet. Sz. E. 47-11

REKAMIÉK, fotóelek szalonok matracok, ágycse, tek ezöld árban kaphatók megrendelhetők. Péterfia-utca 56 Gyurgyevits Sz. E. 15-11

FELHALO, asztal, székek ruhaszekrény ágycse eladók. Markotányos-u. 16. volt Móricz-u. Árpád-ter. 9334-11

ELADÓ fényezett dífalakó Arany János-u. 1. I. emelet. Bernáth. 9341-11

MODERN fényezett dífalakó frászalt eladó. Csapó-utca 17. asztalosműhely. — Színházjárárt. 9333-11

95x56 cm metszett tükör aranyozott keretben eladó. Ságvári Endre-u. 4. 9323-11

ELADÓ használt szőnyeg és puhafaggy. Bethlen-u. 65. 9307-11

EGY kombinált szobabútor eladó. Pacsirta-u. 8. 9311-11

VESZEK, cserélek mindenfajta szoba, konyhabútor, szőnyeget: Mezei Erzsébet-u. 44. Sz. 408-11

HENCSEK, konyhakredenc, szifon, ágycse, ágycse, ágycse. Ugyanott vaszek használt bútor. Hatvan-u. 27. pince, balra. 9320-11

KOMBINÁLT szőnyegnyarma gyermekágy eladó. Széchenyi-u. 23. asztalosnál. 9350-11

MÁRVÁNYLAPOK, tükör, hencser, szekrény, ágycse, ágycse. Ertekezni Csokonai 23. asztalosnál. 9326-11

RADIO (12)

SCHAUB varázsszemes villágvévo rádió eladó. — Kőlesey u. 24. Sz. 385-12

RADIO, rádiójavítás, preciz munka olcsó ár. Szuper hangolás NÁNÁSSY Piac-u. 87. Sz. E. 18-12

SZUPER rádió, 3+2-ös eladó. Kálmán-ter 3. Sz. 409-12

HÁROM lámpás Gamma rádió jutányos áron eladó. Szoboszlai-út 11. b. 9330-12

ELADÓ AUTO, MOTOR, KERÉKPÁR (13)

100-as Csepel motorkerék, 2 üzemelési állapotban eladó, Péterfia u. 79. ajtó 5. Sz. 370-13

VARRÓGÉP (14)

VARRÓGÉPEK vétele, eladása, alkateszek, szijjak, tükör olcsón: Soltésznál, Gramofon-, porzókölcsönzés. Kálmán-ter 2. Sz. 306-14

VARRÓGÉP. Jó felújított garanciával vállalk: Lakatos Zoltán műszerész, Szabadság u. 12. Sz. 393-14

SÜLLYESZTETT prima női Singer varrógép eladó. Simonfy u. 59. ajtó 5

SINGER női varrógép kitűnő állapotban eladó. Far. kass, Magos György tér 11. Sz. 378-14

SINGER női varrógép jó állapotban eladó. Magos György-ter 9. HAZTEL.

KIS Singer varrógép, világvevő Orion rádió, táska gramofon eladó. Apponyi-utca 37. 9327-14

GÉP, SZERSZAM (15)

SZŐKE frógépes Kőlesey u. 24. Sz. 395-15

VARRÓGÉP, számológép JAVITÁS LUDSIAN. Szent Anna-u. 10. Sz. 399-15

EGY jó táskagramofon lemezekkel eladó. Honvéd utca 7. 9340-15

HANGSZER (16)

KIJÁTSZOTT hegedű eladó. Kossuth u. 69. kapu alatt balra, Ertekezni 1-3 órá között. M

ELADÓ erőshangú bécsi P-figer zongora. Nemzetör-utca 4. 9328-16

TOZHELY (17)

CSEREPKÁLYHÁK, kandelillók kaphatók. Atrakást, tisztítást javítást vállalkozók vidéken is. Taizs kályhasz. mester. Ispatály-ter 1. Sz. 253-17

ASZTALTUZHELY új felelősséggel fényes abroncs 25.68, gömbvasak eladók. Hatvan u. 61. Sz. E. 21-17

ASZTALTUZHELY nagyon olcsón eladó. Apafy utca 133. 9213-17

EGY zománcozott tűzhely eladó. Darabos-u. 55. 9329-17

GYERMEKKOCSI (18)

MODERN gyermekkocsik. Grák próbáidre kaphatók, cserélhetők. Hunyadi u. 11. Villanykörtesere Sz. 355-18

MODERN gyermekkocsi. Konyhaszekrény, férfi kérekpár eladó. Bartók Béla út 9. b. (volt Pozsonyi-út) 9347-13

GAZD. ESZKÖZ (19)

VESZEK szőlőprést, szőlőidőarádót boroshordót, talpasokkádat na javítani való is. Nap u. 4. Ny. 23-19

EKE borona, karos búé, hármas kiséfa és fengerlormorzoló eladó. Hajdú-u. 2. 9322-19

ÉPÖLETANYAG (20)

KISEBB méretű gyapú-szőnyeg eladó. Cim a kiadóban. 9332-21

ELADÓ VEGYES (21)

ZONGORASZEK, asztal, hintaszék, mosó hangulat lámpa csecsemőruhák eladó. Csapó utca 10. udvarban második ajtó Sz. E. 19-21

AJANLAT (22)

SZENSALAK, fekete. ingyen elhordható. Uj Dóczy 9314-22

MENYASSZONYI ruhafatyalkölcsönzés olcsón. — Kossuth-u. 41. kérészközpont. 9336-22

CIZMAMÁFKA, kaptafa, cipőszáma legolcsóbb Jám. ber István kaptafakészítő, mesternél Kossuth 49. sz. Jobbra 5. ajtó. 9344-24

VILAMOS vasalók, reszők javítása új helyiségekben Horváth Sándor műszerész-üzem. Rákóczi u. 13. Ny. 22-22

BÖRKABÁTOT fordított alakított, javított: Tegdes szabómester Kálmán ter 19. Püspöki palota. Sz. 101-22

IGAZOLVÁNYKEPEK

sürgős esetben is készülnek Baloghné műtermében, Vár u. 1. gyümölcsplacnál. Sz. 5-22

NYLON kabátját — nagy hibával is — felelősséggel, pontosan jutányos áron kijavítja: Bolla szabó. Vörös Hadsereg-útja 50. em. Sz. 297-22

BUNDÁJÁT alakítsa, javítsa divatos formára. Katona Vilmos szűcsmesternél, Simonfy-u. 2. Sz. E. 64-22

KALAPJA piszkos, formálat? Szakszerűen tisztítja formázza íjt. Dalmi kalaposmester, Vár-u. 2. Sz. E. 78-22

KOCSIPÖRE patentet; aklatáskára zárat tesztek; bőröndöt javított; relikvitt festek; Szilágyi búróndos. Simonfy, u. 4. teljaci. Sz. 9-22

GUMILÁBBELK vulkanizálása javítása rossz zipp záras csizmákat veszek Nagy István Széchenyi u. 2. szám. Sz. E. 13-22

ORA VAVITÁS jóállással. Kepes óránál Dimitrov u. 2. sz. (volt Miklós-u.). Sz. E. 21-22

LOHUSÁRU olcsó és jó, kol. és. ezalumi virsli, felvágott 8 forint, darál. hús 4.80. Mester u. 38. Fülöp lómészáros. Sz. E. 22-22

Női kabátot, ruhát, szépen elkészít Jámber Erzsébet nőiszabó, Csapó 16. Ny. 32-22

NOK FIGYELMEBE!

Nylon javítások új módszerrel, azonnal is. Peto közimunkaipar, Szent Anna u. 10. Sz. 400-22

MENYASSZONYI, koszarulányi ruhákat köcsön adom. Pápa u. 10. Pó. rózslay u. 26. nál. Sz. 392-22

TÜLTÖTOLL szakszerű javítása BOHM könyvke. reskedőnd Kossuth u. 2. (Városháza). Sz. E. 26-22

ESERNYŐ szakértői javítása, áthúzóda és új cser. ny. Lukács esernyőkészítő, Arany János u. 8. Ny. 8-22

NEDORJA EL ócska kablappát, Olcsón újjalakítja. Kalapipar, Széchenyi u. 7. 9135-22

NYLON kabát forrasztás. éjt tüköletesen: Dregánál, Vöröshágcsereg útja 73. Pontos kiszolgálás. Sz. 402-22

CYUMOLCSFACSEMETE

eladás megkezdődött a Bő szeményit: 64 sz. alatti telepünkön, Fertőzemesen fajtabiztos csemétek nagy választékban. 9151-22

ALLAT (23)